

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครูและนักเรียน
ผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนต่อโครงการ
โทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาล
นครกรุงเทพ

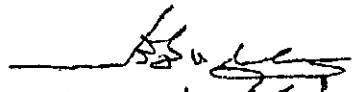
ปริญญานิพนธ์
ของ
ธงชัย มัญจนากร

THE JESUIT
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สิงหาคม ๒๕๑๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้พร้อมกันแล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยทางการศึกษาได้

 ประธาน
19.๒.๕๖ พล.ร.๕๕๓๓ กรรมการ
สิงหาคม ๒๕๑๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ก็ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร. เปื้อง กุมท หัวหน้าแผนกโสตทัศนศึกษา และอาจารย์เคื่อนใจ เศรษฐลักโก อาจารย์ในสำนักงาน ทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประชาเมิตร ทั้งสองท่านได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าและรายงานผลการวิจัย ตั้งแต่เริ่มวางแผนงานจนกระทั่งสำเร็จสมบูรณ์

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากท่านผู้อำนวยการฝ่าย การศึกษาและสวัสดิการสังคม, หัวหน้าแผนกนิเทศการศึกษา, ศึกษาธิการแขวง, ครูใหญ่ครูประจำชั้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก ของเทศบาลนครกรุงเทพ

ในการจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากคุณครูใหญ่ และคณะครู โรงเรียน พรานิลวัชรระ จังหวัดสมุทรปราการ , คุณบำรุง บุญยงค์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนวัดสารนาถธรรมาราม ปีการศึกษา ๒๕๑๓

อนึ่ง เพื่อนนิสิตชั้นปริญญาโทสาขาโสตทัศนศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณุณี แตรสังข์ ได้ให้ข้อคิดเห็นต่างๆอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากท่านอาจารย์ และอุปการคุณตลอดจนความช่วยเหลือจากบุคคลที่กล่าวถึงมาแล้วเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณ ขอบคุณ และขอบใจไว้ ณ ที่นี้.

ชงชัย มัญจนากร

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
คำจำกัดความเฉพาะที่ใช้ในการค้นคว้า	๕
๒ เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
เทคโนโลยีกับการศึกษา	๗
โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ✓	๘
โทรทัศน์การสอนในประเทศไทย ✓	๑๒
การวิจัยเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนในประเทศไทย ✓	๑๔
๓ วิธีดำเนินการและการรวบรวมข้อมูล	๑๗
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๗
การจัดสร้างแบบสอบถาม	๑๘
แบบสอบถามที่แท้จริง ✓	๒๑
การแจกแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล	๒๒
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒
๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
กลุ่มประชากรครูใหญ่	๒๔
ทัศนคติของครูใหญ่ต่อโทรทัศน์การสอน	๓๐
พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน ✓	๓๓
ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่	๔๓

๔	(ต่อ)	
	กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.	๕๖
	ทัศนคติของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน	๕๗
	พฤติกรรมของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน	๕๘
	ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม	๖๔
	กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.	๖๖
	ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน	๖๘
	พฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน	๗๓
	ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม	๗๗
๕	สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย ✓	๗๘
	บรรณานุกรม	๘๐
	ภาคผนวก	๘๓

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑	จำนวนครูใหญ่และครูประจำชั้นประมปีที่ ๙ ก. ที่ใช้ในการวิจัย	๑๔
๒	จำนวนนักเรียนชั้นประมปีที่ ๙ ก. จำแนกตามแขวงที่ใช้ในการวิจัย	๑๕
๓	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามเพศ	๒๔
๔	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามอายุ	๒๕
๕	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามคามวุฒิ	๒๖
๖	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามอายุราชการ	๒๗
๗	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่ง	๒๘
๘	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน	๓๔
๙	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม	๓๕
๑๐	ทัศนคติของครูใหญ่เกี่ยวกับผลดีของการใช้โทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป	๓๖
๑๑	ทัศนคติของครูใหญ่เกี่ยวกับผลเสียของการใช้โทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป	๓๗
๑๒	ทัศนคติในทางที่ดีของครูใหญ่ต่อการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน	๓๘
๑๓	ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูใหญ่ต่อการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน	๓๙
๑๔	ทัศนคติของครูใหญ่ต่อการรายงานงานและการบริหารงานด้านโทรทัศน์การสอน	๔๐
๑๕	ทัศนคติในทางที่ดีของครูใหญ่ต่อครูโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาที่สอน	๔๑
๑๖	ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูใหญ่ต่อครูโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาที่สอน	๔๒
๑๗	การวางแผนการใช้โทรทัศน์ของครูใหญ่	๔๓

ตาราง	หน้า
๑๘ การให้นักเรียนเรียนวิชาต่างๆจากโทรทัศน์การสอน	๓๘
๑๙ การให้นักเรียนชั้นต่างๆเรียนทางโทรทัศน์	
๒๐ วิธีติดตามผลการใช้โทรทัศน์	๔๐
๒๑ การประเมินผลการใช้โทรทัศน์	๔๑
๒๒ การปฏิบัติของผู้ใช้โทรทัศน์การสอนเมื่อเกิดปัญหาในการใช้โทรทัศน์	๔๒
๒๓ การปฏิบัติเมื่อเครื่องรับชำรุด	๔๓
๒๔ ค่าต่างๆที่ได้ในการคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่	๔๕
๒๕ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. จำแนกตามเพศ	๔๖
๒๖ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. จำแนกตามอายุ	๔๗
๒๗ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. จำแนกตามวุฒิ	๔๘
๒๘ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. จำแนกตามอายุราชการ	๔๙
๒๙ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. จำแนกตามจำนวนปีที่เคยเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.	๕๐
๓๐ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. จำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน	๕๑
๓๑ ทัศนคติในทางที่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน	๕๓
๓๒ ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน	๕๔
๓๓ ทัศนคติในทางที่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อการประชุมอบรม การรายงานและการบริหาร	๕๕
๓๔ ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อการประชุมอบรม, การรายงานและการบริหารงาน	๕๖

๓๖	ทัศนคติในทางที่ดีของครูประจำชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. ต่อครูโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน	๕๗
๓๗	ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูประจำชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. ต่อครูโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน	๕๘
๓๘	การเตรียมใช้โทรทัศน์การสอน	๕๘
๓๙	การปฏิบัติเมื่อเกิดอุปสรรคในการเตรียมอุปกรณ์การสอน	๖๐
๔๐	วิธีดำเนินการการสอนด้วยโทรทัศน์การสอน	๖๑
๔๑	การปฏิบัติของครูขณะที่สอนด้วยโทรทัศน์การสอน	๖๒
๔๒	การรายงานผลในทางที่ดีของการใช้โทรทัศน์การสอน	๖๒
๔๓	การรายงานผลในทางที่ไม่ดีของการใช้โทรทัศน์การสอน	๖๓
๔๔	ค่าต่างๆที่ได้ในการคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูประจำชั้นประจำปี ที่ ๙ ก.	๖๔
๔๕	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. จำแนกตามเพศ	๖๖
๔๖	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. จำแนกตามอายุ	๖๗
๔๗	จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. จำแนกตามจำนวนปีที่เคยเรียนทางโทรทัศน์การสอน	๖๘
๔๘	ทัศนคติของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. เกี่ยวกับผลดีของโทรทัศน์การสอน	๖๙
๔๙	ทัศนคติของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. เกี่ยวกับผลเสียของโทรทัศน์การสอน	๗๐
๕๐	ทัศนคติของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. ในทางที่ดีต่อครูโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์	๗๑
๕๑	ทัศนคติของนักเรียนชั้นประจำปี ที่ ๙ ก. ในทางที่ไม่ดีต่อครูโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์	๗๒

ตาราง	หน้า
๕๒ พฤติกรรมในทางที่ดีของนักเรียนต่อโทรทัศน์การสอน	๙๓
๕๓ พฤติกรรมในทางที่ใ้ดีของนักเรียนต่อโทรทัศน์การสอน	๙๕
๕๔ การเรียนวิชาต่างๆ ทางโทรทัศน์การสอนของนักเรียนชั้นประถม- ปีที่ ๙ ก.	๙๖
๕๕ คำต่างๆที่ได้จากการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและ- พฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๙ ก.	๙๘

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาทางการศึกษาที่สำคัญปัญหาหนึ่งคือ ปัญหา นักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแต่จำนวนครูที่เพิ่มขึ้นไม่ได้สัดส่วนสัมพันธ์กัน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ ยังผลให้มีปัญหาทางด้านคุณภาพของการศึกษาตามมา เพราะการที่มีนักเรียนมากแต่มีครูน้อย นั้น ทำให้ครูแต่ละคนต้องสอนนักเรียนเป็นจำนวนมาก และครูคนเดียวต้องสอนทุกวิชา ซึ่ง บางวิชาอาจจะไม่ถนัด อันทำให้การสอนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ปัญหาการศึกษาต่างๆ เหล่านี้ แม้แต่ในประเทศที่เจริญทางการศึกษาก็ประสบมาก่อนเช่นกัน นักการศึกษาของเราได้แก้ปัญหา โดยนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน

การแก้ปัญหาทางการศึกษานั้น จรูญ วงศ์สาธิต^๑ กล่าวว่า " การศึกษานั้นมิใช่เรื่องใหม่ มนุษย์ได้พยายามที่จะขบคิดปัญหาอันนี้มาตั้งแต่เกิดคำบรรพ์ งานของท่านศาสตราจารย์หลายตั้งแต่โมเสสจนกระทั่งมะหะหมัด ล้วนเป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาทางการศึกษา ในความหมายอันกว้างขวางด้วยกันทั้งสิ้น " ความพยายามที่จะแก้ปัญหาและปรับปรุงระบบ การเรียนการสอนนี้เราได้พยายามกันมาเป็นเวลานาน ครั้นต่อมาถึงสมัยของการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี อันเป็นสมัยที่มนุษย์คิดเครื่องจักรกลมาใช้ทำงานแทนกำลังคน และสมองของมนุษย์ นักการศึกษาจึงนำเอาเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ามาใช้เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษา เรียกว่า เทคโนโลยีทางการศึกษา โทรทัศน์เป็นผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีอย่างหนึ่ง ที่นักศึกษานำเข้ามาใช้แก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอน เทคนิคต่างๆของการใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนได้พัฒนามาอย่างรวดเร็ว

^๑ จรูญ วงศ์สาธิต " การศึกษากับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี " บทเรียนจากการจัดการศึกษาในรอบร้อยปีที่ผ่านมา หน้า ๑๑๐.

การใช้โทรทัศน์เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษานี้ได้เริ่มขึ้นครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๓ นี้เอง บรรดาสถานศึกษาระดับต่างๆในสหรัฐอเมริกาต่างก็ให้ความสนใจต่อการใช้โทรทัศน์เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษากันอย่างกว้างขวาง หลังจากนั้นไม่นาน การใช้โทรทัศน์ในด้านการเรียนการสอนก็เป็นที่นิยมแพร่หลายไปในประเทศต่างๆ ทั้งยุโรป อเมริกา เอเชียและออสเตรเลีย

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ กองการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพได้จัดตั้งโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแก้ปัญหาด้านขาดแคลนครูมีวุฒิและประสบการณ์การสอน โครงการนี้จัดรายการโทรทัศน์การสอน เพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่อยู่ในสังกัดของเทศบาลนครกรุงเทพ ได้เรียนทางโทรทัศน์ แผนกนิเทศการศึกษา ของกองการศึกษาเป็นผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ร่วมกับบริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด นับว่าเป็นการนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้แก้ปัญหาการศึกษาของไทยอีกอย่างหนึ่ง และในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้ก็ได้มีความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในกรมการฝึกหัดครู มีสถานฝึกหัดครูบางแห่งได้ทดลองใช้โทรทัศน์ระบบวงจรปิดสอนนักเรียนฝึกหัดครู เพื่อให้นักเรียนฝึกหัดครูมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ซึ่งเป็นความก้าวหน้าอีกขั้นหนึ่งของการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศด้อยพัฒนาและจัดอยู่ในระยะที่กำลังพัฒนา การนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในโรงเรียนนั้นเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างสูงอยู่ แต่การใช้โทรทัศน์ในด้านการเรียนการสอนนี้ ก็ย่อมจะให้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ถ้ามีการดำเนินการอย่างถูกวิธี จอห์น ซี. อัดัมส์ กล่าวว่า การใช้โทรทัศน์เพื่อศึกษานั้นมีข้อดีมากมาย เช่น สามารถรับถ่ายทอดและส่งความรู้ข่าวสารต่างๆได้อย่างกว้างขวาง สามารถเลือกและจัดเนื้อหาให้เหมาะสมได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังสามารถสาธิตสิ่งต่างๆได้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ ในทางตรงข้าม ไรแลนด์ คับบลิว เครี กลับกล่าวว่าถึงแม้ว่าโทรทัศน์จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนก็จริง แต่โทรทัศน์การสอนก็มีข้อตำหนิต่างอย่าง

เช่น รายการโทรทัศน์การสอนต่องานนักเรียนระดับหนึ่งไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกระดับหนึ่ง รายการหนึ่งๆจะมีค่าสำหรับนักเรียนชั้นหนึ่งเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น นอกจากนั้น การระบบการรับส่งไม่สะดวกแล้วคุณค่าของโทรทัศน์การสอนก็ยิ่งลดลงไปอีก ที่กล่าวมานี้ เป็นความคิดเห็นของผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในต่างประเทศ ส่วนในประเทศไทยเรานั้นมองไปรอบๆดูก็ดูทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้เรายังไม่ทราบว่าคนไหนจะใช้หรือปฏิบัติการใช้โทรทัศน์หรือมีทัศนคติต่อการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาอย่างไร เจ้าหน้าที่บริหารงาน และผู้ใช้โทรทัศน์การสอน ตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับค่านี้นานานพอสมควร ในปัจจุบันก็ยังใช้โทรทัศน์การสอนกันอยู่ บุคคลเหล่านี้จะบอกให้เราทราบถึง ความคิดเห็นหรือทัศนคติรวมทั้งสิ่งที่เขาเหล่านั้นกระทำหรือดำเนินการอยู่ในเวลานี้

ทัศนคติเป็นสิ่งที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม โทรทัศน์การสอนนั้นไม่สามารถทำงานแทนครูได้ทุกอย่าง ดังนั้นผลสำเร็จของการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย นักเรียนอาจจะไม่ได้เรียนทางโทรทัศน์การสอนหรือเรียนทางโทรทัศน์การสอนไม่ได้ผล เพราะครูใหญ่หรือครูประจำชั้นมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโทรทัศน์การสอน กล่าวคือ ถ้าครูใหญ่ไม่ส่งเสริมให้มีการเรียนทางโทรทัศน์ นักเรียนหรือครูประจำชั้นก็หมดโอกาสที่จะใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน และถ้าครูประจำชั้นไม่ชอบการสอนทางโทรทัศน์นักเรียนอาจไม่ได้เรียน หรือเรียนกันตามลำพังก็จะไม่ได้ผล แม้แต่นักเรียนเอง ถ้าไม่ชอบการเรียนทางโทรทัศน์การสอน การนำเอาโทรทัศน์มาใช้ก็ไร้ประโยชน์ทั้งๆที่มีการลงทุนค่อนข้างสูง แต่ในทางตรงข้าม ถ้าครูใหญ่ ครูประจำชั้นและนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอนแล้ว การนำเอาโทรทัศน์มาใช้ในทางการศึกษาก็จะได้ประโยชน์คุ้มค่า

ดังนั้นการที่จะให้การใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้ได้อย่างดี เราจำเป็นต้องทราบถึงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ว่า เขามีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนที่กำลังใช้กันอยู่ เพื่อที่จะทราบชอบหรือไม่ชอบและหาวิธีส่งเสริมให้เขาเหล่านี้มีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอน และปฏิบัติการใช้งานอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาอย่างแท้จริง โทรทัศน์จึงจะสามารถแก้ปัญหาทางการศึกษาได้ตามจุดมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

๑. เพื่อทราบทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครูและนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ว่ามีทัศนคติและพฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอนตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ เป็นเชิงนิมานหรือนิเสธ

๒. เพื่อศึกษาว่าทัศนคติและพฤติกรรม ทั้งเชิงนิมานและนิเสธ ที่มีต่อโทรทัศน์การสอนนั้นได้แก่อะไรบ้าง

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติและพฤติกรรม ของครูใหญ่ ครูและนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของเทศบาลนครกรุงเทพ

ความสำคัญของการวิจัยเรื่องนี้

การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษา ถึงทัศนคติและพฤติกรรม และความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรทัศน์การสอน ตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ ผู้เขียนคาดว่า ผลการค้นคว้าครั้งนี้ น่าจะมีประโยชน์ ต่อกองการศึกษา ของเทศบาลนครกรุงเทพ เพราะนอกจากจะได้ทราบถึง ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรทัศน์การสอนต่อโทรทัศน์การสอนแล้ว ยังทราบอีกด้วยว่า ทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครู และนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน นั้นมีความสัมพันธ์กันจริงหรือไม่ และถ้ามี มีมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้การค้นคว้าเรื่องนี้อาจจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมทัศนคติของครูใหญ่ ครูและนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้การใช้โทรทัศน์การสอนได้ผลอย่างเต็มที่

ขอบเขตของงาน

การศึกษากันกว่าใน เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับการกำหนดดังต่อไปนี้

๑. ครูใหญ่ ครูและนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนมีแรงผลักดันที่จะแสดงทัศนคติต่อการใช้โทรทัศน์การสอนอยู่แล้ว เพราะปัจจุบันกำลังใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนอยู่เป็นประจำ

๒. ทัศนคติและพฤติกรรมทั้งหลายที่ตอบมาในแบบสอบถามนั้น เป็นการแสดงออกมาด้วยความจริงใจและให้ควมร่วมมือเป็นอย่างดีเป็นที่เชื่อถือได้

ขอบเขตของการค้นคว้า

๑. เป็นการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครูประจำชั้น ประถมปีที่ ๙ ก และนักเรียนชั้น ประถมปีที่ ๙ ก แขวงละ ๑ ห้องเรียน ในภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของโรงเรียนที่มีชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในปีพ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพและใช้โทรทัศน์การสอนมาจนถึงปัจจุบันเท่านั้น

๒. การค้นคว้าครั้งนี้จำกัดอยู่ในขอบเขตของจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้แล้วเท่านั้น

คำจำกัดความเฉพาะที่ใช้ในการค้นคว้า

๑. ทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ตนได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ และทัศนคติ แบ่งออกได้เป็นสองลักษณะใหญ่ๆ คือ หึงพ้อใจหรือเห็นควยหรือชอบ ถ้าคนเรามีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว ก็จะทำให้อยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้ ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าทัศนคติเชิงนิมาน ทัศนคติอีกลักษณะหนึ่งคือ ไม่หึงพ้อใจหรือไม่เห็นควยหรือไม่ชอบ ถ้าคนเรามีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งใดอย่างหนึ่งก็จะเกิดความเบื่อหน่าย จึงช้ง อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าทัศนคติเชิงนิเดธ หรือถ้าแบ่งให้ละเอียดออกไปอีก ก็ยังมีทัศนคติอีกแบบหนึ่งคือรู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับชอบหรือไม่เกลียดช้ง เรียกว่าทัศนคติแบบกลางๆ

๒. พฤติกรรม หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาจริงๆ ต่อการใช้โทรทัศน์การสอน และขอเท็จจริงบางอย่างในการใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน

๓.ครูใหญ่ หมายถึงครูใหญ่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพทั้งที่ดำรงตำแหน่งและรักษาการ ในปีการศึกษา ๒๕๑๓

๔.ครู หมายถึงครูประจำชั้นที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๓

๕.นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนในปีการศึกษา ๒๕๑๓

๖.โครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา หมายถึงโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ ซึ่งเริ่มตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ. ๒๕๐๓ ออกอากาศรายการโทรทัศน์การสอนทางของ ๔ เวลา ๑๐.๐๐น.จนถึง ๑๑.๐๐น. ทุกวันเว้นวันหยุดราชการจนถึงปัจจุบัน

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เทคโนโลยีกับการศึกษา

จรรยา วงศ์สายัณห์ ได้อธิบายความหมายของ "เทคโนโลยี" ในความหมายที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ว่า วิทยาศาสตร์ประยุกต์แขนงใดก็ได้พัฒนาเพิ่มพูน และสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นก็ถือว่า มีเทคโนโลยีของวิทยาการประเภทนั้น กิจกรรมต่างๆของมนุษย์ที่ถือว่าเป็นเทคโนโลยีได้นั้นแต่เดิมก็ทำกันโดยอาศัยประสบการณ์ที่ถ่ายทอดกันมา มีลักษณะเป็นศิลปของการปฏิบัติ มิได้อาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการของวิทยาศาสตร์ ต่อมาจึงได้มีการนำเอาหลักเกณฑ์และวิธีการทางวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เข้ามาใช้ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลกระทบถึงระบบการศึกษาที่จัดในสังคมหนึ่งๆ เพราะการศึกษาจำเป็นจะต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ในการศึกษาเองก็ได้มีการพัฒนาต่างๆเพิ่มพูนยิ่งขึ้น เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษาและเครื่องกลสำหรับสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเป็นต้น การพัฒนาของเทคโนโลยีทางการศึกษาได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วถึงจะสังเกตได้ว่า เมื่อ ๕๐๐ ปีที่แล้วมามีผู้คิดเครื่องพิมพ์หนังสือขึ้น เมื่อ ๕๐ ปีที่แล้วมา มีการค้นพบไฟฟ้าและวิทยุซึ่งได้พัฒนามาเป็นวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา และเมื่อ ๕ ปีที่แล้วมานี้เองสามารถใช้คอมพิวเตอร์จัดโปรแกรมไว้สอนแทนคนได้

ดร. กอ สวัสดิ์พานิชย์ ได้ให้ความหมายของ "เทคโนโลยีทางการศึกษา" ไว้ว่า หมายถึงการนำเอาวิธีการหรือเครื่องมือใหม่ ๆ มาใช้ในวงการการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จรรยา วงศ์สายัณห์ "การศึกษากับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี" บทเรียนจากถาวร
จัดการศึกษาในรอบร้อยปีที่ผ่านมา หน้า ๔๕ - ๑๐๐.

๒. กอ สวัสดิ์พานิชย์ ดร. "เศรษฐกิจการศึกษา" ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา หน้า ๗.

โทรทัศน์เพื่อการศึกษา

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งเทคนิคอันนี้เป็นความพยายามที่จะใช้สื่อมวลชนแจกจ่ายการศึกษาไปยังนักเรียนเป็นจำนวนมากๆ โดยถือว่า ครูที่มีความสามารถในการสอนดีเลิกล้มมีจำนวนจำกัด ถ้าจะใช้ครูเหล่านี้สอนนักเรียนเพียงครั้งละ ๒๐ - ๓๐ คน ก็จะเป็นการสิ้นเปลืองโดยไร้เหตุ จึงจัดให้มาสอนทางโทรทัศน์แทน เพื่อให้นักเรียนจำนวนมากๆ ได้เรียนจากครูที่มีความสามารถในการสอนในเวลาเดียวกัน

เบร็อง กุมท์^๑ กล่าวว่า " ปรากฏเป็นข้อเท็จจริงว่า เด็กเรียนรู้จากโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และแม่แต่การดูนั้นได้มากและจำไว้นาน"

นับตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๔๖๓ ซึ่งเป็นปีแรกของการทดลองเกี่ยวกับโทรทัศน์เป็นต้นมา การทดลองได้รับความสำเร็จเพิ่มขึ้นเรื่อยมา อีเมอร์รี เอควิน^๒ ได้กล่าวถึงประวัติของความสำเร็จในการทดลองไว้ดังนี้

พ.ศ. ๒๔๖๓ สามารถส่งภาพผ่านเส้นลวดได้

พ.ศ. ๒๔๗๐ สามารถส่งภาพควมระบบวงจรปิดได้

พ.ศ. ๒๔๗๓ สามารถส่งภาพออกอากาศได้

พ.ศ. ๒๔๘๒ สามารถส่งภาพออกอากาศตามตารางออกอากาศได้ และปัจจุบันสามารถรับภาพเป็นสีและส่งออกอากาศไปได้ทั่วโลกโดยผ่านดาวเทียมสื่อสาร

๕ ในขณะที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคนิคของโทรทัศน์ก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ นี้เองปัญหาทางการศึกษาก็มีมากขึ้น เช่นนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถผลิตครูได้ตามความต้องการ โทรทัศน์การสอนจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะนำมาช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ดังที่ ชาลส์ ชุลเลอร์^๓ กล่าวว่า ปัญหาต่างๆทางการศึกษานั้นสามารถแก้ได้ด้วยโทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีคุณสมบัติที่ช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียนตามที่เรากำลังต้องการได้

^๑ เบร็อง กุมท์ คร. "โทรทัศน์กับเด็ก" การศึกษา ๓ (๔) ๓๒ กันยายน ๒๕๑๒

๒

Emery Edwin, Introduction to Mass Communication, p.115.

๓

Charles Schuller, The Role of Television in Instruction, p.39-45.

ชาลส์ ซี อัดัมส์^๑ ก็ได้เขียนไว้ในหนังสือ College Teaching by T.V. ว่า ในวงการการศึกษาที่เห็นคุณค่าของโทรทัศน์และนำโทรทัศน์มาแก้ปัญหาเป็นแห่งแรกคือ มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ทดลองสอนทางโทรทัศน์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๓ เป็นครั้งแรก ผลทดลองปรากฏว่าได้ผลดี และเป็นที่สนใจของนักการศึกษาจึงได้มีการทดลองมากขึ้น และจากรายงานการทดลองใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของซินซินาติ^๒ พับลิค สกูล (

(Cincinnati Public School)

ปรากฏว่าการสอน

ทางโทรทัศน์ได้ผลมากกว่าการสอนแบบเดิมและสามารถใช้โทรทัศน์สอนเด็กได้ทุกระดับ ในการสอนวิชาชีววิทยาใช้โทรทัศน์สอนได้ผลดีกว่าการสอนโดยแบบบรรยาย เด็กที่มีความสามารถในการเรียนต่ำชอบการสอนวิชาชีววิทยาทางโทรทัศน์ แต่เด็กที่มีความสามารถในการเรียนสูงเรียนแบบบรรยายได้ดีและเด็กที่มีความสามารถต่ำเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ดีเมื่อสอนด้วยโทรทัศน์

กองทุนเพื่อความก้าวหน้าทางการศึกษา (The Fund for the Advancement of Education) ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับโครงการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในอเมริกา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๑ โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาการใช้โทรทัศน์สอนในห้องเรียนใหญ่ๆ โดยทำการทดลองกับนักเรียน ๔๐,๐๐๐ คน ในโรงเรียนประถมและมัธยมมากกว่า ๒๐๐ แห่ง โดยให้นักเรียนเรียนจากโทรทัศน์การสอนในห้องประชุม แล้วทดสอบโดยใช้ข้อสอบถามมาตรฐาน ปรากฏว่า ๖๔% ของนักเรียนชอบเรียนกับโทรทัศน์การสอน คณะกรรมการจึงได้สรุปว่าโทรทัศน์การสอนมีคุณค่าเมื่อได้มีการเตรียมฝึกฝนครูที่สอนโทรทัศน์มาเป็นอย่างดี หลายโรงเรียนรายงานว่าเป็นการประหยัดห้องเรียนและลดจำนวนครูได้ถึง ๒๐ คน แต่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนอีกคือ บางโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์เพียงพอ ครูที่สอนทางโทรทัศน์มีไม่

^๑ Charles C. Adams, College Teaching by Television, p. 1

^๒ Cincinnati Public School, "Report of the Experiments in the Use of Television Instruction," Audio-Visual communication Review, 8:192, July-August, 1961.

^๓ The Fund for the Advancement of Education, "The National Program in the Use of Television in the public School" Audio-Visual Communication Review, 3(8) 159, May-June, 1960.

เพียงพอกับความต้องการ มีปัญหาในเรื่องการฝึกหัดครูที่จะสอนทางโทรทัศน์ในชั้นใหญ่ๆ และ ปัญหาของการจัดรายการโทรทัศน์การสอน และการจัดทำตารางเรียน

แดนนี่ส์ เดสมอนด์^๑ ได้ศึกษาถึงสิ่งจำเป็นซึ่งครูที่สอนทางโทรทัศน์ควรได้รับการฝึกฝน เตรียมตัว โดยศึกษาจากครูในเมืองลอสแอนเจลิส และออเรนจ์ จำนวน ๔๐๕ คน ผลปรากฏว่า ครูโทรทัศน์จะสอนได้ก็จะต้องมีความรู้ในด้านการบริหารและการสอนเป็นอย่างดี

ชาลส์ ชุลเลอร์^๒ ได้กล่าวถึงวิธีปรับปรุงรายการโทรทัศน์การสอนไว้ว่า วิธีที่จะปรับปรุงการสอนทางโทรทัศน์ก็คือ - การพิจารณาหาครูที่มีความเข้าใจในเรื่องการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อ และสิ่งที่ครูโทรทัศน์จะต้องคำนึงถึงก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ข่าวสาร สื่อ เนื้อหาวิชาที่สอนและอุปกรณ์การสอน ครูที่สอนในห้องเรียนก็น่าจะสอนทางโทรทัศน์ได้ผลดีหรือไม่ก็ได้ เลสลีย์ พี กรีนฮิลล์^๓ ได้กล่าวถึงวิธีการปรับปรุงโทรทัศน์การสอนไว้ว่า บทเรียนที่จะสอนทางโทรทัศน์นั้นจะต้องได้รับการเลือกเฟ้นคัดกลามาเป็นอย่างดีจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆและผู้ชำนาญการเหล่านี้จะต้องสร้างบทเรียนด้วยความพยายาม ผู้ชำนาญการเหล่านี้จะต้องประกอบด้วยครู นักจิตวิทยาการเรียนรู้ นักวัดผลและช่างภาพที่ชำนาญงาน วิธีที่จะนำบทเรียนมาสอนทางโทรทัศน์นั้นจะต้องเริ่มจาก การเลือกเนื้อหาในหลักสูตร เมื่อได้เนื้อหาแล้วจะต้องนำเนื้อหานั้นมาวิเคราะห์เป็นพฤติกรรมที่เราต้องการ เพื่อการวัดผลที่แม่นยำ ขึ้นต่อมาได้แก่การทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน เลือกวิธีสอน สร้างอุปกรณ์การสอน แล้วลองลงมือสอนท่ามกลางผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆเพื่อจะได้นำข้อบกพร่องมาพิจารณาแก้ไขร่วมกัน แล้วดำเนินการสอนใหม่บันทึกเทปหรือถ่ายเป็นภาพยนตร์ไว้สอนทางโทรทัศน์ต่อไป บทเรียนทางโทรทัศน์นั้นจึงจะมีคุณค่า

ในการสำรวจเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้โทรทัศน์การสอน วิลเบอร์ ชรัมม์^๔

^๑ Dannels Desmond, "Training Needed to Prepare Teachers as Communicators in Educational Television" Dissertation Abstracts 25:3418, 1964.

^๒ Charles Schuller, op.cit.

^๓ Leslie P. Greenhill, Improvement of Teaching by Television, p.18.

^๔ Wilbur Schramm, Television in the Lives of Our Children, p.153.

ได้สำรวจทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้โทรทัศน์การสอน ปรากฏว่าเด็กฉลาดชอบการเรียนรู้ด้วยโทรทัศน์มากกว่าเด็กที่เรียนช้า และเด็กฉลาดมักจะพูดว่า โทรทัศน์การสอนช่วยให้เขาเรียนดีขึ้น และเด็กฉลาดเหล่านี้สามารถอภิปรายเรื่องที่สอนทางโทรทัศน์การสอนได้

เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๖ ริชาร์ด ไอ อีแวนส์^๑ ได้สำรวจทัศนคติของนักเรียนที่เรียนด้วยโทรทัศน์การสอน พบว่า นักศึกษาร้อยละ ๘๖^๒ เห็นว่าอยากเรียนวิชาอื่นๆจากโทรทัศน์การสอนอีก ร้อยละ ๑๖ ไม่ออกความเห็น และร้อยละ ๑๓ ไม่อยากเรียนวิชาอื่นๆเพิ่มเติมจากโทรทัศน์การสอน

จอร์จ เอ็น กอร์ดอน^๒ ได้สำรวจทัศนคติของนักเรียนและครูต่อโทรทัศน์การสอน โดยสำรวจจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน ๑๒๐๓ คน ชั้นมัธยมศึกษา ๒๔๔๕ คน จากการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นต้นร้อยละ ๓๓ เชื่อว่า ตนได้ความรู้เพิ่มมากขึ้นถ้าได้เรียนจากโทรทัศน์การสอน ส่วนทัศนคติของครูต่อโทรทัศน์การสอนนั้นพบว่า ครูส่วนใหญ่ชอบการสอนแบบเดิม ครูที่มีอายุมากกว่าเกรงว่าโทรทัศน์จะมาแย่งอาชีพของเขา ครูหนุ่มสาวมีความกระตือรือร้นที่จะใช้โทรทัศน์การสอนดี ครูในโรงเรียนประถมศึกษาสนใจการใช้โทรทัศน์การสอนมากกว่าครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์ในมหาวิทยาลัยก็เกรงว่าโทรทัศน์การสอนนั้นอาจจะมาทำงานแทนเขา

★ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เปร์ร็อง กูมท์^๓ ได้เล่าถึงโครงการโทรทัศน์การสอนในสหรัฐที่น่าสนใจโครงการหนึ่งคือ โครงการโทรทัศน์ภาคพื้นทวีป โครงการนี้ได้เริ่มทดลองเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ โดยมหาวิทยาลัย เพอร์คิว เมืองลาฟาแยตต์ มลรัฐอินเดียนา ได้ใช้เครื่องบินสี่เครื่องยนต์บินขึ้นไปเพื่อถ่ายทอดรายการโทรทัศน์ลงมา ๒ ช่องพร้อมกัน วัตถุประสงค์การถ่ายทอดเป็นวงกลมบนพื้นดินเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐๐ - ๔๐๐ ไมล์ ในเขตรัฐอินเดียนา อินเดียนา เคนตักกี มิชิแกน โอไฮโอ และวิสคันซิน การที่มหาวิทยาลัยเพอร์คิวทำเช่นนี้เพื่อที่จะขยายแนวทางการให้การศึกษาแก่โรงเรียนให้ทั่วถึง เพิ่มคุณภาพของการให้การศึกษาทางโทรทัศน์ และเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย วิธีถ่ายทอดรายการจากพื้นเวหา นั้น เขามันก็รายการการสอนต่างๆไว้ด้วย

เทปบันทึก

^๑ Richard I. Evans, College Teaching by Television, p.52.

^๒ George N. Gordon, Educational Television, p.84-85.

^๓ เปร์ร็อง กูมท์ "โครงการโทรทัศน์ภาคพื้นทวีป" ศูนย์ศึกษา ๓ ๔๓ - ๔๔ มีนาคม ๒๕๐๔

เทปบันทึก แล้วนำขึ้นเครื่องบินไปบินวนเวียนถ่ายทอดรายการนั้นลงมายังพื้นดินวันละ ๒ ชั่วโมง โครงการนี้ได้เริ่มปฏิบัติการจริงจังเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๐๔ เป็นต้นมา ในด้านการเตรียมรายการวิชาสำหรับสอนทางโทรทัศน์นั้น เจ้าหน้าที่และสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนจัดทำบทเรียนสอนวิชาต่างๆถึง ๑๓ วิชา การเลือกครูสอนทางโทรทัศน์นั้นได้พยายามหาครูที่มีความรู้เรื่องการสอนโดยใช้โทรทัศน์มาคัดเลือกเอาเฉพาะที่ดีจริงๆ การสร้างรายการสำหรับออกอากาศนั้นใช้ครูซึ่งได้รับการคัดเลือกแล้วมาปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยเปอร์คิว ครูพวกนี้จะต้องช่วยกันเตรียมบทเรียน มีการร่างบทเรียน ทำหนังสือประกอบ ค้นคว้าวิจัยออกแบบและสร้างวัสดุกราฟฟิกส์เพื่อจัดรายการ จากนั้นครูเหล่านั้นก็จะไปยังศูนย์ผลิตโทรทัศน์ส่วนท้องถิ่น บันทึกภาพและเสียงไว้เพื่อออกอากาศต่อไป

โทรทัศน์การสอนในประเทศไทย ✕

สุวรรณ ปานคำสุข กล่าวว่า เนื่องจากการขาดแคลนครูผู้ดีและประสบการณ์การสอน กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพได้ร่วมมือกับบริษัทไทยโทรทัศน์ จัดให้มีการออกอากาศรายการโทรทัศน์การสอนขึ้นทางโทรทัศน์ช่อง ๔ เป็นครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ มีเจ้าหน้าที่แผนกนิเทศการศึกษากองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพเป็นผู้ผลิตรายการและประสานงาน จัดรายการส่งครั้งละไม่เกิน ๑ ชั่วโมง ตั้งแต่ ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. โดยมีวัตถุประสงค์และหลักการ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อส่งเสริมและช่วยให้นักเรียนสนใจการศึกษาเล่าเรียน
๒. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากวิชาที่เล่าเรียนอย่างแท้จริง
๓. เพื่อส่งเสริมวิธีการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนให้ได้ดียิ่งขึ้น
๔. เพื่อขจัดปัญหาในด้านอุปกรณ์การศึกษามาย่างซึ่งทางโรงเรียนหาได้ยาก
๕. เพื่อให้ผู้ปกครองทางบ้านได้มีโอกาสติดตามการเล่าเรียนของบุตรธิดาของตน
๖. เพื่อให้ครูผู้ใช้โทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การจัดโทรทัศน์เพื่อการศึกษาขึ้น ในระยะแรกคือ ปีการศึกษา ๒๕๐๓ - ๒๕๐๔ ได้จัดส่งรายการออกโทรทัศน์เพียงสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ในวันจันทร์ พุธ และศุกร์ วิชาที่จัดสอนมีวิชา ภาษา-

อังกฤษ สังคมศึกษา และพลานามัยตามหลักสูตรชั้นประถมปลาย และในปีการศึกษา ๒๕๐๕ ถึงปัจจุบันได้จัดส่งรายการสัปดาห์ละ ๕ ครั้ง เว้นวันเสาร์และอาทิตย์ ตามกำหนดเวลาเดิม แต่เปลี่ยนแปลงการส่งเป็นครั้งละ ๒ รายการ และจัดวิชาที่ส่งออกรายการครบทุกวิชาตามหลักสูตรของชั้นประถมศึกษาตอนปลายกับวิชาสังคมศึกษาสำหรับชั้นประถมปีที่ ๔

บุญสม ชาติกานนท์ กล่าวว่า องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้สนับสนุนประเทศสมาชิกให้ได้ใช้โทรทัศน์ในการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา เพราะโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่แพร่ทั้งภาพและเสียงได้อย่างกว้างขวาง สอนได้ทุกระดับ ช่วยให้มีความเพลิดเพลินและเพิ่มความสนใจในการเรียนยิ่งกว่าการสอนพบเรียนธรรมดา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งองค์การนี้ได้สำรวจและเสนอแนะให้จัดโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาทั้งในและนอกสถานบันการศึกษา ปัจจุบันโครงการนี้ยังอยู่ในระหว่างการศึกษาวางแผนระดับชาติ

สถิติการเข้าชมเรียนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพในรอบปี ปรากฏว่า นอกจากโรงเรียนในสังกัดแล้ว ยังมีโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนเทศบาล และประชาบาลที่อยู่ในจังหวัดต่างๆ ๒๑ จังหวัด ซึ่งอยู่ในรัศมีรับวิทยุโทรทัศน์ของ ๔ ได้ มีความสนใจร่วมรับรายการสอนนิตยประมาณ ๑๒๐ แห่ง เฉลี่ยวันหนึ่งจะมีนักเรียนที่เรียนทางโทรทัศน์ประมาณ ๒๕,๐๐๐ คน มีครูและบุคลากรสนใจวิธีการสอนการเรียนทางโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอย่างมาก

บุญสม ชาติกานนท์ "โทรทัศน์เพื่อการศึกษา" วิทยาสาร ๓๔(๒๑) : ๓๒-

๓๔ ตุลาคม ๒๕๑๓.

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนในประเทศไทย

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ ประณีต โรหิตोปลการ^๑ ได้ศึกษาเรื่องการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาฟิสิกส์ในชั้นประถมศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อรวบรวมปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของครูในการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ รวมทั้งผลที่นักเรียนได้รับจากการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ ในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์โรงเรียนละ ๑ ฉบับ และส่งขอทดลองวิชาวิทยาศาสตร์ที่สอนทางโทรทัศน์ไปยังนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๓๗๔ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนก็ยังได้ผลดีพอใช้

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ^๒ ได้ศึกษาเรื่องการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ๑๙ แห่ง ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ จัดอยู่ในระดับกลาง แต่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จัดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง

ในปีเดียวกัน สุภา วิทย์พัฒนา^๓ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

^๑ ประณีต โรหิตोปลการ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในชั้นประถมศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๙, ๑๔๔ หน้า

^๒ พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ๒๕๑๑, ๑๔๙ หน้า

^๓ สุภา วิทย์พัฒนา การใ้กษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครที่มีต่อการสอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๑๑๒ หน้า

๑. ครูมีทัศนคติที่พอสมควรต่อการสอนทางโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ
๒. วิชาภาษาอังกฤษให้ประโยชน์ในการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนมากกว่าวิชาอื่น

๓. มีปัญหาบางอย่างที่ทำให้ครูเกิดทัศนคติไม่ต่อการสอนเป็นบางครั้ง เช่น สถานที่ที่ไม่เหมาะสม เครื่องรับโทรทัศน์น้อย ขาดอุปกรณ์การสอน

๔. ปัญหาเกี่ยวกับคู่มือครู ตารางสอนที่ส่งไปช้าเกินไป ไม่มีเจ้าหน้าที่ไปให้คำแนะนำที่ควร จึงทำให้ครูไม่เข้าใจวิธีการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอน

✕ ในปีพ.ศ. ๒๕๑๓ น้อย ศิริโชค ได้ศึกษาปัญหาของการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาและอันติบความสำคัญของปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา ปัญหาในการใช้โทรทัศน์ศึกษาของครูในโรงเรียน และผลของการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนและการติดต่อสื่อสารประสานงานระหว่างกองการศึกษา กับโรงเรียนในสังกัด ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา ๑๔ คน ครูผู้ใช้โทรทัศน์ ๒๕๑ คน ปรากฏผลว่า ปัญหาที่สำคัญได้แก่

๑. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ด้วยกันเอง เนื่องจากขาดความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกัน
๒. จำนวนผู้ร่วมทำงานกับปริมาณงานที่ทำ เนื่องจากจำนวนผู้ร่วมงานมีน้อยมากไม่เพียงพอกับปริมาณของงาน
๓. การจัดหาเครื่องรับให้แก่โรงเรียนเนื่องจากจำนวนเครื่องรับมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

น้อย ศิริโชค การศึกษาปัญหาการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต ๒๕๑๓
๑๒๔ หน้า.

ผลของการใช้โทรทัศน์การสอนในวิชาต่าง ๆ นั้น ปรากฏว่า ครูส่วนมากใช้โทรทัศน์กันเพียง บางรายการดังต่อไปนี้คือ

ก. วิทยาศาสตร์ ครูส่วนมากใช้โทรทัศน์การสอนเป็นบางรายการเท่านั้น เพราะไม่สะดวกเกี่ยวกับเรื่องเวลา คือให้เวลาน้อยเกินไป การสอนของครูเร็วเกินไป และเนื้อหาวิชาบางครั้งไม่ตรงกับหลักสูตร

ข. วิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากใช้รายการประกอบการสอน เพราะเห็นว่าทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น การสอนของครูและเนื้อหาวิชาเหมาะกับผู้นับถือ แต่บางครั้งนักเรียนก็ไม่สามารถทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ได้ เพราะไม่เข้าใจคำสั่ง

ค. วิชาภาษาไทย ครูส่วนมากใช้รายการประกอบการสอนเพียงบางครั้งเท่านั้น เพราะเนื้อหาไม่ค่อยสัมพันธ์กับหลักสูตร

ง. วิชาคณิตศาสตร์ ครูส่วนมากใช้รายการประกอบการสอนเป็นบางครั้ง เพราะเนื้อหาของบางรายการไม่ตรงกับบทเรียนที่กำลังสอนอยู่ในชั้น และเวลาที่ออกอากาศสำหรับวิชานี้ไม่ตรงกับตารางสอนของชั้นเรียน

จ. วิชาสังคมศึกษา ครูส่วนมากใช้รายการประกอบการสอนเป็นบางรายการเท่านั้น เพราะเนื้อหาไม่ตรงกับหลักสูตรและใช้เวลานานเกินไป

ฉ. วิชาศิลปศึกษา ครูส่วนใหญ่ใช้รายการประกอบการสอนเป็นบางรายการเท่านั้น เพราะเนื้อหาส่วนใหญ่ไม่ตรงกับหลักสูตร และกิจกรรมที่ให้ผู้ปฏิบัติจริงให้ความเพลิดเพลิน ไม่น่าดึงดูดใจความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน

จากเอกสารและผลการวิจัยต่างๆ ที่ผู้เขียนได้ศึกษามาแล้วนี้ อาจกล่าวได้ว่า โทรทัศน์เพื่อการศึกษา นั้นได้เป็นที่สนใจและทวีความสำคัญต่อการให้การศึกษาของประเทศไทย เป็นอันมาก ทั้งนี้ เพราะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปจากเดิม สภาพแวดล้อม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผลักดันให้นักการศึกษาสมัยใหม่พยายามหาวิธีแก้ปัญหาทางการศึกษาด้วยเทคโนโลยี ทั้งนี้ เพราะความก้าวหน้าและประสิทธิภาพทางการศึกษาจะส่งผลถึงพัฒนาการและเสถียรภาพของประเทศ

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการและการรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงในปัญหาการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
๒. การจัดสร้างแบบสอบถาม
๓. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
๔. การแจกแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือก กลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรทัศน์การสอน ๓ ประเภทคือ

๑.๑ ครูใหญ่ ครูใหญ่ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพที่รับรายการโทรทัศน์การสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๗ จนถึงปัจจุบันเป็นประชากร ด้วยเหตุผลดังนี้

๑.๑.๑ ครูใหญ่เป็นผู้บริหารโรงเรียนและเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของครูในโรงเรียน โดยตำแหน่งแล้วครูใหญ่อ่านาจอหน้าที่ที่จำเป็น ทาลให้ การใช้โทรทัศน์ได้ผลหรือไม่ ได้ ดังนั้นทัศนคติของครูใหญ่ต่อการใช้โทรทัศน์การสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

๑.๑.๒ ครูใหญ่ในโรงเรียนดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ดังนั้นจึงสามารถแสดงทัศนคติได้อย่างกว้างขวาง

๑.๒ ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ใช้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. ในโรงเรียนที่ครูใหญ่เป็นกลุ่มประชากร การที่ใช้เช่นนี้มีเหตุผลดังนี้คือ

๑.๒.๑ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. นั้นมีทุกโรงเรียนที่เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑.๒.๒ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. มีกิจกรรมเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๑.๒.๓ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. เป็นผู้ที่ถูกวิจัยได้รวบรวมข้อมูลมาและเป็นผู้ที่ไม่ได้ตอบคำถามครั้งที่ ๑ ดังนั้นการแสดงทัศนคติจึงแสดงออกได้อย่างกว้างขวาง

๑.๓ นักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียน ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. ในโรงเรียนเทศบาลสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพมหานครที่ครูประจำชั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างเนื่องจาก

๑.๓.๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. เป็นนักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนมาเป็นเวลานาน ดังนั้นจึงสามารถแสดงทัศนคติต่อโทรทัศน์การสอนได้อย่างกว้างขวาง

๑.๓.๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. นี้ผู้วิจัยได้เลือกโดยยึดการแบ่งแขวงของเทศบาลเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นหลัก ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ แขวง แขวงละ ๑ โรงเรียน โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง

จำนวนครูใหญ่ ครูประจำชั้นและนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑. จำนวนครูใหญ่และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. ที่ใช้ในการวิจัย

ตำแหน่ง	จำนวน
ครูใหญ่	๒๓
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก.	๒๓
รวม	๑๒๖

ตาราง ๒. จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓๓. ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแขวง

แขวงการศึกษา	จำนวนนักเรียน
แขวงพระนคร	๔๓
แขวงป้อมปราบฯ	๕๐
แขวงปทุมวัน	๔๓
แขวงสัมพันธวงศ์	๒๔
แขวงบางรัก	๕๐
แขวงดุสิต	๓๐
แขวงพญาไท	๓๕
แขวงยานนาวา	๔๔
แขวงพระโขนง	๔๕
รวม	๓๗๒

๒. การจัดสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้แนวการสร้างแบบสอบถามของ จอห์น คัมเบส เบสท์ และสถิติศาสตร์และการวิจัย ซึ่งดำเนินการเป็นขั้นๆดังนี้

๒.๑ จัดสาระที่จะถามในแบบสอบถามให้เป็นหมวดหมู่ซึ่งมีสาระสำคัญต่างๆดังนี้

๒.๑.๑ ครูใหญ่

ก. ทศนคติต่อโทรทัศน์การสอน

๑. ทศนคติต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป

๒. ทศนคติต่อการประชุมอบรมและการรายงาน

๓. ทศนคติต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์ วิธีสอน และเนื้อ

John W. Best, Research in Education, 320 p.

หาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

ข. พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๑. การวางแผนการใช้โทรทัศน์การสอน
๒. การใช้และการแก้ไขเมื่อพบปัญหา

๒.๑.๒ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙

ก. ทักษะต่อโทรทัศน์การสอน

๑. ทักษะต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป
๒. ทักษะต่อการประชุมอบรมและรายงาน
๓. ทักษะต่อการบริหาร
๔. ทักษะต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์ วิธีสอนและ

เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์การสอน

ข. พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๑. การเตรียมใช้โทรทัศน์การสอน
๒. การสอนด้วยโทรทัศน์การสอน
๓. การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอน

๒.๑๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙

ก. ทักษะต่อโทรทัศน์การสอน

๑. ทักษะต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป
๒. ทักษะต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์และเนื้อหา

วิชาที่สอนทางโทรทัศน์

ข. พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๑. การประพฤติปฏิบัติเมื่อเรียนด้วยโทรทัศน์การสอน และการทำความเข้าใจบทเรียนทางโทรทัศน์

๒. การติดตามบทเรียนทางโทรทัศน์การสอน

๒.๒ จากการศึกษาทางทัศนคติเกี่ยวกับแบบสอบถามทางทัศนคตินั้น คำถามต่างๆ ควรได้มาจากผู้ตอบแบบสอบถามเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเอาหัวข้อที่กล่าวไว้ในข้อ ๒.๑ มาตั้งเป็นคำถามปลายเปิด แล้วส่งไปยังครูใหญ่ ครูประจำชั้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ของโรงเรียนเทศบาลสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อให้บรรดาครูใหญ่ ครูประจำชั้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ แสดงออกซึ่งทัศนคติของตนเองอย่างเสรี

๒.๓ นำสาระต่างๆ ในข้อ ๒.๒ ที่ได้นำมาตั้งเป็นคำถามที่เหมาะสม โดยอาศัยความคิดของผู้ตอบแบบสอบถามและแนวความคิดตลอดจนความรู้ที่ได้จากการศึกษาคนทั่วรวบรวมเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบครั้งแรก

๒.๔ พิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อความถามในแบบสอบถาม

๒.๕ นำแบบสอบถามที่ดัดแปลงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับ ครูใหญ่ ครูประจำชั้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ เพื่อดูความเหมาะสมของข้อสอบ ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งแรกนี้เป็นผู้ที่เหลือจากการคัดเลือกเอาเป็นกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนั้นคือ

ครูใหญ่ ๓๔ คน

ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ๔๐ คน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ๔๔ คน

๒.๖ ทำการตรวจคัดเลือกและปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อใช้เก็บข้อมูลในการวิจัย

๓. แบบสอบถามที่แท้จริง แบบสอบถามทั้ง ๑ ชุด ที่ได้จากข้อ ๒ แบ่งออกเป็น ๔ ตอนดังนี้

๓.๑ เป็นคำชี้แจงเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามและเรื่องราวส่วนตัวของผู้ตอบ

๓.๒ ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ เป็นตอนที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยวิธีชี้ศกเครื่องหมายบนมาตราส่วนประมาณค่า

๓.๓ ตอนที่ ๔ เป็นตอนที่ให้โอกาสผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีในข้อที่กำหนดให้ และให้แสดงข้อเสนอนะที่เห็นว่า เป็นประโยชน์

๔. การแจกแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ทางวิทยาลัยวิชาการที่ศึกษาขอความร่วมมือไปยังฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคมของเทศบาลนครกรุงเทพเพื่อช่วยเหลือในการแจกจ่ายแบบสอบถามและผู้วิจัยไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามก็ทำเช่นเดียวกับการแจกแบบสอบถาม

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๑ ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วให้ความถี่ในแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถามแต่ละชุด และทราวจีให้คะแนน

๕.๒ รวมคะแนนทัศนคติและคะแนนพฤติกรรมไว้แยกกัน

๕.๓ จัดทำตารางเรียงตามหัวข้อที่ต้องการวิจัย นับความถี่ และวิเคราะห์ความถี่เป็นอัตราส่วนร้อยละ

๕.๔ ข้อมูลที่เป็นแบบประเมินค่า ดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีของ จอห์น ดับเบิลยู เบสท์ ตามลำดับดังนี้

๕.๔.๑ แปลงความถี่เป็นอัตราส่วนร้อยละของความถี่ทั้งหมดในข้อนั้น

๕.๔.๒ คูณอัตราส่วนร้อยละด้วยค่าน้ำหนักประจำข้อของแต่ละข้อดังนี้

ทัศนคติ		พฤติกรรม	
มากที่สุด	๕	ทำทุกครั้ง	๕
มาก	๔	ทำเป็นส่วนใหญ่	๔
ปานกลาง	๓	นานๆทำครั้ง	๒
น้อย	๒	ไม่ทำเลย	๑
น้อยที่สุด	๑		

๕.๔.๓ รวมผลที่ได้ทุกข้อในข้อคำถามหนึ่งๆ เป็นค่าความสำคัญที่ผู้ตอบประเมินค่าในแต่ละรายการ

๕.๔.๔ พิจารณาค่าความสำคัญโดยถือเกณฑ์ดังนี้

John W. Best, loc.cit.

ระดับความสำคัญ	ทัศนคติ	พฤติกรรม
มากที่สุด	๔๕๐ - ๕๐๐	๓๖๐ - ๔๐๐
มาก	๓๕๐ - ๔๔๙.๙๙	๒๘๐ - ๓๕๙.๙๙
ปานกลาง	๒๕๐ - ๓๔๙.๙๙	๒๐๐ - ๒๗๙.๙๙
น้อย	๑๕๐ - ๒๔๙.๙๙	๑๒๐ - ๑๙๙.๙๙
น้อยที่สุด	๑๐๐ - ๑๔๙.๙๙	๘๐ - ๑๑๙.๙๙

๕.๔.๕ หากค่าสหสัมพันธ์จากคะแนนทัศนคติและพฤติกรรมที่ได้ในข้อ ๕.๒ ของแต่ละคน จากสูตร Correlation^๑

$$r_{xy} = \frac{NEXY - EXEY}{\sqrt{[NEX^2 - (EX)^2][NEY^2 - (EY)^2]}}$$

๕.๔.๖ พิจารณาค่าสหสัมพันธ์เพื่อแปลผลออกมาในรูปของความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

๕.๔.๗ นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ตอบโดยเสรี มาสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญ

^๑ James E. Wert, Statistical Methods in Educational and Psychological Research, p.83.

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้กระทำเรียงตามลำดับของกลุ่มประชากรในหัวข้อต่อไปนี้

๑. กลุ่มประชากรที่เป็นครูใหญ่
๒. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก.
๓. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก.

ในแต่ละกลุ่มวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

๑. ลักษณะของกลุ่มประชากร
๒. ทักษะการสื่อสาร
๓. พฤติกรรมในการใช้โทรทัศน์การสอน
๔. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

๑. กลุ่มประชากรครูใหญ่

๑.๑ ลักษณะของกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้คือครูใหญ่ในโรงเรียนเทศบาลนคร
กรุงเทพที่เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน
เรื่อยมาจนถึงปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำนวนทั้งสิ้น ๖๓ คน คำตอบของครูใหญ่ ๕๕ คน
จากจำนวนที่ใช้สำหรับวิจัยได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๓๐ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มประชากรส่วนใหญ่
ลักษณะของกลุ่มประชากรมีดังนี้

๑. เพศ

อัตราส่วนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๓ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ชาย	๒๕	๔๕.๔๕
หญิง	๒๗	๔๙.๑๐
ไม่ระบุ	๓	๕.๔๕
รวม	๕๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูใหญ่มีครูใหญ่ชายร้อยละ ๔๕.๔๕ และครูใหญ่หญิงร้อยละ ๕๔.๕๐

๒. อายุ

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้หาความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ โดยจำแนกตามระดับอายุและเฉลี่ยอายุของครูใหญ่ทั้งหมด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ๔ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ไม่ระบุ	๒	๓.๖๔
๒๑ - ๒๕ ปี	๑	๑.๘๒
๒๖ - ๓๐ ปี	๓	๕.๔๕
๓๑ - ๓๕ ปี	๙	๑๖.๓๖
๓๖ - ๔๐ ปี	๔	๗.๒๗
๔๑ - ๔๕ ปี	๑๓	๒๓.๖๔
๔๖ - ๕๐ ปี	๔	๗.๕๕
๕๐ ปีขึ้นไป	๑๗	๓๐.๙๑
รวม	๕๕	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลจำนวนสูงสุดคือร้อยละ ๓๐.๙๑ มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป รองลงมาได้แก่ครูใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี และครูใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปีมีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑.๘๒ เมื่อเฉลี่ยอายุของครูใหญ่ทั้งหมดแล้วปรากฏว่ามีอายุเฉลี่ย ๔๑ ปี

๓. วุฒิ

ในการวิเคราะห์วุฒิของครูใหญ่ โดยหาอัตราส่วนร้อยละตามวุฒิต่างๆ มีรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ๕ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
พ. , ป. , ม. ๖ และต่ำกว่า ๖	๔	๗.๒๗
พ. ป. , ป. ป. , ป. กศ. , ม. ๔ , ม. ๕ และ ม. ๖	๑๘	๓๒.๗๓
พ. ม. , ป. ม. , ป. มก. , อ. กก. และ ป. กก. สูง	๒๓	๔๑.๘๒
ปริญญาตรี	๗	๑๒.๗๓
ปริญญาโท	๒	๓.๖๓
ไม่ระบุ	๑	๑.๘๒
รวม	๕๕	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาล จำนวนสูงสุดคือร้อยละ ๔๑.๘๒ มีวุฒิระดับอนุปริญญาทางการศึกษา รองลงมาคือวุฒิระดับป. กศ. คือร้อยละ ๓๒.๗๓ วุฒิปริญญาตรีมีอยู่ร้อยละ ๑๒.๗๓ และจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑.๘๒ มีวุฒิปริญญาโท

๔. อายุราชการ

จากการวิเคราะห์อายุราชการของครูใหญ่ที่มีรายละเอียดดังตารางข้างล่าง

ตาราง ๖ จำนวนความถี่ อัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑-๕ ปี	๓	๕.๕๖
๖-๑๐ ปี	๕	๑๖.๓๖
๑๑-๑๕ ปี	๘	๑๘.๕๕
๑๖-๒๐ ปี	๘	๙.๒๓
๒๑-๒๕ ปี	๕	๑๖.๓๖
มากกว่า ๒๕ ปี	๒๖	๕๐.๐๐
	๕๕	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๖ แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพร้อยละ ๕๐ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุดมีอายุราชการ นานกว่า ๒๕ ปี ที่รองลงไปมีอายุราชการ ๒๑-๒๕ ปี ครูใหญ่ที่มีอายุราชการนาน ๑๖-๒๐ ปีมีร้อยละ ๙.๒๓ และที่มีอายุราชการ ๑-๕ ปีมีอยู่น้อยที่สุดคือร้อยละ ๕.๕๖

๕. การดำรงตำแหน่งครูใหญ่

วิเคราะห์จำนวนปีที่ครูใหญ่เคยดำรงตำแหน่งครูใหญ่มาแล้ว มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง ๗ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ จำแนกตามจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่ง

จำนวนปี	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑-๔ ปี	๑๓	๒๓.๖๔
๕-๘ ปี	๑๐	๑๘.๑๘
๙-๑๒ ปี	๔	๗.๖๓
๑๓-๑๖ ปี	๔	๗.๖๓
๑๗-๒๐ ปี	๔	๗.๖๓
๒๐ ปีขึ้นไป	๑๕	๒๗.๒๗
ไม่ระบุ	๑	๑.๘๒
รวม	๕๕	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๗ แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่คือร้อยละ ๒๗.๒๗ เคยดำรงตำแหน่งครูใหญ่มาแล้ว ๒๐ ปีขึ้นไป ที่รองลงมาก็คือร้อยละ ๒๓.๖๔ ดำรงตำแหน่งเพียง ๑-๔ ปี ที่ดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๕-๘ ปี มีอยู่ร้อยละ ๑๘.๑๘ ที่เคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๑๓-๑๖ ปี มีอยู่ร้อยละ ๗.๖๓ ครูใหญ่จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๗.๖๓ ดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๙-๑๒ ปีและ ๑๗-๒๐ ปี

๒. การอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน

ผลการวิเคราะห์การอบรมของครูใหญ่เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนแสดงไว้ในตาราง

๔ และ ๕

ตาราง ๔ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูใหญ่ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน

การเข้ารับการอบรม	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ไม่เคย	๒๐	๓๖.๓๖
เคย	๓๔	๖๑.๘๒
ไม่ระบุ	๑	๑.๘๒
รวม	๕๕	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครส่วนมากร้อยละ ๖๑.๘๒ เคยรับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนมาแล้ว และที่ไม่เคยรับการอบรมมีอยู่ร้อยละ ๓๖.๓๖

ตาราง ๕ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครั้งที่ครูใหญ่เข้ารับการอบรม

จำนวนครั้ง	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑ - ๓ ครั้ง	๓๐	๕๔.๕๔
๔ - ๖ ครั้ง	๓	๕.๔๕
๗ - ๙ ครั้ง	-	-
๑๐ ครั้งขึ้นไป	๑	๑.๘๒
	๓๔	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครส่วนมากคือร้อยละ ๕๔.๕๔ เคยรับการอบรมมาแล้ว ๑-๓ ครั้ง ที่เคยรับการอบรมมาแล้ว ๔-๖ ครั้งมีอยู่ร้อยละ ๕.๔๕ และที่เคยรับการอบรมมาแล้ว ๑๐ ครั้งขึ้นไปน้อยที่สุดมีอยู่เป็นจำนวนร้อยละ ๑.๘๒

๑.๒ ทักษะของครูใหญ่ต่อโทรทัศน์การสอน

๑.๒.๑ ทักษะของครูใหญ่ต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และวิธีหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๐ ทักษะของครูใหญ่เกี่ยวกับผลของการใช้โทรทัศน์โดยทั่วไป

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่- -สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก- -สุด	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	โทรทัศน์การสอนช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอน	—	—	๓.๒๓	๖๐.๐๐	๓๖.๓๖	๔๓๕.๔๖
๒	การนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในห้องเรียนเป็นความก้าวหน้าทางการศึกษาที่ควรส่งเสริม	—	๑.๘๒	๑๖.๓๖	๓๘.๑๘	๔๓.๖๓	๔๒๓.๘๖
๓	โทรทัศน์การสอนเหมาะสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาการศึกษา	๑.๘๒	๕.๔๕	๖๐.๐๐	๖๓.๖๓	๔๓.๖๓	๓๕๔.๕๔
๔	โทรทัศน์การสอนทำให้ครูและนักเรียนมีความรู้เท่าทันเหตุการณ์	—	๓.๖๓	๒๓.๖๓	๔๕.๔๕	๒๓.๖๓	๓๕๖.๓๖
๕	โทรทัศน์การสอนเหมาะสำหรับระดับประถมมากที่สุด	๑.๘๒	๕.๔๕	๒๕.๑๐	๔๐.๐๐	๑๘.๑๘	๓๖๐.๔๐
๖	โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์ที่ไทยประโยชน์คุ้มค่า	๑.๘๒	๕.๑๐	๒๕.๑๐	๔๑.๘๑	๑๖.๓๖	๓๕๖.๔๕
๗	โทรทัศน์การสอนสามารถลดภาระของโรงเรียนในเรื่องการหาอุปกรณ์การสอน	๑.๘๒	๑๖.๓๖	๓๔.๕๔	๔๓.๖๓	๓.๒๓	๓๔๑.๖๑
๘	โทรทัศน์การสอนสามารถกระตุ้นให้เด็กที่เรียนช้าเรียนทันเพื่อนร่วมชั้นได้	๕.๐๕	๑๘.๑๘	๓๖.๓๖	๓๖.๓๖	—	๒๕๑.๕๑
๙	โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น	๑๖.๓๖	๒๕.๑๐	๕๐.๕๐	๓.๖๓	—	๒๕๖.๓๖
เฉลี่ยทั้ง ๙ รายการ		๓.๖๓	๘.๓๘	๒๓.๖๓	๓๘.๓๘	๖๐.๕๘	๓๖๖.๘๓

ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่าโทรทัศน์การสอนมีประโยชน์ในด้านสามารถช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนได้มากที่สุด อันก็จริงลงมาได้แก่ การนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในห้องเรียนเป็นความก้าวหน้าทางการศึกษาที่ควรส่งเสริม ส่วนความคิดเห็นที่ว่าโทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้นนั้น มีผู้เห็นคว้น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าใ้คอยู่ในเกณฑ์ สำคัญมาก แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอน

ตาราง ๑๑ ทัศนคติของครูใหญ่เกี่ยวกับผลเสียของโทรทัศน์โดยทั่วไป

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑	การดูโทรทัศน์การสอนนั้นได้ความรู้ น้อยกว่าการอ่านตำรา	๑๐.๕๐	๒๓.๒๓	๓๔.๕๔	๒๓.๖๓	๑.๔๑	๒๗.๒.๗๒
๒	นักเรียนที่เรียนทางโทรทัศน์การสอน หลายๆอาจทำให้สายตาเสียได้	๒๑.๘๑	๔๕.๔๕	๑๘.๑๘	๑๔.๕๔	-	๒๒๕.๔๔
	เฉลี่ยทั้ง ๒ รายการ	๑๖.๓๕	๓๖.๓๖	๒๖.๓๑	๑๙.๐๘	๐.๕๐	๒๔๕.๐๘

จากการลำดับความสำคัญเป็นรายข้อแล้ว จะเห็นว่ามีผู้เห็นว่าการดูโทรทัศน์การสอนนั้นได้ความรู้น้อยกว่าการอ่านตำรา มากกว่าที่จะเห็นว่า การเรียนทางโทรทัศน์จะทำให้สายตาเสีย

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในเกณฑ์ สำคัญน้อย แสดงว่า ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้โทรทัศน์นั้นไม่ทำให้เกิดผลเสียในการศึกษาแต่อย่างใด

๑.๒.๒ ทักษะคิดต่อการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และวิธีหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๒ ทักษะคิดในทางสถิติของครูใหญ่ต่อการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี	-	๑.๘๒	๒๑.๘๑	๔๑.๘๑	๓๔.๕๘	๔๒๑.๖๓
๒	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนมีสิ่งใหม่ๆทางการศึกษาที่น่าสนใจ	๓.๖๓	๓.๖๓	๓๖.๓๖	๓๖.๓๖	๒.๖๓	๓๔๓.๖๓
๓	วิทยากรในการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถดี	๑.๘๒	๓.๖๓	๕๘.๑๘	๒๕.๕๕	๓.๖๓	๓๒๑.๘๑
	เฉลี่ยทั้ง ๓ รายการ	๑.๘๑	๓.๕๓	๓๘.๓๘	๓๓.๓๓	๒.๖๓	๓๖๖.๕๑

จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่าการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี มีความสำคัญอันดับหนึ่งและการประชุมเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนมีสิ่งใหม่ๆทางการศึกษาที่น่าสนใจ มีความสำคัญอันดับสอง ส่วนความเห็นที่ว่า วิทยากรที่ใช้ในการอบรมมีความรู้และความสามารถดีนั้นมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ สำคัญมาก แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลมีความเห็นว่าการประชุมอบรมมีส่วนสำคัญมากที่จะทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี.

๑.๒.๓ ทักษะต่อการรายงานและการบริหารงานด้านโทรทัศน์การสอน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละและวิธีหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๔ ทักษะของครูใหญ่ต่อการรายงานและการบริหารงานด้านโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	การซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของเทศบาลดำเนินการล่าช้า	๑.๘๒	๕.๕๕	๗.๒๗	๓๒.๓๒	๕๒.๓๒	๕๕๕.๕๗
๒.	โทรทัศน์การสอนเท่าที่ดำเนินการมาแล้วได้ผลไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป	๑๐.๕๑	๒๐.๐๐	๔๓.๖๔	๑๒.๓๓	๑๒.๓๓	๓๐๖.๓๖
๓.	การจัดการเรื่องการใช้โทรทัศน์การสอนของเทศบาลให้ได้ออกนั้นทำได้ยากเพราะขาดอุปกรณ์และงบประมาณ	๕.๕๕	๒๐.๐๐	๓๐.๕๑	๒๐.๐๐	๑๔.๑๔	๒๕๕.๑๔
๔.	การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอนทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่มีการเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น	๑๔.๑๔	๓๔.๑๔	๓๐.๕๑	๗.๒๗	๕.๕๕	๒๔๓.๘๓
เฉลี่ยทั้ง ๔ รายการ		๔.๔๔	๒๐.๕๑	๒๔.๑๔	๑๔.๑๔	๒๒.๒๗	๓๑๖.๓๓

ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่าครูใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกับรายการที่ ๑ มากที่สุด คือเรื่องความล่าช้าเกี่ยวกับการซ่อมเครื่องรับ อันดับสองรองลงมาคือ โทรทัศน์การสอนนั้นเท่าที่ดำเนินการมาแล้วได้ผลไม่คุ้มค่าและ เห็นว่าการรายงานผลการใช้โทรทัศน์นั้นมิได้ทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่มีการเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งแสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลมีทัศนคติต่อการรายงานและการบริหารงานโครงการสอนอยู่ระดับปานกลาง

๑.๒.๔ ทัศนคติของครูใหญ่ต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละและวิธีหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๕ ทัศนคติในทางที่ดีของครูใหญ่ต่อโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	โทรทัศน์เป็นเพียงอุปกรณ์การสอนที่สามารถสอนแรงครูได้ แต่ใจแทนครูไม่ได้	๑.๘๒	๑๐.๕๑	๑๘.๑๘	๓๐.๕๑	๓๘.๑๘	๓๕๒.๗๒
๒.	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน	๑.๘๒	๕.๑๐	๔๗.๒๗	๓๐.๕๑	๑๐.๕๑	๓๔๕.๘๕
๓.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์สามารถสอนเรื่องยากให้เข้าใจได้	๓.๖๓	๕.๔๕	๔๑.๘๒	๔๐.๐๐	๗.๒๗	๓๓๖.๓๖
๔.	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นสัมพันธ์กับการเรียนในชั้นดี	๓.๖๓	๑๒.๗๓	๔๓.๖๔	๓๖.๓๖	๗.๒๗	๓๒๖.๘๖
๕.	โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ตามจุดมุ่งหมายของการสอน	๑.๘๒	๑๒.๗๓	๕๔.๕๔	๒๕.๑๐	๑.๘๒	๓๑๖.๓
๖.	การสอนของครูโทรทัศน์นั้นเป็นตัวอย่างที่ดี	-	๑๒.๗๓	๖๐.๐๐	๒๗.๒๗	-	๓๑๖.๕๖
๗.	ถาการสอนของครูโทรทัศน์ดีและกิจการโทรทัศน์ก้าวหน้ากว่านี้โทรทัศน์อาจแทนครูได้	๑๐.๕๑	๑๘.๑๘	๒๗.๒๗	๓๘.๑๘	๕.๔๕	๓๐๕.๐๗
	เฉลี่ยทั้ง ๗ รายการ	๓.๓๔	๑๑.๖๕	๔๑.๘๐	๓๒.๗๓	๑๐.๑๓	๓๓๕.๑๐

ผลจากการวิเคราะห์ แสดงว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่าโทรทัศน์นั้นเป็นอุปกรณ์ที่สามารถผ่อนแรงครูได้ มีความสำคัญอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาได้แก่ เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นเป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน ส่วนความคิดที่ว่า ถ้าการสอนของครูทางโทรทัศน์ดีและกิจการด้านโทรทัศน์ก้าวหน้ามากกว่านี้ โทรทัศน์อาจทำงานแทนครูได้มีผู้เห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาคำความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีทัศนคติในลักษณะกลางๆต่อครูโทรทัศน์ วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

ตาราง ๑๖ ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูใหญ่ต่อครูโทรทัศน์ วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		๑	๒	๓	๔	๕	
๑	การสอนของครูโทรทัศน์มีไ้มุ่งที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยของผู้เรียน	๓.๒๓	๒๓.๒๓	๓๔.๑๔	๒๐.๐๐	๓.๒๓	๒๕๒.๓๑
๒	ครูที่สอนทางโทรทัศน์มักสอนอย่างรวบรัด	๓.๖๔	๒๕.๔๕	๕๒.๓๖	๑๖.๓๖	๑.๔๒	๒๔๔.๐๓
๓	ครูที่สอนทางโทรทัศน์มุ่งแต่สอนเนื้อหาวิชา	๓.๖๔	๓๔.๕๔	๓๖.๓๖	๒๐.๐๐	๑.๔๒	๒๓๐.๕๐
๔	เนื้อหาวิชาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้นยากเกินไปสำหรับระดับประถมศึกษา	๕.๔๕	๓๓.๖๓	๔๕.๔๕	๕.๔๕	-	๒๔๑.๕๑
	เฉลี่ยทั้ง ๔ รายการ	๔.๕๕	๓๒.๓๖	๔๓.๑๓	๑๕.๔๕	๒.๓๖	๒๔๕.๓๕

เมื่อพิจารณาลักษณะการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว จะเห็นว่าครูใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกับข้อที่เห็นว่าการสอนของครูโทรทัศน์มีไ้มุ่งที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยของผู้เรียนมากที่สุด ความเห็นอันดับรองลงมาคือ ครูที่สอนทางโทรทัศน์มักสอนอย่างรวบรัด และเห็นว่าเนื้อหาที่สอนนั้นไปยากเกินไปสำหรับระดับประถมศึกษา

เมื่อพิจารณาคำความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่มีทัศนคติต่อครูโทรทัศน์ วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ ในลักษณะปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ตาราง ๑๕

๑.๓ พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๑.๓.๑ การวางแผนการใช้โทรทัศน์การสอน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และหาคำความสำคัญ ซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๗ การวางแผนการใช้โทรทัศน์การสอนของครูใหญ่

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ เลย	นานๆ ทำครั้ง ละ	ทำเป็น กิจวัตร เป็นประจำ	ทำทุก ครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	การให้ครูใช้โทรทัศน์การสอนประกอบการสอน	-	๕.๐๕	๕๐.๕๑	๓๖.๓๖	๓๑๗.๕๔
๒.	การจัดการวางสอนสลับเปลี่ยนวิชาที่เรียนให้ตรงกับวิชาที่สอนทางโทรทัศน์	๕.๐๕	๑๖.๓๖	๕๑.๕๑	๓๐.๕๑	๒๔๓.๖๓
๓.	การให้ชั้นประถมต้นและประถมปลายดูโทรทัศน์ร่วมกัน	๕๕.๐๕	๔๓.๖๔	-	-	๑๓๖.๓๖
	เฉลี่ยทั้ง ๓ รายการ	๕๕.๓๖	๑๔.๔๒	๓๐.๕๑	๒๒.๕๖	๕๕.๔๕

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ครูใหญ่ส่วนมากนิยมให้ครูใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน จนมีค่าความสำคัญอันดับหนึ่ง แต่ไม่นิยมให้นักเรียนชั้นประถมต้นและชั้นประถมปลายดูโทรทัศน์ร่วมกัน จึงได้ค่าความสำคัญอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาคำความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่ได้วางแผนการใช้โทรทัศน์กันในระดับปานกลาง

ตาราง ๑๔ การให้นักเรียนเรียนวิชาต่างๆจากโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำเลยนานๆ	ทำเป็น ทำครั้ง	ทำทุก ส่วนใหญ่ - ครั้ง	ทำทุก - ครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	วิชาภาษาอังกฤษ	-	๗.๒๗	๑๖.๓๖	๖๔.๐๔	๓๔๑.๗๔
๒.	วิชาวิทยาศาสตร์	๑.๘๒	๔.๑๔	๒๑.๘๒	๖๐.๐๐	๓๒๕.๔๕
๓.	วิชาศิลปศึกษา	๓.๖๔	๑๒.๗๓	๒๐.๐๐	๕๘.๑๔	๓๒๑.๘๒
๔.	วิชาสังคมศึกษา	-	๔.๐๔	๒๐.๐๐	๖๐.๐๐	๓๑๔.๑๔
๕.	วิชาภาษาไทย	๑.๘๑	๑๐.๔๐	๒๐.๐๐	๕๘.๑๔	๓๑๔.๒๗
๖.	วิชาพลานามัย	๑๖.๓๖	๑๐.๔๑	๑๔.๑๔	๔๗.๒๗	๒๔๑.๘๐
	เฉลี่ยทั้ง ๖ รายการ	๒.๔๔	๑๐.๐๐	๑๔.๓๔	๕๔.๒๔	๓๑๗.๖๔

เมื่อพิจารณาลักษณะการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่า ครูใหญ่ส่วนมากนิยมให้ครูใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุดจนมีความสำคัญอันดับหนึ่ง แต่ไม่นิยมให้นักเรียนเรียนวิชาพลานามัยจึงได้ค่าความสำคัญอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญเฉลี่ย อยู่ในระดับสำคัญมาก แสดงว่าครูใหญ่ให้นักเรียนเรียนวิชาต่างๆจากโทรทัศน์การสอนอย่างจริงจัง

ตาราง ๑๔ การให้นักเรียนชั้นต่างๆเรียนทางโทรทัศน์

จำ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำเลย	นานๆ	ทำเป็น	ทำทุก	
		ทำครั้ง	ส่วนใหญ่	ครั้ง	ครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	—	๓.๖๔	๑๘.๑๘	๗๖.๑๖	๓๕๒.๖๘
๒.	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗	—	๓.๖๔	๒๐.๐๐	๗๖.๓๖	๓๕๐.๘๖
๓.	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘	—	๓.๖๔	๒๑.๘๒	๖๔.๐๔	๓๔๔.๑๐
๔.	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙	๓.๖๔	๒๗.๒๗	๒๓.๖๔	๓๘.๑๘	๒๐๘.๗๕
๕.	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓	๕๖.๓๖	๒๓.๖๔	๑.๘๒	๑๐.๑๖	๑๖๐.๗๑
	เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ	๑๒.๐๐	๑๒.๓๖	๑๗.๐๔	๕๒.๓๖	๒๔๔.๘๖

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าครูใหญ่ส่วนมากนิยมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ดูโทรทัศน์มากจนมีความสำคัญสูงสุด แต่ครูใหญ่ส่วนใหญ่ไม่นิยมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ เรียนจากโทรทัศน์การสอน

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งแสดงว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่ให้นักเรียนเรียนจากโทรทัศน์การสอนกันมาก.

๑.๓.๒ การใช้และการแก้ไขเมื่อเครื่องรับชำรุด

ตาราง ๒๐ วิธีติดตามผลการใช้โทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ- เลย	นานๆทำ ครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก ครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	ดูรายงาน	๑.๘๒	๑๒.๓๓	๓๔.๕๔	๔๘.๑๐	๓๒๓.๒๕
๒.	เข้าสังเกตการสอนในห้องเรียน	-	๒๑.๘๒	๕๔.๕๔	๒๓.๖๔	๓๐๐.๓๘
๓.	สอบถามครูผู้ใช้โทรทัศน์การสอน	๓.๖๔	๒๑.๘๒	๕๔.๕๔	๒๐.๐๐	๒๔๓.๒๖
๔.	สอบถามนักเรียนเรื่องการใช้โทรทัศน์การสอน	๑.๘๒	๕๒.๓๓	๓๐.๘๑	๑๕.๕๔	๒๕๘.๑๔
๕.	ออกข้อสอบทดสอบนักเรียนในเรื่องที่เรียนกับ- โทรทัศน์การสอน	๒๐.๐๐	๔๔.๐๘	๒๓.๒๓	๓.๖๔	๒๑๔.๕๓
	เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ	๕.๔๕	๓๑.๖๓	๔๐.๓๖	๒๒.๕๖	๒๓๓.๕๘

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าครูใหญ่นิยมการติดตามผลการใช้โทรทัศน์โดยวิธีดูรายงานกันเป็นส่วนใหญ่ จนมีค่าความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และครูใหญ่ไม่นิยมติดตามผลการใช้โทรทัศน์โดยวิธีออกข้อสอบทดสอบ

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งแสดงว่าครูใหญ่ติดตามผลการใช้โทรทัศน์กันในระดับปานกลาง

ตาราง ๒๑ การประเมินผลการใช้โทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ- -เลย	นานๆ -ทำครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก- -ครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	การประเมินผลการใช้โทรทัศน์การสอนในโรงเรียน	๓๐.๖๔	๔๓.๒๓	๓๘.๑๘	๑๐.๕๑	๒๕๖.๓๕
๒.	การตรวจสอบสภาพของเครื่องรับโทรทัศน์	๓๐.๖๔	๕๒.๒๓	๓๒.๓๓	๑๐.๕๑	๒๕๐.๘๘
๓.	เสนอแนะวิธีการเรียนด้วยโทรทัศน์การสอนแก่ครูและนักเรียน	๕.๕๕	๔๓.๒๓	๔๑.๘๒	๓.๓๔	๒๒๖.๔๔
๔.	แนะนำวิธีการรักษาเครื่องรับให้คงทนถาวร	๑๒.๓๘	๓๖.๓๖	๔๑.๘๒	๕.๔๕	๒๓๒.๓๑
๕.	วิจัยการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียน	๓๐.๕๑	๔๘.๑๐	๑๒.๓๓	๓.๖๔	๑๘๑.๘๐
๖.	เปรียบเทียบผลของการเรียนในชั้นที่ใช้และไม่ใช้โทรทัศน์การสอน	๓๖.๓๖	๔๕.๔๕	๑๘.๑๘	-	๑๘๑.๘๐
เฉลี่ยทั้ง ๖ รายการ		๑๕.๔๖	๔๖.๒๔	๓๐.๕๑	๕.๒๕	๒๑๔.๕๓

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าครูใหญ่ประเมินผลการใช้โทรทัศน์ในโรงเรียนกันในระดับความสำคัญสูงสุด แต่ครูใหญ่ไม่นิยมที่จะเปรียบเทียบผลการเรียนทางโทรทัศน์โดยวิธีเปรียบเทียบผลการเรียนของชั้นที่สอนและไม่สอนด้วยโทรทัศน์

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ซึ่งแสดงว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่ประเมินผลการใช้โทรทัศน์กันในระดับปานกลาง

ตาราง ๒๒ การปฏิบัติของผู้ใช้โทรทัศน์เมื่อเกิดปัญหาในการใช้โทรทัศน์การสอนในโรงเรียน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ- -เลย	นานๆ -ทำครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก- -ครั้ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	แจ้งให้ครูใหญ่ทราบทันที	-	-	๒๓.๖๔	๗๐.๕๑	๓๕๔.๕๓
๒.	แจ้งให้ครูใหญ่ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างจัด เจน	๕๑.๓๖	๑๘.๑๘	๕.๔๕	๑๐.๕๑	๑๔๙.๙๖
๓.	แจ้งให้ครูใหญ่ทราบในรายงานประจำเดือน	๖๕.๖๔	๕.๐๙	๓.๖๔	๑๒.๕๓	๑๔๕.๖๑
๔.	ไม่ต้องแจ้งให้ครูใหญ่ทราบก็ได้	๘๙.๒๙	๑.๘๒	๑.๘๒	-	๕๖.๓๖

เมื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติของผู้ใช้โทรทัศน์เมื่อเกิดปัญหาในการใช้โทรทัศน์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่ใช้วิธีให้ผู้ใช้นำโทรทัศน์แจ้งให้ครูใหญ่ทราบทันทีเมื่อเกิดปัญหาการใช้โทรทัศน์ขึ้น และครูใหญ่ไม่นิยมการไม่แจ้งให้ครูใหญ่ทราบเมื่อเกิดปัญหาในการใช้เครื่องรับโทรทัศน์

ตาราง ๒๓ การปฏิบัติเมื่อเครื่องรับโทรศัพท์ชำรุด

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ เลย	นานๆ ทำครั้ง ใหญ่	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก ครั้ง	
		รอบละ	รอบละ	รอบละ	รอบละ	
๑.	รายงานให้ทางเทศบาลทราบทันที	๒๕.๔๕	๒๑.๘๒	๑๕.๕๕	๓๘.๑๘	๒๖๕.๔๑
๒.	โทรตามร้านเอกชนแก้ไข	๔๓.๖๓	๑๘.๑๘	๒๕.๐๘	๒๓.๖๘	๒๖๑.๘๒
๓.	ครูใหญ่แก้ไขเองหรือให้ครูในโรงเรียนแก้	๔๐.๐๐	๓๒.๙๒	๑๖.๙๓	๑๒.๙๓	๑๙๘.๕๙
๔.	ส่งไปให้เทศบาลแก้	๔๕.๔๕	๒๓.๖๓	๑๖.๓๖	๑๖.๙๓	๑๕๒.๙๓

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าครูใหญ่ส่วนมากแก้ปัญหาเมื่อเครื่องรับโทรศัพท์ชำรุดโดยวิธีรายงานให้เทศบาลทราบทันที แต่ครูใหญ่ไม่น้อยที่จะส่งเครื่องรับโทรศัพท์ไปให้เทศบาลแก้

๑.๔ การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสอบถามและให้คะแนนคำตอบของแต่ละคนทั้งหมด นำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าความสัมพันธ์ (r) จากสูตร

$$r_{xy} = \frac{NEXY - EXEY}{\sqrt{[NEX^2 - (EX)^2][NEY^2 - (EY)^2]}}$$

ในที่นี้	X	หมายถึงคะแนนทัศนคติ
	Y	หมายถึงคะแนนพฤติกรรม
	r_{xy}	หมายถึงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติและพฤติกรรม
	N	หมายถึง จำนวนครูใหญ่ทั้งหมด
	Σ	หมายถึงผลรวม
	ΣX	หมายถึงผลรวมของคะแนนทัศนคติของครูใหญ่
	ΣY	หมายถึงผลรวมของคะแนนพฤติกรรมของครูใหญ่
	$N \Sigma XY$	หมายถึงจำนวนครูใหญ่คูณด้วยผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนทัศนคติและพฤติกรรม
	$\Sigma X \Sigma Y$	หมายถึงผลรวมของคะแนนทัศนคติ คูณด้วยผลรวมของคะแนนพฤติกรรม
	$N \Sigma X^2$	หมายถึงจำนวนครูใหญ่ทั้งหมดคูณด้วยผลรวมของคะแนนทัศนคติกำลังสอง
	$(\Sigma X)^2$	หมายถึงผลรวมของคะแนนทัศนคติทั้งหมดกำลังสอง
	$N \Sigma Y^2$	หมายถึงจำนวนครูใหญ่ทั้งหมดคูณด้วยผลรวมของคะแนนพฤติกรรมกำลังสอง
	$(\Sigma Y)^2$	หมายถึงผลรวมของคะแนนพฤติกรรมทั้งหมดกำลังสอง
	$\sqrt{\quad}$	หมายถึงรากที่สอง

เมื่อใดค่า r แล้วนำค่า r ไปทดสอบค่าความสำคัญจากสูตร

$$t = \sqrt{\frac{r^2(N-2)}{1-r^2}}$$

ในที่นี้	t	หมายถึงค่าความสำคัญ
	r	หมายถึงค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนทัศนคติและพฤติกรรม
	(N-2)	หมายถึงจำนวนครูใหญ่ทั้งหมด ลบด้วย ๒
	$1-r^2$	หมายถึงผลลัพธ์ของหนึ่งลบด้วยค่าสหสัมพันธ์กำลังสอง
	d.f.	หมายถึง DEGREES OF FREEDOM

ค่าต่างๆที่ได้ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒๔ ค่าต่างๆที่ได้จากการคำนวณ

รายการ	คะแนนรวม	d.f.	r	t
ทัศนคติ	๕๘๒๔	๕๓	๐.๒๔๙๐	๕.๕๑๐๓
พฤติกรรม	๕๘๒๖			

เปิดตาราง t เพื่อเทียบค่าที่ได้ หาระดับความเชื่อมั่น ปรากฏว่าได้

$$t_{.๐๐๑} \quad (d.f. ๕๐) = ๓.๔๖๐$$

จากค่าที่ได้นี้แสดงว่าเชื่อมั่นได้ ร้อยละ ๙๙.๙๙ ว่า ทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างสูง นั้นย่อมหมายถึง ครูใหญ่ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอนแล้วย่อมแสดงพฤติกรรมอันเป็นประโยชน์แก่กุลในการใช้โทรทัศน์การสอนในโรงเรียน

* James E. Wert, Statistical Methods in Educational and Psychological Research, p. 418.

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

๒.๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. นี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖๓ ชุด ได้รับคืนมา ๕๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๘๕ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีดังนี้คือ

๑. เพศ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณหาอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ที่ตอบแบบสอบถามปรากฏรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒๕ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

เพศ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ชาย	๓๒	๘๓.๑๓๙
หญิง	๑๙	๕๖.๘๖๓
รวม	๕๑	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ ๙ ในการวิจัยครั้งนี้ มีเพศชายร้อยละ ๘๓.๑๓๙ และเพศหญิงร้อยละ ๕๖.๘๖๓

๒. อายุ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้น ประถมปีที่ ๗ ก. โดยจำแนกตามอายุ และได้หารายเฉลี่ยของอายุของครูประจำชั้น ประถมปีที่ ๗ ก. ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ๒๖ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
น้อยกว่า ๒๐ ปี และ ๒๐ ปี	-	-
๒๑ - ๒๕ ปี	๔	๓.๘๘๓
๒๖ - ๓๐ ปี	๑๔	๓๓.๒๕๕
๓๑ - ๓๕ ปี	๑๕	๒๕.๘๖๒
๓๖ - ๔๐ ปี	๔	๓.๘๘๓
๔๑ - ๔๕ ปี	๖	๑๑.๓๖๕
๔๖ - ๕๐ ปี	๒	๓.๘๖๑
เกินกว่า ๕๐ ปี	๑	๑.๙๖๑
รวม	๕๑	๑๐๐.๐๐

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๓.๒๕๕ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี รองลงมาคือร้อยละ ๒๕.๘๖๒ มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี และจำนวนน้อยที่สุดคือครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. ที่มีอายุเกิน ๕๐ ปี เมื่อเฉลี่ยอายุของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. ทั้งหมดแล้วจะมีอายุ ๓๓ ปี

๓. วุฒิ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้น ประถมปีที่ ๓ ก. โดยจำแนกตามวุฒิ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒๗ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๓ ก. จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
พ., ป., ม.๖ และต่ำกว่า ม.๖	๒	๓.๕๒๑
พ.ป., ป.ป., ป.กศ., ม.๔, ม.ศ.๕ และ ม.ก. ๖	๘	๙.๘๔๓
พ.ม., ป.ม., ป.ม.ก., อ.กค. และ ป.กศ. สูง	๓๑	๖๐.๙๘๕
ปริญญาตรี	๑๕	๒๙.๕๕๑
รวม	๕๖	๑๐๐.๐๐

ตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า ครูประจำชั้นประถมปีที่ ๓ก. ที่มีวุฒิปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๐.๙๘๕ วุฒิที่มีจำนวนสูงรองลงมาได้แก่ ปริญญาตรีร้อยละ ๒๙.๕๕๑ วุฒิที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ พ., ป., ม.๖ และต่ำกว่า ม.๖ มีอยู่ร้อยละ ๓.๕๒๑

๔. อายุราชการ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้น ประถมปีที่ ๘ ก. โดยจำแนกตามอายุราชการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ๒๔ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๘ ก. จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑ - ๕ ปี	๑๒	๓๓.๕๒๙
๖ - ๑๐ ปี	๓๗	๕๒.๘๔๑
๑๑ - ๑๕ ปี	๔	๑๑.๖๔๗
๑๖ - ๒๐ ปี	๒	๕.๕๖๑
๒๑ - ๒๕ ปี	๑	๑.๔๖๑
รวม	๕๖	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๒๔ แสดงว่าครูประจำชั้นประถมปีที่ ๘ ก. จำนวนสูงสุดคือร้อยละ ๕๒.๘๔๑ มีอายุราชการตั้งแต่ ๖ - ๑๐ ปี จำนวนรองลงมาคือ ๑ - ๕ ปี มีอัตราร้อยละ ๓๓.๕๒๙ และจำนวนน้อยที่สุดคืออายุราชการตั้งแต่ ๒๑ - ๒๕ ปี มีอัตราร้อยละ ๑.๔๖๑

๖. การอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้หาความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้น ประถมปีที่ ๗ ก. โดยจำแนกเป็นเคยและไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง ๓๐ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. จำแนกตามการอบรมที่ได้รับเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน

รายการ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ	
เคย	๒๗	๕๒.๙๔๑	
ไม่เคย	๒๔	๔๗.๐๕๘	
รวม	๕๑	๑๐๐.๐๐	

ตาราง ๓๑ แสดงให้เห็นว่า ครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนมาแล้วร้อยละ ๕๒.๙๔๑ และยังไม่ได้รับการอบรมอีกร้อยละ ๔๗.๐๕๘

ตาราง ๓๒ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก. ที่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน จำแนกตามจำนวนครั้งที่ได้รับการอบรม

รายการ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ	
๑ - ๓ ครั้ง	๒๓	๔๕.๑๔๕	
๔ - ๖ ครั้ง	๔	๗.๘๔๓	
รวม	๒๗	๑๐๐.๐๐	

ตาราง ๓๓ ทักษคติในทางที่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่-	น้อย	ปาน-	มาก	มากที่สุด-	
		-สุด		-กลาง		-สุด	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	โทรทัศน์การสอนช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอน	-	-	๑๕.๖๑	๕๖.๘๖	๒๑.๕๓	๓๙๔.๑๒
๒.	โทรทัศน์การสอนเหมาะสำหรับสอนในประเทศที่กำลังพัฒนาการศึกษา	-	๑๑.๓๖	๑๕.๖๘	๕๕.๑๐	๒๓.๕๕	๓๘๘.๖๓
๓.	การนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในห้องเรียนเป็นความก้าวหน้าทางการศึกษาที่ควรส่งเสริม	-	๕.๘๘	๑๕.๖๘	๕๖.๘๖	๒๑.๕๓	๓๗๒.๕๕
๔.	โทรทัศน์การสอนทำให้ครูและนักเรียนมีความรู้เท่าทันเหตุการณ์	๑.๕๖	๕.๘๘	๓๕.๒๙	๓๕.๒๙	๒๑.๕๓	๓๖๘.๖๓
๕.	โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ให้ประโยชน์คุ้มค่า	๑.๕๖	๑๑.๓๖	๓๕.๒๒	๓๕.๕๖	๓.๕๖	๓๒๕.๔๙
๖.	โทรทัศน์การสอนเหมาะที่จะใช้กับระดับประถมศึกษาปีที่สูง	๓.๕๖	๓.๕๖	๑๕.๖๑	๕๕.๘๖	๑๓.๓๓	๕๐๕.๘๘
๗.	โทรทัศน์การสอนสามารถลดภาระของโรงเรียนในเรื่องการหาอุปกรณ์การสอน	๕.๘๐	๑๕.๖๕	๓๕.๒๙	๓๕.๒๙	๑.๕๖	๒๙๘.๐๕
๘.	โทรทัศน์การสอนสามารถกระตุ้นให้เด็กที่เรียนช้าได้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นได้	๑๑.๓๓	๓๓.๒๕	๓๑.๓๓	๑๕.๖๕	๑.๕๖	๒๕๖.๕๕
๙.	โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น	๕.๘๐	๑๑.๑๕	๓๓.๒๕	๑๑.๓๓	-	๒๕๐.๕๘
เฉลี่ยทั้ง ๙ รายการ		๕.๓๖	๑๕.๑๕	๒๓.๘๘	๓๕.๔๓	๑๖.๖๓	๓๒๘.๕๔

ผลการวิเคราะห์แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความคิดเห็นว่าโทรทัศน์การสอนช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนมีความสำคัญเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมาได้แก่ความคิดเห็นในด้านที่ว่า โทรทัศน์การสอนเหมาะสำหรับสอนในประเทศที่กำลังพัฒนาการศึกษา ความคิดเห็นอันดับสุดท้ายได้แก่ความคิดที่ว่า โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูใหญ่ในตารางที่ ๑๐.

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยทั้ง ๕ รายการแล้วจะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ สำคัญปานกลาง แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีทัศนคติในทางที่ดีต่อโทรทัศน์การสอนในระดับปานกลาง

ตาราง ๓๓ ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	การดูโทรทัศน์การสอนนั้นได้ความรู้น้อยกว่าการอ่านตำรา	๑๗.๖๕	๒๓.๕๓	๓๗.๒๖	๑๗.๖๕	๓.๙๖	๒๖๖.๖๖
๒.	นักเรียนที่เรียนทางโทรทัศน์มากอาจทำให้สายตาเสียได้	๑๗.๖๕	๕๔.๕๑	๒๕.๗๘	๗.๔๔	๓.๙๖	๒๔๖.๖๐
	เฉลี่ยทั้ง ๒ รายการ	๑๗.๖๕	๓๙.๒๑	๒๕.๕๔	๑๒.๕๔	๓.๙๖	๒๕๑.๖๓

จากการจัดอันดับความสำคัญเป็นรายข้อแล้วจะเห็นว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความเห็นว่า การดูโทรทัศน์การสอนนั้นได้ความรู้น้อยกว่าการอ่านตำรามากกว่าที่จะเห็นว่า การเรียนทางโทรทัศน์มากอาจทำให้สายตาเสียได้

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในระดับสำคัญน้อย แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความเห็นว่าการใช้โทรทัศน์การสอนนั้นไม่ทำให้เกิดผลเสียแต่อย่างใด.

๒.๒.๒ ทักษะติดต่อการประชุมอบรม, การรายงานและการบริหาร

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๓๔ ทักษะในทางที่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ต่อการประชุมอบรม, การรายงาน และการบริหาร

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่- -สุด	น้อย	ปาน- -กลาง	มาก	มากที่สุด- -สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี	๓.๕๖	๗.๔๘	๒๐.๗๔	๒๓.๕๓	๓.๕๒	๓๑๕.๖๔
๒	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนนั้นมีสิ่งใหม่ ๆ ทางการศึกษาที่น่าสนใจ	๕.๔๔	๗.๔๘	๓๓.๓๒	๓๕.๒๖	๕.๔๔	๓๐๗.๔๑
๓	วิทยากรในการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนมีความรู้ความสามารถดี	๑.๕๖	๕.๔๔	๕๔.๔๒	๑๕.๖๑	๕.๔๔	๒๖๖.๖๖
	เฉลี่ยทั้ง ๓ รายการ	๓.๕๒	๗.๑๕	๕๐.๕๗	๒๗.๕๕	๕.๒๓	๒๕๖.๗๑๖

ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความเห็นว่า การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี มีความสำคัญอันดับหนึ่ง และความคิดเห็นว่า วิทยากรในการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถดีนั้นเป็นผู้เห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความเห็นว่า การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนมีส่วนสำคัญระดับปานกลางที่จะทำให้การสอนทางโทรทัศน์ได้ผลดี

ตาราง ๓๕ ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๘ ก. ต่อการ
ประชุมอบรม, การรายงานและการบริหาร

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	การขอมเครื่องรับของเทศบาลดำเนินการลาฯ	-	๑.๕๖	๑๕.๖๑	๓๓.๓๖	๔๓.๑๔	๔๑๓.๖๑
๒	โทรทัศน์การสอนเท่าที่ดำเนินการมาแล้วโดยไม่เคยถามกับงบประมาณที่เสียไป	๕.๔๔	๑๓.๒๓	๒๑.๕๗	๓๕.๒๖	๑๗.๖๕	๓๔๓.๑๔
๓	การจัดการเรื่องการใช้โทรทัศน์การสอนของเทศบาลให้โดยคณบดีนั้นทำได้ยากเพราะขาดอุปกรณ์และงบประมาณ	-	๒๕.๔๔	๒๗.๔๕	๒๑.๕๗	๑๕.๖๑	๓๒๐.๗๕
๔	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและงบประมาณ	๒.๕๒	๒๗.๔๕	๓๕.๒๓	๒๕.๔๔	๑.๕๖	๒๗๖.๔๗
๕	การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เป็นสิ้นเปลือง	๑๕.๖๑	๒๕.๔๔	๓๗.๖๕	๓.๕๒	๑.๕๖	๒๖๔.๗๖
๖	การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอนทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่มีการเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น	๕.๔๐	๓๕.๒๓	๒๕.๔๔	๑๕.๔๑	-	๒๔๗.๐๖
	เฉลี่ยทั้ง ๖ รายการ	๓.๕๔	๒๒.๒๓	๑๘.๕๕	๒๓.๔๕	๑๔.๐๕	๓๑๐.๕๖

ผลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าครูประจำชั้นประถมปีที่ ๘ ก. มีความเห็นสอดคล้องกับรายการที่ ๑ มากที่สุด อันดับรองลงมา คือโทรทัศน์การสอนเท่าที่ดำเนินการมาแล้วโดยไม่เคยถาม และเห็นว่า การรายงานผลการใช้โทรทัศน์นั้นมิได้ทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่มีการเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด.

เมื่อพิจารณาคำสำคัญโดยเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่า อยู่ในเกณฑ์ ปานกลางซึ่ง
แสดงว่า โดยส่วนรวมแล้ว ครูประจำชั้นประถมปีที่ ๙ ก. มีทัศนคติต่อการรายงาน
และการบริหารงานด้านโทรทัศน์การสอนอยู่ในระดับปานกลาง

๒.๒.๔ ทัศนคติต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์, วีซีดี และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และหาคำสำคัญ
ซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๓๖ ทัศนคติในทางที่ดีของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๙ ก. ต่อครูโทรทัศน์
วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่ สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์การสอนที่สามารถ ผ่อนแรงครูได้	๓.๘๒	๓.๘๒	๑๓.๖๕	๔๑.๑๘	๓๓.๓๒	๓๘๕.๔๐
๒	ครูที่สอนทางโทรทัศน์สามารถสอนเรื่องยากให้ เข้าใจได้	-	๕.๘๐	๖๐.๓๘	๒๕.๔๘	๓.๘๒	๓๒๓.๕๓
๓	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นสัมพันธ์กับการ เรียนในชั้นนี้	๕.๘๘	๕.๘๘	๕๘.๘๒	๒๕.๔๘	๓.๘๒	๒๘๘.๘๘
๔	โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ตามจุดมุ่ง- หมายของการสอน	๕.๘๘	๕.๘๘	๕๘.๐๒	๒๕.๔๑	๑.๘๖	๒๘๒.๑๕
๕	ถ้าการสอนของครูโทรทัศน์ดีและกิจการด้าน โทรทัศน์เจริญก้าวหน้ากว่านี้ โทรทัศน์ อาจทำงานแทนครูได้	๑๓.๘๒	๓๕.๒๘	๑๓.๘๒	๓๓.๓๒	๓.๘๒	๒๘๘.๘๕
เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ		๕.๑๘	๑๒.๘๕	๕๐.๕๒	๓๓.๓๓	๔.๘๘	๓๓๐.๑๕

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. เห็นว่าโทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์ที่สามารถช่วยแรงครูได้มีความสำคัญเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมาได้แก่ครูที่สอนทางโทรทัศน์สามารถสอนเรื่องยากให้เข้าใจได้ ส่วนความเห็นที่ว่า ถ้าการสอนของครูโทรทัศน์ดีและกิจการด้านโทรทัศน์เจริญก้าวหน้ามากกว่านี้ โทรทัศน์อาจทำงานแทนครูได้นั้นมีผู้เห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญเฉลี่ย จะเห็นว่า อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. มีทัศนคติที่ดีต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนในระดับปานกลาง

ตาราง ๓๓ ทัศนคติในทางที่ไม่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อครูโทรทัศน์ วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์มุ่งที่จะสอนแต่ความรู้เนื้อหา	-	๑๕.๖๕	๕๒.๕๔	๒๕.๔๕	๕.๘๘	๑.๕๖
๒.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป	๓.๕๒	๙.๘๕	๒๐.๙๘	๒๓.๕๓	๓.๕๒	๓๑.๖๖
๓.	การสอนของครูทางโทรทัศน์นั้นมิได้มุ่งที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยของผู้เรียน	๕.๘๘	๒๓.๕๓	๔๑.๑๘	๑๙.๖๕	๑๑.๙๙	๓๐.๕๘
๔.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์มักสอนอย่างรวบรัด	๓.๕๒	๑๑.๙๖	๔๙.๐๖	๓๓.๓๒	๓.๕๒	๓๑.๙๖
๕.	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นยากเกินไปสำหรับระดับประถมศึกษา	๓.๕๒	๒๙.๘๕	๕๖.๘๖	๑๑.๙๖	-	๒๖.๘๖
เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ		๓.๕๓	๑๙.๖๕	๕๑.๙๖	๒๖.๓๕	๕.๐๐	

นอกจากการวิเคราะห์แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีทัศนคติต่อครูโทรทัศน์ในทางไม่ดีขึ้นนับแรกได้แก่ ครูที่สอนทางโทรทัศน์มักมุ่งแต่ด้านเนื้อหาวิชาการ อันดับรองลงมาได้แก่ครูที่สอนทางโทรทัศน์ใช้วิธีแบบบรรยายมากเกินไป ส่วนความเห็นที่ว่า เนื้อหาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นยากเกินไปสำหรับระดับประถมศึกษาชั้นนี้ผู้เห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย แล้วปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. โดยส่วนรวมแล้วมีทัศนคติต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์ , วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ในลักษณะปานกลางซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ทัศนคติในทางที่ดีของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ต่อครูโทรทัศน์ วิธีสอน และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

๒.๓ พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๒.๓.๑ การเตรียมการใช้โทรทัศน์การสอน ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และวิธีหาค่าความสำคัญซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๓๔ การเตรียมใช้โทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่าความสำคัญ
		ไม่ทำเลย	นานๆทำครั้ง	ทำเป็นส่วนใหญ่	ทำทุกครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	ทดลองเปิดเครื่องรับก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์	๓.๘๘	๓.๘๘	๑๕.๖๘	๖๘.๖๓	๓๔๕.๑๐
๒.	จัดตารางสอนให้ตรงกับการสอนทางโทรทัศน์	๕.๘๐	๕.๘๘	๒๓.๔๕	๕๖.๘๖	๓๓๑.๓๓
๓.	ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากที่มีอยู่ในคู่มือการสอน	๕.๘๘	๑๑.๓๖	๕๔.๘๐	๒๓.๔๕	๓๐๐.๐๒
๔.	เตรียมอุปกรณ์การสอนตามรายการที่ระบุไว้ในคู่มือการสอน	๓.๘๘	๓๕.๒๘	๔๑.๑๘	๑๓.๓๖	๒๕๖.๘๒
๕.	เก็บคู่มือไว้ในลิ้นชัก	๔๑.๑๘	๒๕.๔๘	๑๓.๓๖	๑๙.๖๑	๒๑๑.๓๖
	เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ	๑๔.๘๘	๑๓.๒๕	๓๐.๕๘	๓๓.๒๕	๒๘๘.๐๒

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ส่วนมากนิยมเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์จนมีค่าความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง แต่ไม่นิยมเก็บคู่มือการสอนไว้ในลิ้นชัก จึงได้ค่าความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่าอยู่ในระดับสำคัญมาก แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ได้มีการเตรียมตัวก่อนที่จะใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนกันเป็นส่วนใหญ่

ตาราง ๓๕ การปฏิบัติเมื่อเกิดอุปสรรคในการเตรียมอุปกรณ์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่าความสำคัญ
		ไม่ทำ-เลย	นานๆ-ทำครั้ง	ทำเป็น-ส่วนใหญ่	ทำทุก-ครั้ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	ปรึกษากับครูใหญ่, ครูประจำชั้นเดียวกันและนักเรียน	๑๑.๓๖	๓๓.๓๖	๓๕.๒๙	๑๙.๖๑	๑๙๖.๐๘
๒.	เลิกเตรียมแต่ยังคงสอนด้วยโทรทัศน์ต่อไป	๑๙.๖๑	๔๓.๑๘	๒๑.๕๓	๑๑.๓๖	๑๓๐.๕๙
๓.	เลิกเตรียมและงดการสอนด้วยโทรทัศน์	๕๘.๘๒	๒๓.๕๔	๓.๕๕	๑.๕๖	๑๔๕.๑๐
เฉลี่ยทั้ง ๓ รายการ		๓๐.๐๖	๓๑.๓๐	๒๑.๕๓	๑๑.๑๑	๑๓๐.๕๙

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เมื่อเกิดอุปสรรคในการเตรียมการสอนทางโทรทัศน์ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ปรึกษากับครูใหญ่, ครูประจำชั้นเดียวกันและนักเรียนเป็นส่วนใหญ่จนมีค่าความสำคัญอันดับหนึ่ง แต่ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มักไม่เลิกเตรียมและงดการสอนด้วยโทรทัศน์การสอนด้วยโทรทัศน์ จึงได้ค่าความสำคัญอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญเฉลี่ยปรากฏว่าอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ได้แก้ปัญหาในการเตรียมอุปกรณ์การสอนเมื่อจะสอนด้วยโทรทัศน์กันประมาณ หนึ่งในสองของจำนวนทั้งหมด

ตาราง ๔๑ วิธีดำเนินการสอนด้วยโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ เลย	นานๆ ทำครั้ง รอยละ	ทำเป็น ส่วนใหญ่ รอยละ	ทำทุก- ครั้ง รอยละ	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	เปิดเครื่องรับก่อนเวลาสอนเล็กน้อยและปรับภาพ และเสียงรอไว้	—	๓.๕๒	๒๑.๖๐	๓๕.๕๑	๓๓๐.๕๕
๒.	สรุปให้นักเรียนฟัง เมื่อโทรทัศน์พักการสอน	๓.๕๒	๑๓.๓๖	๔๓.๑๔	๓๕.๒๒	๓๑๓.๖๕
๓.	สอนบทเรียนก่อนที่จะให้เรียนด้วยโทรทัศน์การสอน	๓.๕๒	๑๓.๓๖	๔๕.๐๔	๓๓.๒๕	๓๑๕.๖๔
๔.	ให้นักเรียนก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์การสอน	๕.๔๔	๕.๔๐	๕๐.๕๔	๓๓.๓๒	๓๑๑.๓๒
๕.	อธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียนทางโทรทัศน์ ให้ได้ผล	๑.๕๖	๒๑.๕๓	๔๓.๐๖	๒๕.๔๑	๓๐๓.๕๒
๖.	เตรียมคำถามไว้ถามนักเรียนในเรื่องที่นักเรียน กำลังเรียนจากโทรทัศน์	๑.๕๖	๑๕.๖๑	๔๕.๑๐	๓๑.๓๓	๓๐๑.๕๓
๗.	สอนบทเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนทางโทร- ทัศน์มาแล้ว	๕.๔๔	๓๕.๒๕	๒๕.๔๔	๓๓.๓๒	๒๔๖.๒๓
๘.	ให้นักเรียนเรียนซ้ำเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนทางโทร- ทัศน์	๓.๔๔	๒๕.๔๔	๕๒.๕๔	๑๓.๓๒	๒๓๒.๕๕
๙.	ให้นักเรียนดูโทรทัศน์การสอนกันโดยมีหัวหน้าควบคุม	๒๒.๓๒	๕.๔๐	๑๓.๓๒	๑๑.๓๖	๑๓๐.๕๕
เฉลี่ยทั้ง ๙ รายการ		๑๐.๐๕	๑๕.๕๕	๓๔.๓๓	๓๓.๓๓	๒๕๕.๕๕

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วปรากฏว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ก. ส่วน
มากนิยมเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ก่อนเวลาสอนเล็กน้อยและปรับภาพและเสียงรอไว้ การทำเช่นนี้
มีความสำคัญอันดับหนึ่ง แต่ไม่นิยมให้เด็กนักเรียนดูโทรทัศน์การสอนกันโดยมีหัวหน้าควบคุม ถ้า
ความสำคัญที่ออกมาเป็นอันดับสุดท้าย.

เมื่อพิจารณาคุณค่าความสำคัญเฉลี่ย ปรากฏว่าอยู่ในระดับสำคัญมาก แสดงว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ส่วนใหญ่นิยมการสอนด้วยโทรทัศน์การสอน

ตาราง ๔๑ การปฏิบัติของครูขณะที่สอนด้วยโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ- เลย	นานๆ -ทำครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก ครั้ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	อธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น	๑๑.๗๖	๑๕.๖๔	๓๓.๓๖	๑๙.๖๑	๒๒๑.๕๔
๒.	เตรียมการสอน	๗๒.๕๕	๗.๔๔	๑๑.๗๖	๗.๔๔	๑๕๔.๙๐
๓.	เอางานขึ้นมาทำ	๘๖.๒๗	๑๓.๗๖	—	—	๑๑๓.๗๖
๔.	อ่านหนังสือพิมพ์หรือนั่งตามสบาย	๙๒.๑๖	๓.๙๖	๓.๙๖	—	๑๑๑.๗๖

เมื่อพิจารณาดูการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วจะเห็นว่า ขณะที่ครูใช้โทรทัศน์สอนนั้นครูส่วนใหญ่อธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนนั้นดียิ่งขึ้น ได้ค่าความสำคัญอันดับหนึ่ง และครูส่วนใหญ่ไม่นิยมนั่งอ่านหนังสือพิมพ์หรือนั่งตามสบายขณะที่สอนด้วยโทรทัศน์จึงได้ค่าความสำคัญอันดับสุดท้าย

ตาราง ๔๒ การรายงานผลในทางที่ดีของการใช้โทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ- เลย	นานๆ -ทำครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก ครั้ง	
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	การเขียนรายงานการใช้โทรทัศน์ด้วยตนเอง	๓.๙๖	๑.๙๖	๑๕.๖๔	๗๘.๔๓	๓๖๘.๖๓
๒.	แจ้งตามแบบและทุกตอนเป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น	๙.๘๐	๓.๙๖	๒๙.๔๑	๕๘.๙๐	๓๑๗.๖๗
๓.	แจ้งผลตามแบบที่ออกไว้ทุกประการและแสดงความ คึกเห็นด้วย	๑๑.๗๖	๒๑.๕๕	๔๙.๐๒	๑๗.๖๕	๒๗๒.๕๕
๔.	แจ้งผลตามแบบที่ออกไว้ทุกประการแต่ไม่ได้แสดง ความคึกเห็น	๘.๘๒	๑๒.๗๖	๒๘.๙๖	๕๑.๖๗	๒๙๖.๕๘

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วจะเห็นว่า ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. นิยมเขียนรายงานการใช้โทรทัศน์ด้วยตนเองมากมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และไม่นิยมแจ้งผลตามแบบที่ออกไว้แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็น มีค่าความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง ๔๓ การรายงานผลในทางที่ไม่ดีของการใช้โทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ เลย	นานๆ ทำครั้ง รอยละ	ทำเป็น ส่วนใหญ่ รอยละ	ทำทุก ครั้ง รอยละ	
๑.	แจ้งตามแบบแต่มีบางตอนที่ไม่เป็นความจริง	๔๒.๓๕	๕.๔๐	๑.๕๖	๓.๕๒	๑๒๓.๕๓
๒.	ไม่ได้เขียนรายงานการใช้โทรทัศน์ด้วยตนเอง	๔๔.๒๓	๗.๔๔	๑.๕๖	—	๑๐๕.๔๐
๓.	แจ้งว่าสอนทั้งๆที่ไม่ได้สอน	๕๔.๑๒	๓.๕๒	๑.๕๖	—	๑๐๗.๔๔

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้ว จะเห็นว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. นิยมแจ้งตามแบบแต่มีบางตอนที่ไม่เป็นจริง มากกว่าแจ้งว่าสอนทั้งๆที่ไม่ได้สอน

๒.๔ การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. นี้ ผู้วิจัยได้กรวบรวมแบบสอบถามและให้คะแนนคำตอบทั้งทัศนคติและพฤติกรรมในแบบสอบถามของแต่ละคนแล้ว นำคะแนนที่ได้้นมาหาค่าสหสัมพันธ์ จากสูตร^๑

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

$$\text{ค่าสหสัมพันธ์ (r)} = .๔๔๓๔๔$$

จากค่าที่ได้้นำไปหาค่า t เพื่อทดสอบค่าความสำคัญ

ในการทดสอบค่าความสำคัญนั้น ผู้วิจัยใช้สูตร^๒

$$t = \sqrt{\frac{r^2(n-2)}{1-r^2}}$$

$$\text{ค่าความสำคัญ (t)} = ๑๕.๕๓๔๔$$

นำค่า t ที่ได้ไปเปิดตาราง^๓ ค่า

$$t_{.๐๐๑ \text{ d.f. } ๖๐} = ๓.๔๖๐$$

ค่าต่างๆที่ได้แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

^๑ James E. Nert, loc.cit.

^๒ Ibid p. 261.

^๓ Ibid p. 418.

ตาราง ๔๔ แสดงค่าต่างๆที่ได้ในการคำนวณหาความสัมพันธ์

รายการ	คะแนนรวม	d. f.	r	t
ทัศนคติ	๕๔๐๖	๔๔	.๘๘๓๔๘	๑๕.๕๓๔๘
พฤติกรรม	๔๕๗๓			

$$t_{.001, d.f. 60} = 3.460$$

จากค่าที่ได้นี้ แสดงว่าเชื่อมั่นได้ร้อยละ ๙๙.๙๙ ว่าทัศนคติและพฤติกรรมของครูประจำชั้นประถมปีที่ ๘ ก. มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก หมายความว่าครูประจำชั้นประถมปีที่ ๘ ก. ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานครจะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนเป็นอย่างดีด้วย

๓. การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

๓.๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ของทุกแฉ่งรวมทั้งสิ้น ๙ แฉ่ง (ตามการแบ่งแฉ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙) จำนวน ๓๗๒ ชุด แล้วนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีคำตอบซึ่งใช้ในการวิจัยได้เพียง ๓๖๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๗๖ ซึ่งกลุ่มตัวอย่งนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีดังนี้

๑. เพศ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหาอัตราส่วนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ๔๕ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

แยกตามเพศ

เพศ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
ชาย	๑๗๒	๔๗.๗๘
หญิง	๑๘๘	๕๒.๒๒
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐๐

จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีนักเรียนชายร้อยละ ๔๗.๗๘ นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๒.๒๒

๒.อายุ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้หาความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. โดยจำแนกตามระดับอายุ และได้กรายเฉลี่ยของอายุของนักเรียนทั้งหมด ถึงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
น้อยกว่า ๑๐ ปี	-	-
๑๐ - ๑๒ ปี	๘	๒.๒๒
๑๒ - ๑๓ ปี	๕๐	๑๓.๘๕
๑๓ - ๑๔ ปี	๒๓๓	๖๕.๘๓
๑๔ ปีขึ้นไป	๖๕	๑๘.๐๖
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ส่วนมากคือร้อยละ ๖๕.๘๓ มีอายุ ๑๓ - ๑๔ ปี และนักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๒ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ๒.๒๒ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีอายุ ๑๓ ปี ๖ เดือน

๓. ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการเรียนทางโทรทัศน์การสอน

ตาราง ๔๗ จำนวนความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก.
จำแนกตามจำนวนปีที่เคยเรียนทางโทรทัศน์

จำนวนปีที่เคยเรียนทางโทรทัศน์	จำนวนความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
น้อยกว่า ๑ ปี	๒๓	๖.๓๙
๑ ปี	๑๒	๓.๓๓
๒ ปี	๕๒	๑๔.๔๔
๓ ปี	๒๐๒	๕๖.๑๑
๔ ปี	๖๑	๑๖.๙๔
มากกว่า ๔ ปี	๓	๐.๘๓
ไม่ระบุ	๗	๑.๙๓
	๓๖๐	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๔๗ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ร้อยละ ๕๖.๑๑
เคยเรียนทางโทรทัศน์มาแล้ว ๓ ปี และมีนักเรียนที่เคยเรียนทางโทรทัศน์มาแล้ว
มากกว่า ๔ ปี มีร้อยละ ๐.๘๓

๓.๒ ทักษะคิดต่อโทรทัศน์การสอน

๓.๒.๑ ทักษะคิดของนักเรียนต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔๔ ทักษะคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. เกี่ยวกับผลดีของโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	โทรทัศน์การสอนควรออกอากาศขณะที่นักเรียนอยู่บ้านด้วย	๑๒.๓๘	๑๐.๘๓	๑๓.๔๑	๒๒.๓๘	๓๕.๐๔	๓๖๓.๐๑
๒.	โทรทัศน์การสอนสามารถเลือกเนื้อหาการสอนได้อย่างเหมาะสม	๒.๒๒	๘.๖๑	๑๘.๓๓	๕๐.๕๕	๑๖.๕๕	๓๔๒.๖๘
๓.	โทรทัศน์การสอนทำให้มีความรู้เท่าทันเหตุการณ์	๕.๐๐	๖.๓๕	๒๔.๔๔	๓๔.๔๔	๒๓.๘๘	๓๓๘.๓๒
๔.	โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอุปกรณ์อื่นๆ	๓.๖๑	๑๐.๕๕	๕๐.๐๐	๒๖.๕๕	๑๘.๘๘	๓๒๖.๕๕
๕.	โทรทัศน์การสอนนั้นสอนได้ก็ทุกวิชา	๓.๐๐	๑๘.๖๑	๓๔.๖๑	๒๔.๔๔	๑๐.๒๘	๓๑๗.๑๓
เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ		๕.๓๖	๑๐.๕๕	๒๖.๕๖	๒๔.๘๓	๒๑.๘๕	๓๓๗.๖๖

ผลจากการวิเคราะห์แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. มีความเห็นว่าโทรทัศน์การสอนนั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนควรออกอากาศขณะที่นักเรียนอยู่บ้านด้วยมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นว่า โทรทัศน์การสอนนั้นสอนได้ก็ทุกวิชามีนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอนในระดับปานกลาง

ตาราง ๔๔ ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. เกี่ยวกับผลเสียของโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่สุด	น้อย - ปานกลาง	ปานกลาง - มาก	มากที่สุด		
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	โทรทัศน์สอนได้คือสูตรประจำชั้นไม่ได้	๔.๗๖	๑๒.๗๕	๕๐.๕๖	๒๐.๘๓	๙.๗๖	๓๑๓.๘๘
๒.	โทรทัศน์นั้นถ้าดูมากๆ แล้วอาจทำให้สายตาเสียได้	๒๕.๐๐	๒๘.๖๑	๒๗.๒๖	๑๓.๕๖	๕.๘๓	๒๔๙.๒๘
๓.	โทรทัศน์การสอนนั้นทำให้การเรียนของนักเรียนลดลง	๓๘.๖๑	๓๑.๓๕	๑๙.๑๗	๖.๓๕	๒.๗๖	๑๙๘.๓๓
๔.	โทรทัศน์การสอนนั้นเป็นสิ่งที่เปลืองเวลาของนักเรียนโดยไม่มีประโยชน์	๕๕.๕๖	๒๒.๗๕	๑๑.๙๔	๖.๑๖	๒.๕๐	๑๗๓.๙๐
เฉลี่ยทั้ง ๔ รายการ		๓๐.๙๓	๒๓.๘๕	๒๗.๒๖	๑๑.๗๗	๕.๖๑	๒๓๓.๘๕

ผลการวิเคราะห์แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความเห็นว่าโทรทัศน์การสอนได้คือสูตรประจำชั้นไม่ได้ ส่วนความคิดที่ว่า โทรทัศน์การสอนเปลืองเวลาของนักเรียนโดยไม่มีประโยชน์นั้น นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญน้อย แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอน

๓.๒.๒ ทักษะคิดต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีหาค่าอัตราส่วนร้อยละและความสำคัญ ซึ่งปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๕๐ ทักษะในทางที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อครูโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่ -สุด	น้อย	ปาน- -กลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	อยากเรียนวิชาอื่นๆจากโทรทัศน์การสอนเพิ่มขึ้นอีก	๔.๔๔	๓.๐๖	๔.๐๖	๒๕.๘๓	๒๐.๕๕	๔๓๘.๓๔
๒.	อยากให้ภาพยนตร์ประกอบการสอนทางโทรทัศน์ให้มากขึ้น	๑.๓๔	๑.๑๑	๑๑.๑๑	๓๖.๓๕	๔๘.๐๕	๔๑๔.๓๔
๓.	อยากให้ขยายเวลาสอนทางโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอีก	๓.๓๓	๖.๔๔	๒๘.๓๓	๒๕.๘๓	๓๓.๓๓	๓๗๖.๖๖
๔.	เนื้อหาที่สอนทางโทรทัศน์ควรนำไปออกข้อสอบด้วย	๑๔.๑๗	๑๐.๕๕	๓๕.๒๘	๒๗.๒๒	๑๗.๒๒	๓๑๖.๑๑
๕.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์การสอนสอนได้ก็เหมือนกันทุกคน	๕.๐๕	๑๒.๕๐	๓๔.๑๖	๒๕.๐๐	๑๓.๔๒	๓๗๖.๔๗
เฉลี่ยทั้ง ๕ รายการ		๕.๐๕	๖.๔๓	๒๔.๓๔	๒๗.๐๕	๓๔.๕๑	๓๗๖.๘๐

จากผลการวิเคราะห์ค่าความสำคัญอันดับสูงสุดแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ส่วนใหญ่อยากจะเรียนวิชาอื่นๆจากโทรทัศน์การสอน ส่วนความเห็นที่ว่า ครูที่สอนทางโทรทัศน์สอนได้ก็เหมือนกันทุกคนนั้น มีนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนทางโทรทัศน์มาก.

ตาราง ๕. ทักษะคติในทางไม่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ต่อครูโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความสำคัญ
		น้อยที่ สุด	น้อย	ปาน- กลาง	มาก	มากที่สุด	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์สอนเร็วเกินไป	๘.๐๘	๒๑.๓๙	๓๑.๕๐	๑๖.๑๑	๕.๕๕	๒๕๕.๕๘
๒.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์พูดเร็วเกินไป	๑๖.๓๘	๒๓.๖๑	๔๕.๐๐	๔.๗๒	๓.๖๑	๒๕๕.๕๘
๓.	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่ ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๒.๕๕	๒๔.๘๙	๓๐.๒๘	๑๓.๐๒	๔.๑๖	๒๔๔.๑๖
๔.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์ให้นักเรียนฝึกมาก เกินไป	๑๖.๔๔	๓๑.๑๑	๔๓.๘๙	๕.๐๐	๒.๕๐	๒๓๓.๓๓
๕.	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นยากเกินไป	๑๖.๔๔	๒๗.๕๐	๔๕.๐๐	๖.๔๔	๐.๘๓	๒๒๗.๘๘
๖.	เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่ไม่ -เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	๒๔.๐๕	๓๑.๖๖	๒๙.๔๔	๖.๑๑	๔.๔๔	๒๖๖.๓๙
๗.	ครูที่สอนทางโทรทัศน์มีข้อเสนอแนะที่จืดจาง	๔๓.๐๕	๒๔.๔๔	๒๐.๘๓	๖.๔๔	๓.๖๑	๑๕๘.๓๓
๘.	อยากให้ทางเทศบาลเลิกสอนทางโทรทัศน์	๒๓.๔๔	๑๖.๓๙	๑๑.๓๙	๒.๒๒	๔.๗๒	๑๕๐.๘๗
เฉลี่ยทั้ง ๘ รายการ		๒๖.๕๓	๒๕.๖๒	๓๒.๑๗	๘.๖๖	๓.๖๘	๒๖๐.๖๖

ผลการวิเคราะห์แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูโทรทัศน์สอนเร็วเกินไป ส่วนความเห็นที่อยากให้ทางเทศบาลเลิกสอนทางโทรทัศน์นั้นนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาความสำคัญโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ สำคัญน้อย แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีทัศนคติที่ดีต่อครูโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ทัศนคติทางที่ดีในตาราง ๕๒.

๓.๓ พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๓.๓.๑ พฤติกรรมของนักเรียนเมื่อเรียนกับโทรทัศน์การสอน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้.

ตาราง ๕๒ พฤติกรรมในทางที่ดีของนักเรียนต่อโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ เลย	นานๆ ทำครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	ทำทุก ครั้ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	ขณะที่โทรทัศน์กำลังสอนอยู่พยายามทำความเข้าใจ บทเรียนนั้น	๐.๕๖	๖.๓๘	๔๐.๒๘	๕๑.๖๗	๓๔๐.๔๒
๒	พยายามตั้งใจฟังคำถามและตอบครูทางโทรทัศน์	๓.๐๖	๑๑.๖๗	๔๑.๑๑	๔๓.๘๔	๓๒๕.๒๓
๓	เมื่อผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศก็ตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ	๖.๕๔	๑๕.๐๐	๔๐.๕๕	๓๖.๖๖	๓๐๕.๒๓
๔	เปรียบเทียบความรู้ที่ได้จากโทรทัศน์กับแบบเรียน	๕.๕๕	๒๔.๔๔	๔๕.๒๘	๑๔.๖๑	๒๗๔.๗๒
๕	ถามเพื่อนที่สนใจดูโทรทัศน์เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน ทางโทรทัศน์	๕.๔๒	๓๔.๗๒	๓๖.๑๑	๒๒.๖๒	๒๗๒.๔๘
๖	คุยถึงเรื่องที่โทรทัศน์สอนเมื่อคราวก่อนๆในทางที่ดี	๓.๓๓	๓๘.๘๘	๔๐.๘๓	๑๕.๕๕	๒๒๕.๘๓
๗	ถามครูประจำชั้นเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนทางโทรทัศน์	๑๒.๕๐	๓๓.๓๓	๓๐.๕๕	๒๒.๒๒	๒๕๕.๗๔
๘	อภิปรายกับเพื่อนนักเรียนถึงเรื่องที่ครูทางโทรทัศน์ สอน	๑๕.๐๐	๓๘.๖๑	๓๐.๐๐	๑๕.๔๔	๒๓๕.๕
๙	ช่วยครูเตรียมอุปกรณ์การสอนเมื่อจะสอนด้วยโทรทัศน์ การสอน	๓๑.๑๑	๔๐.๒๘	๑๕.๕๕	๑๒.๕๐	๒๐๘.๓๓
เฉลี่ยทั้ง ๙ รายการ		๕.๓๒	๒๗.๕๕	๓๕.๕๘	๒๖.๕๖	๒๗๖.๕๓

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่า ขณะที่โทรทัศน์กำลังสอนอยู่นั้นนักเรียนส่วนใหญ่พยายามทำความเข้าใจ ดังนั้นค่าความสำคัญจึงมาเป็นอันดับที่หนึ่ง แต่มีนักเรียนจำนวนน้อยที่ช่วยครูเตรียมอุปกรณ์การสอนเมื่อจะเรียนด้วยโทรทัศน์การสอน

เมื่อพิจารณาจากความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ สำคัญ ปานกลาง ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีต่อโทรทัศน์การสอนปานกลาง

ตาราง ๕๓ พฤติกรรมของนักเรียนในทางที่ไม่ดีต่อโทรทัศน์การสอน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่า ความสำคัญ
		ไม่ทำ- นานๆ ทำเป็น-ทำทุก- -เลย ทำครั้ง ส่วนใหญ่ -ครั้ง				
		รอยละ	รอยละ	รอยละ	รอยละ	
๑.	ฟังผู้สอนที่เป็นชาวต่างประเทศไม่รู้เรื่อง	๒๐.๕๕	๒๐.๕๕	๑๒.๓๓	๕.๐๐	๒๐๐.๐๐
๒.	รู้สึกเบื่อและรำคาญเมื่อครูโทรทัศน์ซักถามปัญหา	๕๓.๕๐	๒๔.๓๓	๕.๑๔	๓.๖๑	๑๕๖.๐๒
๓.	รู้สึกเบื่อเมื่อต้องมาเรียนกับโทรทัศน์การสอน	๕๑.๓๕	๔๒.๓๓	๓.๖๑	๑.๖๖	๑๕๔.๔๔
๔.	ชวนเพื่อนขออนุญาตออกไปนอกชั้นเรียนเมื่อเรียนด้วยโทรทัศน์	๖๕.๓๒	๑๔.๐๕	๕.๕๕	๕.๕๕	๑๔๔.๓๖
๕.	ขณะที่โทรทัศน์กำลังสอนอยู่หาโอกาสคุยกับเพื่อนๆหรือเล่นกัน	๕๓.๓๔	๓๔.๐๕	๒.๓๔	๐.๕๕	๑๔๔.๔๔
๖.	ทำการบ้านหรือการฝีมือขณะที่เรียนด้วยโทรทัศน์การสอน	๓๓.๐๖	๑๔.๐๕	๕.๕๕	๒.๕๐	๑๓๕.๔๓
เฉลี่ยทั้ง ๖ รายการ		๕๕.๐๐	๓๔.๓๐	๖.๕๓	๓.๑๕	๑๕๕.๕๑

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พฤติกรรมในทางไม่ดีของนักเรียนต่อโทรทัศน์การสอนแล้วจะเห็นว่า การฟังผู้สอนที่เป็นชาวต่างประเทศไม่รู้เรื่อง มีความสำคัญอันดับหนึ่ง และนักเรียนไม่นิยมทำการบ้านหรือ การฝีมือขณะที่เรียนด้วยโทรทัศน์การสอน ซึ่งทำให้ได้ความสำคัญอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ สำคัญน้อย ย่อมแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่ผิดต่อโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับตาราง ๕๔.

๓.๓.๒ การเรียนวิชาต่างๆทางโทรทัศน์การสอน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ และหาค่าความสำคัญ ซึ่งปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔๔ การเรียนวิชาต่างๆของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ทางโทรทัศน์

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า				ค่าความสำคัญ
		ไม่เรียนเลย	เรียนครั้งน้อย	เรียนครั้งใหญ่	เรียนทุกครั้ง	
๑.	ภาษาอังกฤษ	๐.๕๕	๑๓.๓๓	๓๕.๐๐	๕๐.๐๐	๓๓๒.๒๔
๒.	วิทยาศาสตร์	๒.๖๓	๓๐.๐๐	๓๔.๑๓	๒๓.๕๐	๒๓๔.๑๖
๓.	คณิตศาสตร์	๓.๗๕	๓๓.๐๕	๓๔.๗๖	๒๒.๗๔	๒๒๔.๑๓
๔.	ภาษาไทย	๔.๓๓	๔๖.๓๔	๒๔.๗๖	๑๔.๑๓	๒๕๑.๔๔
๕.	สังคมศึกษา	๒๑.๔๔	๔๐.๐๐	๒๑.๓๔	๑๔.๗๖	๒๒๔.๔๔
๖.	ศิลปศึกษา	๔๓.๓๓	๓๒.๗๖	๑๖.๒๔	๔.๑๔	๑๓๖.๒๓
	เฉลี่ยทั้ง ๖ วิชา	๑๔.๗๖	๓๒.๕๕	๒๖.๗๖	๒๓.๔๔	๒๕๕.๖๓

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์การเรียนวิชาต่างๆของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ทางโทรทัศน์ เป็นรายข้อแล้วจะเห็นว่า นักเรียนนิยมเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับหนึ่งแต่ไม่นิยมเรียนวิชาศิลปศึกษา จึงทำให้ได้ค่าความสำคัญอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. เรียนวิชาต่างๆทางโทรทัศน์การสอนกันปานกลาง

๓.๔ การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๗ ก. นี้ ผู้วิจัยได้กรวบรวมสอบถามที่นักเรียนตอบมาให้คะแนนคำตอบของนักเรียนแต่ละคนโดยแยกทัศนคติและพฤติกรรมไว้แยกกัน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาความสัมพันธ์จากสูตรสหสัมพันธ์ ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{NEXY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[NEX^2 - (\Sigma X)^2][N\bar{E}Y^2 - (\Sigma Y)^2]}$$

ได้ค่าสหสัมพันธ์ (r) ๐.๓๖๖๐๖๖
จากค่าที่ได้ก็นำไปหาค่า t เพื่อทดสอบค่าความสำคัญ
ในการทดสอบค่าความสำคัญนั้น ผู้วิจัยใช้สูตร

$$t = \sqrt{\frac{r^2(N-2)}{1-r^2}}$$

ได้ค่าความสำคัญ (t) = ๒.๓.๕๓๑๘

นำค่า t ที่ได้ไปเปิดตาราง ได้ค่า

t.๐๐๑ (d.f.๙) = ๓.๒๕๑

๑ James E. Wert, loc.cit.

๒ Ibid p.261.

๓ Ibid p.418.

การหาค่าความสัมพันธ์มีค่าต่างๆซึ่งแสดงได้ในตารางต่อไปนี้
 ตาราง ๕๕ แสดงค่าต่างๆที่ได้จากการคำนวณหาความสัมพันธ์

รายการ

ทัศนคติ

๐.๓๖๖๐๒๖

๒๓.๕๓๑๙

พฤติกรรม

t .๐๐๑

d.f. ∞ = ๓.๒๕๑

จากค่าที่ได้นี้ แสดงว่าเชื่อมั่นได้ร้อยละ ๙๙.๙๙ ว่าทัศนคติและพฤติกรรม
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก หมายความว่า นักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ก. ที่ทัศนคติที่ดีต่อโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษานักเรียน
 เพชรบูรณ์ย่อมประพฤติและปฏิบัติที่ดีต่อการเรียนทางโทรทัศน์การสอน

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อทราบทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครู นักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ว่ามีทัศนคติและพฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอนตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพเป็นเชิงนิมานหรือนิเสธ

๒. เพื่อศึกษาว่าทัศนคติและพฤติกรรมทั้งเชิงนิมานและนิเสธที่มีต่อโทรทัศน์การสอนนั้นได้แก่อะไรบ้าง

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครู และนักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของเทศบาลนครกรุงเทพ.

วิธีการในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูใหญ่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพซึ่งมีทั้งชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๔ อันเป็นปีที่เริ่มมีการสอนทางโทรทัศน์ในโรงเรียนเทศบาลจำนวน ๒๓ คน ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนจำนวน ๒๓ คน ส่วนนักเรียนนั้นใช้นักเรียนที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. แขวงละ ๑ โรงเรียนจำนวน ๓๙๒ คน

การรวบรวมข้อมูลกระทำโดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามปลายเปิดไปยังมวลประชากร เพื่อให้ตอบคำถามเป็นแบบบรรยาย แล้วผู้วิจัยนำคำตอบเหล่านั้นมาตั้งเป็นคำถามในแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรเพื่อหาความเหมาะสมของแบบทดสอบ แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบจนใช้ได้ดีแล้ว ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเลือกไว้ โดยวิทยาลัษของความร่วมมือไปยังเทศบาลนครกรุงเทพ และผู้วิจัยไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง แล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แบบสอบถามกลับคืนมาใช้ในการวิจัยได้คือ จากครูใหญ่ ร้อยละ ๘๙.๑๐ ครูผู้ใช้โทรทัศน์การสอนร้อยละ ๘๑.๘๕ นักเรียนผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนร้อยละ ๘๖.๗๖ ของจำนวนที่ส่งแบบสอบถามทั้งหมด

การจัดกระทำข้อมูลไว้มีน้ำหนักของแต่ละข้อย่อยในแบบสอบถามและนำความถื่นไปหาอัตราส่วนร้อยละ ความสำคัญ การความสำคัญเฉลี่ย และตรวจให้คะแนนทัศนคติและพฤติกรรมของแต่ละคน และว่าคะแนนที่ได้นี้มาค่าความถื่นพินัย แล้วนำค่าที่คำนวณได้ไปแปลผล

ผลที่ได้จากการวิจัย

ก. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูใหญ่

๑. กลุ่มตัวอย่าง มีเพศชายและเพศหญิงพอๆกัน อายุโดยเฉลี่ย

๔๓ ปี

๒. วุฒิต่างครูของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ ๔๑ เป็นผู้ที่มิได้ระดับอนุปริญญาการศึกษา และส่วนใหญ่รับราชการมานานกว่า ๑๕ ปี เคยดำรงตำแหน่งครูใหญ่มาแล้ว ๒๐ ปีขึ้นไปร้อยละ ๒๓.๒๓ ๑-๔ ปี ร้อยละ ๒๖.๖๔ และ ๕-๘ ปี ร้อยละ ๑๔.๑๔

๓. การอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน กลุ่มตัวอย่างเคยอบรมมาแล้วร้อยละ ๖๖.๘๒ ไม่เคยอบรมร้อยละ ๓๓.๑๘ และส่วนใหญ่เคยอบรมตั้งแต่ ๑ - ๓ ครั้ง ร้อยละ ๔๔.๒๔

ข. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของครูใหญ่ต่อโทรทัศน์การสอน

๑. ทัศนคติต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป ครูใหญ่สังกัดโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ มีทัศนคติที่เป็นเชิง นิยมต่อโทรทัศน์การสอน กล่าวคือ ครูใหญ่เห็นว่า ครูโทรทัศน์สามารถเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนได้ แต่มิได้หมายความว่าโทรทัศน์สามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น และเห็นว่าการใช้โทรทัศน์นั้นได้ความรู้น้อยกว่าการอ่านตำรา และไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า ถ้าให้เด็กนักเรียนดูโทรทัศน์การสอนมากๆแล้ว อาจทำให้สายตาเสียได้

๒. ทัศนคติต่อการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมีทัศนคติที่ต่อการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน กล่าวคือครูใหญ่เห็นว่า การประชุมอบรมถึงกล่าวทำให้การใช้โทรทัศน์ได้ผลดียิ่งขึ้น และควรจะมีการประชุมอบรมก่อนใช้โทรทัศน์การสอน การอบรมควรใช้วิทยากรที่มีความรู้และความสามารถดีกว่าที่เคยเป็นมา

๓. ทัศนคติต่อการรายงานและการบริหารงานด้านโทรทัศน์การสอน

ครูใหญ่เห็นว่า การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอนเป็นสิ่งควรทำ และการรายงานมิได้ทำให้ครูใหญ่และครูประจำชั้นมีการะเหิมขึ้นแต่อย่างใด และเห็นว่าการซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของเทศบาลดำเนินไปด้วยความล้าช้า

๔. ทัศนคติต่อครูโทรทัศน์ วิธีสอน และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลมีความเห็นว่าโทรทัศน์นั้นเป็นอุปกรณ์ที่อ่อนแอแรงครูได้ และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นก็เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน แต่ยังไม่เห็นควยกับความกตัญญูว่า โทรทัศน์นั้นอาจทำงานแทนครูได้ ถึงแม้ว่าวิธีการสอนของครูโทรทัศน์นั้นมิได้มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยของผู้เรียนโดยตรง แต่เนื้อหาวิชานั้นก็เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนอยู่แล้ว

โดยสรุปแล้วจะเห็นว่า ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีทัศนคติเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน

ค. ผลการวิเคราะห์เหตุการณ์ของครูใหญ่ต่อการใช้โทรทัศน์การสอน

๑. การวางแผนการใช้โทรทัศน์การสอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ครูใหญ่นิยมให้ครูใช้โทรทัศน์การสอน แต่ไม่นิยมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายดูโทรทัศน์รวมกัน

๒. การให้นักเรียนชั้นต่างๆเรียนทางโทรทัศน์ ปรากฏว่า ครูใหญ่ให้ครูใช้โทรทัศน์สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มากกว่าชั้นอื่นๆ และไม่นิยมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ เรียนควยโทรทัศน์การสอน

๓. การให้นักเรียนเรียนวิชาต่างๆจากโทรทัศน์การสอน ปรากฏว่า ครูใหญ่นิยมให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด และไม่นิยมให้เรียนวิชาพลานามัยจากโทรทัศน์

๔. การติดตามผลการใช้โทรทัศน์การสอน ปรากฏว่าครูใหญ่ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ได้ใช้วิธี ดูรายงานมากกว่าที่จะออกข้อสอบไปทดสอบ

๕. การประเมินผลการใช้โทรทัศน์การสอน ปรากฏว่าครูใหญ่ได้ประเมินผลเฉพาะการใช้โทรทัศน์การสอน แต่ไม่ได้เปรียบเทียบผลการเรียนควยโทรทัศน์กับผลการสอนของครูประจำชั้น

๖. การปฏิบัติของครูผู้ใช้โทรทัศน์เมื่อเกิดปัญหาในการใช้โทรทัศน์ ครูใหญ่ให้แจ้งให้ครูใหญ่ทราบทันทีที่เกิดปัญหาในการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

๗. การปฏิบัติเมื่อเครื่องรับชำรุด ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าครูใหญ่จะรายงานให้ทางเทศบาลทราบเมื่อเครื่องรับชำรุด แต่กลับไม่นิยมนำเครื่องรับที่ชำรุดไปให้ทางเทศบาลแก ซึ่งน่าจะเนื่องมาจากความล่าช้าเกี่ยวกับการบริการของทางเทศบาลนั่นเอง

โดยสรุปจะเห็นว่า ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลมีพฤติกรรมเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน

๘. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ จากการหาสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ พบว่า มีความสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ซึ่งแสดงว่า ทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ในการใช้โทรทัศน์การสอน มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ นั่นคือ ครูใหญ่ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอนแล้ว ย่อมจะมีการประพฤติปฏิบัติที่เป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการใช้โทรทัศน์การสอนด้วย.

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

ก. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

๑. กลุ่มตัวอย่าง มีเพศชายร้อยละ ๔๓.๑๓๗ เพศหญิงร้อยละ ๕๖.๘๖๓ มีอายุโดยเฉลี่ย ๓๓ ปี

๒. วุฒิทางครูของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ ๖๐.๙๔๕ มีวุฒิระดับอนุปริญญาการศึกษา และมีอายุราชการระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๕๖.๕๔๑ และเคยเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก มาแล้ว ร้อยละ ๔๙.๐๘๔ เคยอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนมาแล้วร้อยละ ๕๖.๕๔ และร้อยละ ๔๕.๑๔ เคยอบรมมาแล้ว ๑ - ๓ ครั้ง

ข. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน

๑. ทักษะติดต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป ครูประจำชั้นเห็นว่า โทรทัศน์การสอนช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอน แต่โทรทัศน์นั้นไม่สามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น

๒. ทักษะถือการประชุมอบรม การรายงานและการบริหาร ครูประจำชั้นปีที่ ๑ ก. เห็นว่า การอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ดี แต่ในขณะเดียวกันก็เห็นว่า วิทยากรในการอบรมเป็นผู้ขาดความรู้ความสามารถในการอบรม นอกจากนี้การซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของเทศบาลยังดำเนินการล่าช้า ซึ่งทักษะและความคิดเห็นเหล่านี้สอดคล้องกับทักษะและความคิดเห็นของครูใหญ่

๓. ทักษะถือครูโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ ครูประจำชั้นเห็นว่าโทรทัศน์เป็นอุปกรณ์การสอนที่สามารถผ่อนแรงครูได้ และเห็นว่า ครูที่สอนทางโทรทัศน์นั้นมุ่งสอนเนื้อหาวิชามากเกินไป วิชาที่สอนนั้นก็เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนที่อยู่แล้ว

โดยสรุปแล้ว ครูประจำชั้นปีที่ ๑ ก. มีทักษะเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน

๓. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูประจำชั้นปีที่ ๑ ก. ต่อการใช้โทรทัศน์การสอน

๑. การเตรียมการใช้โทรทัศน์การสอน ครูประจำชั้น มักจะทดลองเปิดเครื่องรับก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์การสอน และมีคู่มือพร้อมอยู่เสมอ

๒. การปฏิบัติเมื่อเกิดอุปสรรคในการเตรียมการสอน ครูประจำชั้นจะปรึกษากับครูใหญ่ ครูประจำชั้นเดียวกันและนักเรียนเพื่อแก้ปัญหา

๓. การสอนด้วยโทรทัศน์การสอน ครูประจำชั้นนิยมเปิดเครื่องรับก่อนเวลาสอนเล็กน้อย เพื่อปรับภาพและเสียงรอไว้ และอยู่กับห้องเรียนขณะที่นักเรียนเรียนด้วยโทรทัศน์การสอน ในขณะที่ครูกำลังสอนด้วยโทรทัศน์นั้น ครูมักจะอธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น ไม่ได้นั่งตามสบายหรืออ่านหนังสือพิมพ์

๔. การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอน ครูประจำชั้นมักจะเขียน

รายงานด้วยตนเอง และแจ้งตามแบบที่ออกมา ข้อความที่แจ้งดูจะเป็นข้อเท็จจริง
ทั้งสิ้น

โดยสรุป พฤติกรรมของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ของโรงเรียนเทศบาล
นครกรุงเทพ มีพฤติกรรมต่อการใช้โทรทัศน์เป็นเชิงนิพนธ์

ง. การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูประจำชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๙ ก. จากการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ พบว่า มีค่าสำคัญระดับ ๐.๐๐๑ ซึ่ง
แสดงว่า ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ที่มีทัศนคติที่คัดค้านโทรทัศน์การสอนจะมีการปฏิบัติ
ที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และเกิดผลต่อการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนด้วย.

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

ก. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ ๕๙.๖๔
เพศหญิงร้อยละ ๔๐.๓๖ มีอายุเฉลี่ย ๑๓.๕ ปี เคยเรียนทางโทรทัศน์มาแล้ว ๓ ปี
ร้อยละ ๕๖.๑๑

ข. ทัศนคติของนักเรียนต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป นักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๙ ก. เห็นว่า โทรทัศน์การสอนนั้น ควรจะออกอากาศขณะที่นักเรียนอยู่บ้านด้วย และ
เห็นว่าการสอนทางโทรทัศน์นั้นเลือกเนื้อหาที่มาสอนได้อย่างเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. ก็ยังเห็นว่า โทรทัศน์การสอนนั้นยังสอนสู้ครูไม่ได้ และไม่
เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า โทรทัศน์การสอนนั้นผลาเวลาของนักเรียน

ค. ทัศนคติของนักเรียนต่อครูโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ จาก
การวิเคราะห์ พบว่านักเรียนชอบการสอนของครูทางโทรทัศน์จนถึงกับอยากเรียนวิชา
อื่นๆเพิ่มขึ้นอีก ส่วนวิธีการสอนของครูนั้น นักเรียนเห็นว่า ครูโทรทัศน์บางคนสอนดี
แต่บางคนสอนไม่ดี เช่น บางครั้งสอนเร็วเกินไป และบางครั้งพูดเร็วเกินไป เป็นต้น.

โดยสรุป นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก. มีทัศนคติเชิงนิพนธ์ต่อโทรทัศน์การสอน

ง. พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

๑. พฤติกรรมของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยโทรทัศน์การสอน พบว่า ขณะที่โทรทัศน์กำลังสอนนั้นนักเรียนพยายามทำความเข้าใจบทเรียนกันเป็นส่วนใหญ่ แต่นักเรียนมักไปโต้ช่วยครูในเรื่องการเตรียมอุปกรณ์การสอน และนักเรียนส่วนใหญ่ มักเฝ้าดูที่สอนเป็นชาวต่างประเทศไม่รู้เรื่อง

๒. การเรียนวิชาต่างๆทางโทรทัศน์การสอน จากการวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด และเรียนวิชาชีววิทยาทนโทรทัศน์น้อยที่สุด

จ. การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ก. พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีความสำคัญระดับสูง ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอน คือปฏิบัติตนในการเรียนด้วยโทรทัศน์การสอนอย่างถูกต้อง.

อภิปรายผลของการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครูและนักเรียน ผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน ตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนคร กรุงเทพฯ หลายประการด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

๑. ทัศนคติของครูใหญ่ในโรงเรียนเทศบาลที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูใหญ่มีทัศนคติเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน อย่างไรก็ตามก็เป็นที่น่าสังเกตว่าครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลมีความเห็นว่า

๑.๑ โทรทัศน์การสอนนั้นเป็นอุปกรณ์ที่สามารถเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนได้ก็อย่างหนึ่ง และครูใหญ่เชื่อว่าการดูโทรทัศน์การสอนนั้นไม่เป็นอันตรายต่อสายตาของนักเรียนแต่อย่างใด

๑.๒ ครูใหญ่เชื่อว่าการประชุมอบรมเกี่ยวกับการสอนด้วยโทรทัศน์การสอน ทำให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น แต่จากการวิเคราะห์พบว่าครูใหญ่ก็ดี ครูประจำชั้นก็ดีได้รับการอบรมเพียงคนละ ๑ - ๓ ครั้งเท่านั้น จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าผลการสอนทางโทรทัศน์ได้ดีไม่ถึงขนาดนั้นอาจจะ เพราะมีการจัดอบรมน้อยครั้งเกินไปก็ได้ ถ้ามีการจัดอบรมให้บ่อยครั้ง และมีการอบรมอย่างกว้างขวางแล้ว โทรทัศน์การสอนก็คงจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากขึ้นตามลำดับ

อนึ่งวิทยากรในการอบรมควรจะได้เชิญวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถจริงๆ จะทำให้การอบรมได้ผลดียิ่งขึ้น

๑.๓. ครูใหญ่เห็นว่าจรรยาบรรณการใช้โทรทัศน์เป็นสิ่งจำเป็น และเห็นว่าเทศบาลควรมีการติดตามผลการใช้โทรทัศน์ให้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ ทั้งครูใหญ่และครูประจำชั้นเองก็ได้คิดว่าการรายงานหรือการกระทำใดที่จะทำให้การสอนทางโทรทัศน์ได้ผลดีนั้นเป็นการเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด และทางโรงเรียนเห็นว่าการบริการซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของเทศบาลนั้นดำเนินการล่าช้าเกินไป ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้บริการซ่อมเครื่องรับให้เร็วขึ้น เพราะการขาดเครื่องรับเป็นเวลานานๆทำให้นักเรียนขาดบทเรียนที่เขาควรจะเรียน และทำให้ทัศนคติต่อการใช้โทรทัศน์การสอนเสียไปด้วย.

๑.๔๕ ครูใหญ่เห็นว่า โทรทัศน์การสอนนั้นเป็นเครื่องมือ สอน ครู ได้ และเนื้อหาวิชาที่จัดสอนก็เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนดี แต่เห็นว่าการสอนของครูโทรทัศน์นั้นควรมุ่งพัฒนาเด็กในด้านบุคลิกภาพและนิสัยด้วย เพราะการพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยนี้จะอาศัยครูโทรทัศน์ช่วยนั้นเห็นจะยาก เพราะครูโทรทัศน์มุ่งสอนแต่เนื้อหาวิชามากกว่า การพัฒนาบุคลิกภาพน่าจะทำได้ดีกว่าคือจากความช่วยเหลือของครูประจำชั้นซึ่งใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าครูโทรทัศน์

๒. พฤติกรรมของครูใหญ่ต่อโทรทัศน์การสอน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูใหญ่มีพฤติกรรมเชิงนิมิตต่อการใช้โทรทัศน์การสอนในโรงเรียน แต่อย่างไรก็ดี ยังมีข้อสังเกตว่าครูใหญ่ได้ปฏิบัติการเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนในโรงเรียนดังต่อไปนี้คือ

๒.๑ ครูใหญ่ส่งเสริมให้ครูใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนกันเป็นส่วนใหญ่ วิชาที่ครูใหญ่แนะนำให้ครูประจำชั้นใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนกันมากที่สุดได้แก่ ภาษาอังกฤษ ชั้นที่ครูใหญ่นิยมให้ครูประจำชั้นใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนมากที่สุดได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และครูใหญ่ไม่ส่งเสริมให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ เรียนจากโทรทัศน์การสอน ทั้งนี้อาจจะเห็นเพราะว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีชั่วโมงตัวประกอบและเป็นชั้นที่ทางเทศบาลเปิดสอนทางโทรทัศน์ในชั้นประถมปลาย ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่ครูใหญ่ไม่ให้ความนิยมเป็นอันดับหนึ่งนั้นอาจจะเห็นเพราะว่าเห็นว่าเป็นชั้นตัวประกอบ การได้รับการสอนจากครูประจำชั้นโดยตรงดีกว่า ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ นั้น อาจจะเห็นเพราะการสอนทางโทรทัศน์ไม่ได้จัดรายการไว้ให้ ดังนั้นจึงไม่มีการสอนทางโทรทัศน์ที่ตรงตามหลักสูตรในชั้นดังกล่าว ด้วยเหตุนี้กระมังที่ทำให้ครูใหญ่ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนชั้นดังกล่าวใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียน

๒.๒ ครูใหญ่ติดตามผลการใช้โทรทัศน์โดยวิธีดูรายงาน ไม่นิยมการติดตามผลโดยวิธีเดินตรวจหรือออกข้อสอบมาทดสอบ ซึ่งการติดตามผลของครูใหญ่ตามวิธีที่ปฏิบัตินี้ อาจจะดีพอ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรมีการปรับปรุงวิธีการติดตามผลให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นกำลังใจแก่ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนและเพื่อให้การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น

๒.๓ ครูใหญ่ยินยอมการแจ้งให้เทศบาลทราบทันที เมื่อเครื่องรับโทรศัพท์ชำรุด แต่ไม่ยินยอมส่งเครื่องรับโทรศัพท์ไปให้เทศบาลแก อาจจะเป็นเพราะการบริการซ่อมเครื่องรับของเทศบาลล่าช้า ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรให้มีการปรับปรุงบริการด้านนี้ให้ดีขึ้น เพราะการที่เครื่องรับเสียนี้นักเรียนก็ไม่ได้เรียนจากโทรทัศน์ เป็นการเรียนที่ไม่ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะเป็นสิ่งน่าผลเสียดำเนินการเรียนทางโทรทัศน์ได้วิธีหนึ่งด้วย

๓. ทักษะของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก. มีทักษะที่เป็นเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน อย่างไรก็ตามก็เห็นว่ายังขาดความรู้ ความรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์การสอน มีความเห็นว่า

๓.๑ โทรทัศน์การสอนนั้นช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอน แต่ผลการสอนยังสู้ครูประจำชั้นไม่ได้ ครูประจำชั้นเห็นว่า การอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์โดยลี้ แต่เห็นว่าวิทยากรที่ใจในการอบรมไม่เป็น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถดีเพียงพอ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ จึงควรจัดให้มีการอบรมบ่อยครั้งขึ้น และเลือกสรร วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนจริงๆ จะทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์โดยลี้ขึ้นอย่างแน่นอน

๓.๒ ครูประจำชั้นเห็นว่า นอกจากโทรทัศน์การสอนจะช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว โทรทัศน์การสอนยังสามารถแทนครูได้บางขณะ แต่อย่างไรก็ตาม ครูประจำชั้นก็ยังไม่ยอมรับว่า โทรทัศน์นั้นสามารถทำงานแทนครูและได้งานดีเท่าครูประจำชั้นอยู่นั่นเอง

๓.๓ ครูประจำชั้นเห็นว่า การสอนของครูโทรทัศน์นั้นมุ่งด้านวิชาการมากเกินไป ส่วนเนื้อหาวิชานั้นเหมาะสมกับระดับชั้นก็อยู่แล้ว

๔. พฤติกรรมของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน จากการวิจัยพบว่า ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก. มีพฤติกรรมเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน แต่มีข้อสังเกตดังต่อไปนี้คือ

๔.๑ ครูประจำชั้นนิยมเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ ก่อนที่จะลงมือสอน เพื่อปรับภาพและเสียงไว้ให้พร้อมก่อน ครูประจำชั้นใช้คู่มือการสอนเป็นประโยชน์ต่อการสอนทางโทรทัศน์ ไม่ใช้เก็บคู่มือไว้ในลิ้นชักเฉยๆ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

และในการเตรียมอุปกรณ์การสอนนั้นเมื่อเกิดปัญหา ครูประจำชั้นมักจะปรึกษากับครูใหญ่ ครู และนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ในการเตรียมอุปกรณ์ และถึงแม้ว่าจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ครูประจำชั้นก็ยังกังวลโทรทัศน์สอนอยู่ต่อไป.

๔.๒ ในการสอนด้วยโทรทัศน์การสอนนั้น ครูประจำชั้นมักจะใช้เวลาดังกล่าวอธิบายทบทวนเพิ่มเติม ไม่ทำงานอื่นหรืออ่านหนังสือพิมพ์ ขณะสอนด้วยโทรทัศน์หรือทิ้งห้องไปพักผ่อน ส่วนการรายงานผลการสอนนั้นเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดียิ่งขึ้น

ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ก. มีทัศนคติเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอนและมีข้อดีที่แตกต่างจากข้อเสียคือ

๔.๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ก. ต้องการที่จะเรียนบทเรียนทางโทรทัศน์ เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านด้วย ซึ่งหมายความว่า เด็กต้องการเรียนทางโทรทัศน์มากขึ้น ทั้งนี้เพราะเด็กได้รับประโยชน์จากเนื้อหาที่สอนทางโทรทัศน์ แต่เมื่อเปรียบเทียบการสอนของครูกับการสอนทางโทรทัศน์แล้ว นักเรียนชอบเรียนกับครูมากกว่าที่จะเรียนกับโทรทัศน์ แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนก็ยังอยากเรียนวิชาอื่นๆ จากโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอีก

๕. พฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ก. ต่อโทรทัศน์การสอน การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงนิมิตต่อโทรทัศน์การสอน แต่มีข้อพึงสังเกตดังต่อไปนี้

๕.๑ นักเรียนตั้งใจเรียนบทเรียนทางโทรทัศน์คือ เช่น พยายามทำความเข้าใจบทเรียน อย่างเช่นในกรณี ที่ผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศ ทั้งที่นักเรียนเองก็มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาต่างประเทศน้อย แต่พยายามตั้งใจเรียน นอกจากนี้นักเรียนไม่ได้มีส่วนช่วยครูในการเตรียมอุปกรณ์ที่จะเรียนกับโทรทัศน์การสอน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าครูไม่ได้วางแผน การสอนด้วยโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนไม่มีส่วนได้ร่ายครูเตรียมอุปกรณ์ดังกล่าว การที่เป็นเช่นนี้ทำให้นักเรียนที่สอนทางโทรทัศน์นั้นมีความหมายต่อนักเรียนน้อยไป และทำให้นักเรียนไม่ได้ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงควรแนะนำให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเตรียมอุปกรณ์จะทำให้การเรียนทางโทรทัศน์ได้ผลดียิ่งขึ้น.

๖.๖ นักเรียนนิยมเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น และไม่ชอบเรียนวิชาไกลจากโทรทัศน์ ดังนั้นจึงควรมีการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น และควรได้มีการปรับปรุงการสอนวิชาอื่นๆให้เป็นที่สนใจยิ่งขึ้น เพราะวิชาต่างๆ ล้วนจำเป็นและเป็นประโยชน์แก่เยาวชนของชาติทั้งสิ้น

๗. ข้อความที่ได้จากการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยเสรีนั้น พอสรุปใจความได้ดังนี้

๗.๑ ครูใหญ่เห็นว่า การใช้โทรทัศน์การสอนเป็นความก้าวหน้าทางการศึกษาที่ควรส่งเสริม และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเป็นการรีบด่วนก็คือ การปรับปรุงเรื่องการบริหารซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ ซึ่งปัจจุบันดำเนินการล่าช้า ทำให้เกิดผลเสียที่สำคัญต่อการเรียนทางโทรทัศน์

๗.๒ ครูประจำชั้นเห็นว่า การติดตามผลของการใช้โทรทัศน์การสอนนั้น กระทบกันน้อยเกินไป ทำให้เห็นได้ว่า งานด้านนี้ของเทศบาลดำเนินไปช้ากว่าที่ควรจะเป็น และควรมีวิธีติดตามผลอย่างอื่นๆ อีก เช่น การเยี่ยมโรงเรียนและตรวจสอบอื่นๆ ซึ่งการติดตามผลนี้ อาจจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ ครูกระตือรือร้นที่จะใช้โทรทัศน์การสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

๗.๓ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ก. เห็นว่า การสอนทางโทรทัศน์นั้นควรจะให้ภาพยนตร์ประกอบการสอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพยนตร์การ์ตูน และต้องการให้ภาพยนตร์ประกอบการสอนทุกๆ วิชาด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ เลือกรูปแบบที่ดีที่สุดมาใช้สอนนักเรียนไทยทางโทรทัศน์การสอน

๒. ควรศึกษาแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนกันอยู่ในทุกวันนี้ เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนวิชาอื่นๆ ที่สอนทางโทรทัศน์

บรรณานุกรม

- น้อย ศิริโชติ การศึกษาปัญหาการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ ปรึญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๓, ๑๒๔ หน้า
- บุญสม ชาติกานนท์ "โทรทัศน์เพื่อการศึกษา" วิทยาสาร ๓๔(๒๑) ๓๒ - ๓๔ ตุลาคม ๒๕๑๓.
- ประณีต โรหิตोปลการ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในชั้นประถมศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ, วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๑๔๔ หน้า.
- เป็รื่อง กุญท คร."โทรทัศน์กับเด็ก" การศึกษา ๓ (๔) . ๓๒ กันยายน ๒๕๑๒.
- เป็รื่อง กุญท "โครงการโทรทัศน์ภาคพื้นเวหา" กณยัถศึกษา ๓ ๔๓ - ๔๔ มีนาคม ๒๕๐๔.
- พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปรึญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๑๑ , ๑๔๔ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กองวางแผนการศึกษา ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๑๓, ๓๓๓ หน้า.
- สามัญศึกษา, กรม (รายงานการประชุมทางวิชาการครั้งที่ ๓) บทเรียนจากการจัดการศึกษาในรอบร้อยปีที่ผ่านมา โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๑๓, ๓๔๕ หน้า.
- สุวรรณ ปานคำสุข งานในหน้าที่ศึกษานิเทศก์ของเทศบาลนครกรุงเทพ งานนิพนธ์ หน้า ๔๐ - ๔๑.
- สุคา วิทย์พัฒนา การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการสอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๑๑๒ หน้า.

60 -

Adams, John C.; College Teaching by Television,
American Council on Education, Washington, 1958,
234 pp.

Best, John W., Research in Education, Prentice - Hall,
Inc. N.J. 1959, 320 pp.

Cincinnati Public School, " Report of the Experiments
in the Use of Television Instruction ", Audio -
Visual Communication Review, 8: 192 July -
August, 1960.

Crary, Ryland W. Research Reports No. 573 " An Educational
Perspective on the Educational Television",
Dissertation Abstracts, 25: 3418 , 1964.

Desmond, Dannys , "Training Needed to Prepare Teacher
as Communicators in Educational Television",
Dissertation Abstracts, 25: 3418, 1964.

Edwin, Emery, Introduction to Mass Communication, 2nd. ed.,
Dodd, Mead and Company, Inc. New York, 1965. 434 pp.

Evans , Richard I., College Teaching by Television,
American Council on Education, Washington, 1958,
234 p.

The Fund for the Advancement of Education " The national
Program in the Use of Television in the Public
Schools" Audio - Visual Communication Review, 8 :
159 No. 3 May - June, 1960.

Gordon, George N., Educational Television, New York, The
Center for Applied Research in Education, Inc.
1965, 113p.

Greenhill, Leslie P., Improvement of Teaching by Television
1964, pp. 20 - 21.

25

Newcomb, Theodore M., Social Psychology, The Dryden Press, Inc., New York, 1950, pp. 127-128.

Schramm, Willbur, Lyle, Jack and Parker, Edwin B.,
Television in the Lives of Our Children, Stanford University Press, California, 1961 324 pp.

Schuller Charles, The Role of Television in Instruction
Learning : The Materials 1957 , pp. 39 - 45.

Wert, James E., Neidt, Charles O. Ahmann J. Stanley,
Statistical Methods in Educational and
Psychological Research New York Appleton -
Crafts, Inc. 1954 , 435 pp.

ภาคผนวก ก.

คะแนนทัศนคติ (X) และพฤติกรรม (Y) ของกลุ่มใหญ่

ลำดับที่	X	Y		ลำดับที่	X	Y		ลำดับที่	X	Y	
๑.	๑๕๐	๑๐๘		๒๔.	๑๑๖	๗๒		๔๓.	๑๐๘	๕๖	
๒.	๕๒	๔๔		๒๕.	๑๐๘	๕๑		๔๔.	๕๒	๖๒	
๓.	๗๕	๔๔		๒๖.	๑๐๘	๕๖		๔๕.	๑๒๔	๑๑๔	
๔.	๑๓๓	๑๐๘		๒๗.	๑๑๑	๕๔		๔๖.	๑๒๗	๕๔	
๕.	๔๓	๕๖		๒๘.	๑๒๓	๕๓		๔๗.	๑๐๖	๗๒	
๖.	๕๔	๕๓		๒๙.	๔๔	๕๐		๔๘.	๕๖	๗๕	
๗.	๑๑๐	๕๔		๓๐.	๑๐๔	๗๔		๔๙.	๗๕	๕๔	
๘.	๕๖	๔๐		๓๑.	๑๑๖	๕๑		๕๐.	๑๑๖	๕๕	
๙.	๑๑๓	๕๖		๓๒.	๕๕	๑๐๐		๕๑.	๗๑	๕๑	
๑๐.	๑๐๔	๕๐		๓๓.	๑๒๕	๕๓		หมายเหตุ ทัศนคติคะแนนเต็ม ๑๒๔ คะแนน พฤติกรรมคะแนน เต็ม ๑๓๖ คะแนน			
๑๑.	๑๑๒	๕๓		๓๔.	๓๓๕	๕๔					
๑๒.	๔๓	๓๒		๓๕.	๑๐๓	๗๕					
๑๓.	๑๒๒	๕๓		๓๖.	๑๐๑	๕๑					
๑๔.	๑๓๒	๕๔		๓๗.	๑๑๒	๕๓					
๑๕.	๕๖	๕๕		๓๘.	๑๐๔	๔๕					
๑๖.	๑๑๒	๗๒		๓๙.	๕๖	๕๐					
๑๗.	๕๔	๕๒		๔๐.	๑๐๕	๕๓					
๑๘.	๑๑๔	๔๕		๔๑.	๑๐๖	๑๐๔					
๑๙.	๑๑๑	๕๕		๔๒.	๑๐๒	๑๑๑					
๒๐.	๑๐๔	๖๓		๔๓.	๑๐๕	๔๕					
๒๑.	๑๑๐	๗๒		๔๔.	๑๐๖	๕๔					
๒๒.	๑๑๕	๔๕		๔๕.	๑๑๑	๗๕					
๒๓.	๑๑๕	๑๐๒		๔๖.	๑๐๔	๑๐๔					

୧୧୩

୧୩୧.	ନଈ	ଝ	୧୩୨.	ଘ	କ	୧୩୩.	ଗ	ଞ
୧୩୨.	ଚ	ଟ	୧୩୪.	ଠ	କ	୧୩୫.	ଖ	ଞ
୧୩୩.	ଘ	କ	୧୩୬.	ଗ	ଞ	୧୩୭.	ଝ	ଟ
୧୩୪.	ଘ	କ	୧୩୮.	ଘ	କ	୧୩୯.	ଗ	ଞ
୧୩୫.	ଘ	କ	୧୪୦.	ଘ	କ	୧୪୧.	ଗ	ଞ
୧୩୬.	ଘ	କ	୧୪୨.	ଘ	କ	୧୪୩.	ଗ	ଞ
୧୩୭.	ଘ	କ	୧୪୪.	ଘ	କ	୧୪୫.	ଗ	ଞ
୧୩୮.	ଘ	କ	୧୪୬.	ଘ	କ	୧୪୭.	ଗ	ଞ
୧୩୯.	ଘ	କ	୧୪୮.	ଘ	କ	୧୪୯.	ଗ	ଞ
୧୪୦.	ଘ	କ	୧୫୦.	ଘ	କ	୧୫୧.	ଗ	ଞ
୧୪୧.	ଘ	କ	୧୫୨.	ଘ	କ	୧୫୩.	ଗ	ଞ
୧୪୨.	ଘ	କ	୧୫୪.	ଘ	କ	୧୫୫.	ଗ	ଞ
୧୪୩.	ଘ	କ	୧୫୬.	ଘ	କ	୧୫୭.	ଗ	ଞ
୧୪୪.	ଘ	କ	୧୫୮.	ଘ	କ	୧୫୯.	ଗ	ଞ
୧୪୫.	ଘ	କ	୧୬୦.	ଘ	କ	୧୬୧.	ଗ	ଞ
୧୪୬.	ଘ	କ	୧୬୨.	ଘ	କ	୧୬୩.	ଗ	ଞ
୧୪୭.	ଘ	କ	୧୬୪.	ଘ	କ	୧୬୫.	ଗ	ଞ
୧୪୮.	ଘ	କ	୧୬୬.	ଘ	କ	୧୬୭.	ଗ	ଞ
୧୪୯.	ଘ	କ	୧୬୮.	ଘ	କ	୧୬୯.	ଗ	ଞ
୧୫୦.	ଘ	କ	୧୬୯.	ଘ	କ	୧୭୦.	ଗ	ଞ
୧୫୧.	ଘ	କ	୧୭୧.	ଘ	କ	୧୭୨.	ଗ	ଞ
୧୫୨.	ଘ	କ	୧୭୩.	ଘ	କ	୧୭୪.	ଗ	ଞ
୧୫୩.	ଘ	କ	୧୭୫.	ଘ	କ	୧୭୬.	ଗ	ଞ
୧୫୪.	ଘ	କ	୧୭୭.	ଘ	କ	୧୭୮.	ଗ	ଞ
୧୫୫.	ଘ	କ	୧୭୯.	ଘ	କ	୧୮୦.	ଗ	ଞ
୧୫୬.	ଘ	କ	୧୮୧.	ଘ	କ	୧୮୨.	ଗ	ଞ
୧୫୭.	ଘ	କ	୧୮୩.	ଘ	କ	୧୮୪.	ଗ	ଞ
୧୫୮.	ଘ	କ	୧୮୫.	ଘ	କ	୧୮୬.	ଗ	ଞ
୧୫୯.	ଘ	କ	୧୮୭.	ଘ	କ	୧୮୮.	ଗ	ଞ
୧୬୦.	ଘ	କ	୧୮୯.	ଘ	କ	୧୯୦.	ଗ	ଞ
୧୬୧.	ଘ	କ	୧୯୧.	ଘ	କ	୧୯୨.	ଗ	ଞ
୧୬୨.	ଘ	କ	୧୯୩.	ଘ	କ	୧୯୪.	ଗ	ଞ
୧୬୩.	ଘ	କ	୧୯୫.	ଘ	କ	୧୯୬.	ଗ	ଞ
୧୬୪.	ଘ	କ	୧୯୭.	ଘ	କ	୧୯୮.	ଗ	ଞ
୧୬୫.	ଘ	କ	୧୯୯.	ଘ	କ	୨୦୦.	ଗ	ଞ

ภาคผนวก ข.
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

(สำเนา)

ที่ กธ.๐๓๐๕/ ๑๔๓๓

วิทยาลัยวิชาการศึกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม เทศบาลนครกรุงเทพ
ควยวาท ร.ต. ชงชัย มัญจนกร นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาโสตทัศนศึกษาปีที่ ๒
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและ
พฤติกรรมของครูใหญ่ ครู และนักเรียนที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน ต่อโครงการโทรทัศน์
เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ" ในการนี้จำเป็นต้องสอบถามโดยใช้แบบสอบถามสำหรับ
วิจัย จึง ว่าที่ร.ต. ชงชัย มัญจนกร สร้างขึ้นไปยังโรงเรียนต่างๆ ดังัดเทศบาลนครกรุงเทพ
ฉะนั้น วิทยาลัยวิชาการศึกษาจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ จากฝ่ายการ
ศึกษาและสวัสดิการสังคม ได้โปรดแจกจ่ายแบบสอบถามไปยังโรงเรียนดังกล่าว และขออนุญาติ
นิสิตปริญญาโทผู้นี้ ไปทำการทดสอบกับนักเรียนในโรงเรียนนั้นๆด้วย
วิทยาลัยวิชาการศึกษาหวังว่าคงได้รับการอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณอยู่
มาดมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) สุจิตใจ เหลาสุนทร
(ศาสตราจารย์สุจิตใจ เหลาสุนทร)
อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

สำนักงานอธิการวิทยาลัย

(สำเนา)

แผนกธุรการ กองการศึกษา ฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม วันที่ ๑๕๓๔ วันที่ ๒๔ พ.ย. ๒๕๑๓

แผนกสารบรรณ กองกลาง วันที่ ๑๕๓๔ วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๑๓

แผนกประชุม กองกลาง วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๑๓

แผนกนิเทศการศึกษา วันที่ ๑๖๓๓ วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๑๓

แผนกโรงเรียน กองการศึกษา ฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม วันที่ ๑๕๔๔ วันที่ ๓๐ พ.ค. ๒๕๑๓

ที่ ศธ.๐๓๐๕/ ๑๕๓๓

วิทยาลัยวิชาการศึกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม เทศบาลนครกรุงเทพ

ควยว่าที่ ร.ต. ธงชัย มัญจนกร นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาโสตทัศนศึกษาปีที่ ๒ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครูและนักเรียนที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอน ต่อโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ" ในการนี้จำเป็นต้องสอบถามโดยใช้แบบสอบถามสำหรับการวิจัยซึ่งว่าที่ ร.ต. ธงชัย มัญจนกร สร้างขึ้นไปยังโรงเรียนต่างๆ สังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ

ฉะนั้น วิทยาลัยวิชาการศึกษาจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคมได้โปรดแจกจ่ายแบบสอบถามไปยังโรงเรียนดังกล่าว และขออนุญาตให้นิสิตปริญญาโทผู้นี้ไปทำการทดสอบกับนักเรียนในโรงเรียนนั้นๆด้วย

วิทยาลัยวิชาการศึกษาหวังว่าคงได้รับการอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณอย่างมากมาย ณ โอกาสนี้.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) สุกใจ เหล่าสุนทร
(ศาสตราจารย์สุกใจ เหล่าสุนทร)
อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

สำนักงานอธิการ

เสนอ ปลัดเทศบาล

เสนอ นายกเทศมนตรี

เพื่อเสนอขายที่ดินนครตั้งอนุบท

เห็นควรรอบคอบ

(ลงชื่อ) กิตติชัย กิรินาม

(ลงชื่อ) พันธ ไชยนิรันดร์

ප්‍ර. ෧. ෧෧

ଇଫି.ପି. ଇଫି.ପି.

(นายคิษฐ์ กิรินาม)

๖ ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม

อนันต์

(๕) โยธิน

(๑๖) เสนาะ รักธรรม

පැ. වි. ෧෩

පැ. වි. බී. ෧෩

กองการศึกษา

แจ้งแขวงและโรงเรียนให้ความร่วมมือต่อไป

(ลงชื่อ) ศิลาพันธ์ ศิรินาม

ကဏ္ဍ ၁၂. ၁၂

แผนกโรงเรียน

แจ้งโรงเรียนให้ความร่วมมือต่อไป

(ลงชื่อ) วินัย พูลศิริธร

නර වි.ආ. පද්ම

๒
สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) จันทนา วิเศษรัตน์

(น.ส. จันทนา วิเศษรัตน์)

ประจำแผนกโรงเรียน

โกวิท/ คัด

วรรณพิภา/ ทาน

รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังครูใหญ่และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ก.

เลขที่

แขวงพระนคร

๑. โรงเรียนเทศบาลวัดมกุฏกษัตริยาราม	๒. โรงเรียนเทศบาลวัดศรีเทพ
๓. โรงเรียนเทศบาลวัดราชนัคคา	๔. โรงเรียนเทศบาลวัดมหรณพ์
๕. โรงเรียนเทศบาลวัดสุทัศน์	๕. โรงเรียนเทศบาลวัดพระเชตุพน
๗. โรงเรียนเทศบาลวัดราชบูรณะ	๘. โรงเรียนเทศบาลวัดมหาธาตุ
๘. โรงเรียนเทศบาลวัดราชบพิธ	๑๐. โรงเรียนเทศบาลวัดอินทวิหาร
๑๑. โรงเรียนเทศบาลวัดใหม่อรุณ	

แขวงป้อมปราบฯ

๑๒. โรงเรียนเทศบาลวัดพระพิเรนทร์	๑๓. โรงเรียนเทศบาลวัดสีตาราม
๑๔. โรงเรียนเทศบาลวัดคิสานการาม	

แขวงปทุมวัน

๑๕. โรงเรียนเทศบาลวัดบรมนิวาส	๑๖. โรงเรียนเทศบาลวัดชัยมงคล
๑๗. โรงเรียนเทศบาลวัดปทุมวนาราม	๑๘. โรงเรียนเทศบาลสวนหลวง
๑๘. โรงเรียนเทศบาลวัดสระบัว	๒๐. โรงเรียนเทศบาลสวนดอกไม้
๒๑. โรงเรียนเทศบาลปทุมวัน	๒๒. โรงเรียนเทศบาลวัดทองแข

แขวงสัมพันธวงศ์

๒๓. โรงเรียนเทศบาลวัดจักรวรรดิ	๒๔. โรงเรียนปทุมคงคา

แขวงบางรัก

๒๕. โรงเรียนเทศบาลวัดแก้วแจ่มฟ้า
 ๒๗. โรงเรียนเทศบาลวัดม่วงแค
 ๒๘. โรงเรียนเทศบาลวัดสวนพลู

แขวงดุสิต

๓๐. โรงเรียนเทศบาลวัดประธาระบือธรรม
 ๓๒. โรงเรียนเทศบาลสุโขทัย
 ๓๔. โรงเรียนเทศบาลวัดจันทร์สโมสร

แขวงพญาไท

๓๕. โรงเรียนเทศบาลวัดทัศนารุณสุนทรภิการาม
 ๓๗. โรงเรียนเทศบาลกิ่งเพชร
 ๓๘. โรงเรียนเทศบาลวัดไผ่ตัน

แขวงยานนาวา

๔๑. โรงเรียนเทศบาลวัดคอน
 ๔๓. โรงเรียนเทศบาลของนันทรี
 ๔๕. โรงเรียนเทศบาลวัดลาดบัวขาว
 ๔๗. โรงเรียนเทศบาลวัดราชสิงขร
 ๔๘. โรงเรียนเทศบาลวัดช่องลม
 ๕๑. โรงเรียนเทศบาลวัดจันทร์นอก
 ๕๓. โรงเรียนเทศบาลวัดคลองใหม่

๒๖. โรงเรียนเทศบาลวัดมหาพฤฒาราม
 ๒๘. โรงเรียนเทศบาลวัดหัวคำโพง

๓๑. โรงเรียนเทศบาลวัดสวัสดิการวีสัมมาราม
 ๓๓. โรงเรียนเทศบาลวัดราชนาการาม

๓๖. โรงเรียนเทศบาลวัดกิสสงสาราม
 ๓๘. โรงเรียนเทศบาลวิสุทธิ
 ๔๐. โรงเรียนเทศบาลวัดพระยาหยั่ง

๔๒. โรงเรียนเทศบาลวัดยานนาวา
 ๔๔. โรงเรียนเทศบาลวัดไทโร
 ๔๖. โรงเรียนเทศบาลวัดปรีวาส
 ๔๘. โรงเรียนเทศบาลวัดไผ่เงินโชตนาราม
 ๕๐. โรงเรียนเทศบาลวัดคอกไม้
 ๕๒. โรงเรียนเทศบาลวัดบางโคล่นอก

แขวงพระโขนง

๕๔. โรงเรียนเทศบาลวัดธาตุทอง
 ๕๖. โรงเรียนเทศบาลวัดสะพาน
 ๕๘. โรงเรียนเทศบาลวัดคลองเตย
 ๖๐. โรงเรียนเทศบาลสุทธารามอิน

แขวงบางนา

๖๑. โรงเรียนเทศบาลวัดบางนาใน
 ๖๓. โรงเรียนเทศบาลวัดบางนานอก

๕๕. โรงเรียนเทศบาลสุทธารามคลองตัน
 ๕๗. โรงเรียนเทศบาลวัดไค้
 ๕๙. โรงเรียนเทศบาลสุทธารามบางมะเขือ

๖๒. โรงเรียนเทศบาลบางจาก

รายชื่อแขวงการศึกษาโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

เลขที่	ชื่อแขวง	ชื่อโรงเรียน	จำนวน	
๑.	แขวงพระนคร	โรงเรียนเทศบาลวัดราชนักดา	๔๓	
๒.	แขวงป้อมปราบฯ	โรงเรียนเทศบาลวัดพระพิเรนทร์	๕๐	
๓.	แขวงปทุมวัน	โรงเรียนเทศบาลวัดชัยมงคล	๔๓	
๔.	แขวงสัมพันธวงศ์	โรงเรียนเทศบาลปทุมคงคา	๒๘	
๕.	แขวงบางรัก	โรงเรียนเทศบาลวัดมหาพฤฒาราม	๕๐	
๖.	แขวงกุสิน	โรงเรียนเทศบาลสุโขทัย	๓๐	
๗.	แขวงพญาไท	โรงเรียนเทศบาลวิสุทธิ	๓๕	
๘.	แขวงยานนาวา	โรงเรียนเทศบาลวัดยานนาวา	๔๘	
๙.	แขวงพระโขนง	โรงเรียนเทศบาลวัดธาตุทอง	๔๕	
รวม			๓๗๖	

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณครูใหญ่และคุณครูประจำชั้นประถมปีที่ ๗ ก.

ด้วยข้าพเจ้าจะสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมของท่านในการใช้โทรทัศน์การสอน ตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง การสอนด้วยโทรทัศน์การสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ก็ตอบคำถามในแบบสอบถามทุก ข้อตามที่ เป็นจริง ผลที่ได้จากการวิจัยจึงจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ถ้าตอบต่างๆจะถือเป็น ความลับ การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ท่านไม่ต้อง ลงชื่อ ดังนั้นจึงไม่ทราบว่าคำตอบใดเป็นของ ท่านโดยเฉพาะ

ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ธงชัย มัญจนกร

นิสิตสาขาโสตทัศนศึกษา วศ. ประสานมิตร

ป.ด. โปรดส่งแบบสอบถามคืนที่แขวงของท่าน ก่อนวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๔

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรม

ตอนที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัว

กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

๑. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
๒. อายุ ☐ น้อยกว่า ๒๐ ปี และ ๒๐ ปี ☐ ๓๖ - ๔๐ ปี
- ☐ ๒๑ - ๒๕ ปี ☐ ๔๑ - ๔๕ ปี
- ☐ ๒๖ - ๓๐ ปี ☐ ๔๖ - ๕๐ ปี
- ☐ ๓๐ - ๓๕ ปี ☐ เกินกว่า ๕๐ ปี
๓. วุฒิ ☐ พ., ป., ม.๖ และต่ำกว่า ม.๖ ☐ปริญญาตรี
- ☐ พ.ป., ป.ป., ป.กศ., ม.๔, ม.ศ.๕ และ ม.ก.๖ ☐ปริญญาโท
- ☐ พ.ม., ป.ม., ป.ม.ก., อ.กศ. และ ป.กศ.สูง ☐ วุฒิอื่นๆ.....

๔. อายุราชการ

- ☐ ๑ - ๕ ปี ☐ ๑๖ - ๒๐ ปี
- ☐ ๖ - ๑๐ ปี ☐ ๒๑ - ๒๕ ปี
- ☐ ๑๑ - ๑๕ ปี ☐ มากกว่า ๒๕ ปี

๕. เกยคำร้างตำแหน่งนี้มาแล้ว

- ☐ ๑ - ๔ ปี ☐ ๑๓ - ๑๖ ปี
- ☐ ๕ - ๘ ปี ☐ ๑๗ - ๒๐ ปี
- ☐ ๙ - ๑๒ ปี ☐ ๒๐ ปีขึ้นไป

๖. เคยอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนหรือไม่ ?

- ☐ เคย ☐ ไม่เคย
- ☐ ๑ - ๓ ครั้ง ☐ ๗ - ๙ ครั้ง
- ☐ ๔ - ๖ ครั้ง ☐ ๑๐ ครั้งขึ้นไป

(โปรดพลิกไปแผ่นที่ ๒)

ตอนที่ ๒

ทัศนคติต่อการใช้โทรทัศน์การสอน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่งตามความรู้สึกและความ
 กิดเห็นของท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

๑. เด็กที่หนีโรงเรียนมักเป็นเด็กที่มีปัญหา
๒. เด็กที่เรียนดีมักเป็นเพศชาย
๓. เด็กที่เรียนช้ามักสอบไล่ได้คะแนนดี
๔. เด็กที่มีความฉลาดมากมักเรียนดี
๕. เด็กที่เรียนคณิตศาสตร์ดีมักอ่อนวิทยาศาสตร์

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
✓				
		✓		
				✓
	✓			
			✓	

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

หมวดทัศนคติต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป

๑. โทรทัศน์การสอนเหมาะสำหรับสอนในประเทศที่กำลังพัฒนาการศึกษา
๒. โทรทัศน์การสอนเหมาะที่จะใช้กับระดับประถมศึกษามากที่สุด
๓. โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ได้ประโยชน์คุ้มค่า
๔. โทรทัศน์การสอนทำให้ครูและนักเรียนมีความรู้เท่าทันเหตุการณ์
๕. นักเรียนที่เรียนทางโทรทัศน์หลายๆอาจทำให้สายตาเสียได้
๖. การดูโทรทัศน์สอนนั้นได้ความรู้น้อยกว่าการอ่านตำรา

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

(โปรดพลิกไปแผ่นที่ ๓)

๗. โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น
๘. โทรทัศน์การสอนสามารถลดภาระของโรงเรียนในเรื่องการหาอุปกรณ์การสอน
๙. โทรทัศน์การสอนสามารถกระตุ้นให้เด็กที่เรียนช้าได้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นได้
๑๐. โทรทัศน์การสอนช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอน
๑๑. การนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในห้องเรียนเป็นความก้าวหน้าทางการศึกษาที่ควรส่งเสริม

หมวดทัศนคติต่อการประชุมอบรม, การรายงานและการบริหาร

๑. การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี
๒. การประชุมอบรมเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนเป็นสิ่งที่น่าสนใจ
๓. การประชุมอบรมเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนนั้น มีสิ่งใหม่ๆทางการศึกษาที่น่าสนใจ
๔. การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งเวลา และงบประมาณ
๕. วิทยากรในการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถดี
๖. การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่มีการเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น
๗. การจัดการเรื่องการใช้โทรทัศน์การสอนของเทศบาลให้ได้ผลดีนั้นทำได้ยาก เพราะขาดอุปกรณ์และงบประมาณ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

๔. การซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของเทศบาล ดำเนินการล่าช้า
 ๕. โทรทัศน์การสอนเท่าที่ดำเนินการมาแล้วได้ผลไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป

✓ หมวดทัศนคติต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

๑. ครูที่สอนทางโทรทัศน์สามารถสอนเรื่องที่ยากให้เข้าใจได้
๒. ครูที่สอนทางโทรทัศน์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป
๓. ครูที่สอนทางโทรทัศน์มักสอนอย่างรวบรัด
๔. ครูที่สอนทางโทรทัศน์มุ่งสอนแต่ความรู้เนื้อหาวิชา
๕. การสอนของครูทางโทรทัศน์นั้นถือเป็นแบบอย่างการสอนที่ดี
๖. การสอนของครูทางโทรทัศน์นั้นมิได้มุ่งที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยของผู้เรียน
๗. ถ้าการสอนของครูทางโทรทัศน์ดี และกิจการด้านโทรทัศน์เจริญก้าวหน้ากว่านี้ โทรทัศน์อาจทำงานแทนครูได้
๘. โทรทัศน์การสอนเป็นเพียงอุปกรณ์การสอนที่สามารถทดแทนแรงครูได้ แต่ใช้แทนครูไม่ได้
๙. โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ตามจุดมุ่งหมายของการสอน
๑๐. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นสัมพันธ์กับการเรียนในชั้นดี
๑๑. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นยากเกินไปสำหรับระดับประถมศึกษา
๑๒. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

หมวดการใช้และการแก้ไขเมื่อเครื่องรับชำรุด

๑. การติดตามผลการใช้โทรทัศน์การสอน (ตอบทุกข้อ)

ก. ดูรายงาน

ข. เข้าสังเกตการสอนในห้องเรียน

ค. สอบถามครูผู้ใช้โทรทัศน์การสอน

ง. สอบถามนักเรียนเรื่องการใช้โทรทัศน์การสอน

จ. ออกข้อสอบทดสอบนักเรียนที่เรียนด้วยโทรทัศน์

๒. การตรวจสอบสภาพของเครื่องรับโทรทัศน์

๓. เปรียบเทียบผลของการเรียนในชั้นที่ใช้และไม่ใช้โทรทัศน์การสอน

๔. วิจัยการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียน

๕. ประเมินผลการใช้โทรทัศน์การสอนในโรงเรียน

๖. เสนอแนะวิธีการเรียนด้วยโทรทัศน์การสอนแก่ครูและนักเรียน

๗. แนะนำวิธีรักษาเครื่องรับโทรทัศน์ให้คงทนถาวร

๘. เมื่อเกิดปัญหาในกาใช้โทรทัศน์การสอนในโรงเรียนท่านให้ผู้ใช้โทรทัศน์ปฏิบัติอย่างไร (ตอบทุกข้อ)

ก. แจ้งให้ครูใหญ่ทราบทันที

ข. แจ้งให้ครูใหญ่ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน

ค. แจ้งให้ครูใหญ่ทราบในรายงานประจำเดือน

ง. ไม่ต้องแจ้งให้ครูใหญ่ทราบก็ได้

๙. เมื่อเครื่องรับโทรทัศน์ชำรุดท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบทุกข้อ)

ก. รายงานให้ทางเทศบาลทราบทันที

ข. ให้ช่างตามร้านเอกชนแก้ไข

ค. ท่านแก้ไขเองหรือให้ครูในโรงเรียนแก้ไข

ง. ส่งไปให้เทศบาลแก้ไข

ทำ ทุก ครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	เป็นบางครั้ง	ไม่ ทำ เลย

ตอนที่ ๔

ให้ท่านแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนตามโครงการโทรทัศน์
เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพอย่างเสรี ในหัวข้อต่อไปนี้

ก. นโยบาย

ข. การดำเนินการ

ค. การติดตามผล และข้อเสนอแนะ

ง. อื่นๆ

จบ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ข้อเท็จจริงและความร่วมมือเป็นอย่างดี

(โปรดนำแบบสอบถามคืนที่แขวงของท่านภายใน ๒๕ มกราคม ๑๕)

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรม

ตอนที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัว

กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

๑. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
๒. อายุ ☐ น้อยกว่า ๒๐ ปี และ ๒๐ ปี ☐ ๓๖ - ๔๐ ปี
☐ ๒๑ - ๒๕ ปี ☐ ๔๑ - ๔๕ ปี
☐ ๒๖ - ๓๐ ปี ☐ ๔๖ - ๕๐ ปี
☐ ๓๐ - ๓๕ ปี ☐ เกินกว่า ๕๐ ปี
๓. วุฒิ ☐ พ., ป., ม.๖ และต่ำกว่า ม.๖ ☐ปริญญาตรี
☐ พ.ป., ป.ป., ป.กศ., ม.๔, ม.ศ.๕ และ ม.ก.๖ ☐ปริญญาโท
☐ พ.ม., ป.ม., ป.ม.ก., อ.กศ. และ ป.กศ.สูง ☐ วุฒิอื่นๆ.....
๔. อายุราชการ ☐ ๑ - ๕ ปี ☐ ๑๖ - ๒๐ ปี
☐ ๖ - ๑๐ ปี ☐ ๒๑ - ๒๕ ปี
☐ ๑๑ - ๑๕ ปี ☐ มากกว่า ๒๕ ปี
๕. เคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ☐ ๑ - ๔ ปี ☐ ๑๓ - ๑๖ ปี
☐ ๕ - ๘ ปี ☐ ๑๗ - ๒๐ ปี
☐ ๙ - ๑๒ ปี ☐ ๒๐ ปีขึ้นไป
๖. เคยอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนหรือไม่ ? ☐ ไม่เคย ☐ ๗ - ๕ ครั้ง
☐ ๑ - ๓ ครั้ง ☐ ๑๐ ครั้งขึ้นไป
☐ ๔ - ๖ ครั้ง

(โปรดพลิกไปแผนที่ ๒)

ตอนที่ ๒

ทัศนคติต่อการใช้โทรทัศน์การสอน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่งตามความรู้สึกและความ-
นึกเห็นของท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

๑. เด็กที่หนีโรงเรียนมักเป็นเด็กที่มีปัญหา
๒. เด็กที่เรียนดีมักเป็นเพศชาย
๓. เด็กที่เรียนช้ามักสอบไล่ได้คะแนนดี
๔. เด็กที่บิดามารดาฉลาดมักเรียนดี
๕. เด็กที่เรียนคณิตศาสตร์ก็มักอ่อนวิทยาศาสตร์

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
✓				
		✓		
	✓			✓
			✓	

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

หมวดทัศนคติต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป

๑. โทรทัศน์การสอนเหมาะสำหรับสอนในประเทศที่กำลังพัฒนาการศึกษา
๒. โทรทัศน์การสอนเหมาะที่จะใช้กับระดับประถมศึกษามากที่สุด
๓. โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ให้ประโยชน์คุ้มค่า
๔. โทรทัศน์การสอนทำให้ครูและนักเรียนมีความรู้เท่าทันเหตุการณ์
๕. นักเรียนที่เรียนทางโทรทัศน์หลายๆอาจทำให้สายตาเสียได้
๖. การดูโทรทัศน์สอนนั้นได้ความรู้น้อยกว่าการอ่านตำรา

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

(โปรดพลิกไปแผ่นที่ ๓)

๓. โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ดีกว่าครูประจำชั้น
๔. โทรทัศน์การสอนสามารถลดภาระของโรงเรียนในเรื่องการหาอุปกรณ์การสอน
๕. โทรทัศน์การสอนสามารถกระตุ้นให้เด็กที่เรียนช้าได้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นได้
๑๐. โทรทัศน์การสอนช่วยเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอน
๑๑. การนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในห้องเรียนเป็นความก้าวหน้าทางการศึกษาที่ควรส่งเสริม

หมวดทัศนคติต่อการประชุมอบรม, การรายงานและการบริหาร

๑. การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้การสอนด้วยโทรทัศน์ได้ผลดี
๒. การประชุมอบรมเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ
๓. การประชุมอบรมเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอนนั้น มีสิ่งใหม่ๆทางการศึกษาที่น่าสนใจ
๔. การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา และงบประมาณ
๕. วิทยากรในการประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอน เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถดี
๖. การรายงานผลการใช้โทรทัศน์การสอน ทำให้ครูประจำชั้นและครูใหญ่มีการเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น
๗. การจัดการเรื่องการใช้โทรทัศน์การสอนของเทศบาลให้ได้ผลก็น่าทำได้ยาก เพราะขาดอุปกรณ์และงบประมาณ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

(โปรดพลิกไปแผนที่ ๔)

๘. การซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของเทศบาล ดำเนินการล่าช้า
 ๙. โทรทัศน์การสอนเท่าที่ดำเนินการมาแล้วได้ผลไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป

หมวดทัศนคติต่อครูที่สอนทางโทรทัศน์, วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์

๑. ครูที่สอนทางโทรทัศน์สามารถสอนเรื่องที่ยากให้เข้าใจได้
 ๒. ครูที่สอนทางโทรทัศน์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป
 ๓. ครูที่สอนทางโทรทัศน์มักสอนอย่างรวบรัด
 ๔. ครูที่สอนทางโทรทัศน์มุ่งสอนแค่ว่าเนื้อหาวิชา
 ๕. การสอนของครูทางโทรทัศน์นั้นถือเป็นแบบอย่างการสอนที่ดี
 ๖. การสอนของครูทางโทรทัศน์นั้นมิได้มุ่งที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและนิสัยของผู้เรียน
 ๗. ถ้าการสอนของครูทางโทรทัศน์ดี และกิจการด้านโทรทัศน์เจริญก้าวหน้ากว่านี้ โทรทัศน์อาจทำงานแทนครูได้
 ๘. โทรทัศน์การสอนเป็นเพียงอุปกรณ์การสอนที่สามารถผ่อนแรงครูได้ แต่ใช้แทนครูไม่ได้
 ๙. โทรทัศน์การสอนสามารถสอนได้ตามจุดมุ่งหมายของการสอน
 ๑๐. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นสัมพันธ์กับการเรียนในชั้นดี
 ๑๑. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นยากเกินไปสำหรับระดับประถมศึกษา
 ๑๒. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓

พฤติกรรมต่อโทรทัศน์การสอน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ เพียงช่องเดียว ในแต่ละความ ตามความเป็นจริง

ท่านปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องโทรทัศน์การสอนในหัวข้อต่อไปนี้บ่อย

เพียงไร

หมวดการเตรียมใช้โทรทัศน์การสอน

๑. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากที่มีอยู่ในคู่มือการสอน
๒. เก็บคู่มือการสอนไว้ในลิ้นชัก
๓. เตรียมอุปกรณ์การสอนตามรายการที่ระบุในคู่มือการสอน
๔. เมื่อเกิดอุปสรรคในการเตรียมอุปกรณ์ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบทุกข้อ)
 - ก.ปรึกษากับครูใหญ่, ครูประจำชั้นเดียวกันและนักเรียน
 - ข. เลิกเตรียมและงดการสอนด้วยโทรทัศน์
 - ค. เลิกเตรียมแต่ยังคงสอนด้วยโทรทัศน์ต่อไป
๕. ทดลองเปิดเครื่องรับก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์
๖. จัดตารางสอนให้ตรงกับการสอนทางโทรทัศน์

หมวดการสอนด้วยโทรทัศน์การสอน

๑. เรือนักเรียนก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์การสอน
๒. อธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียนทางโทรทัศน์ให้ได้ผล
๓. สอนบทเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนเรียนบทเรียนนั้นกับโทรทัศน์
๔. สอนบทเรียนหลังจากที่นักเรียนเรียนด้วยโทรทัศน์มาแล้ว
๕. สรุปให้นักเรียนฟังเมื่อโทรทัศน์พักการสอน
๖. เตรียมคำถามไว้ถามนักเรียนในเรื่องที่นักเรียนกำลังเรียนจากโทรทัศน์
๗. ให้นักเรียนเรียนซ้ำเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนทางโทรทัศน์

ทำ ทุก ครั้ง	ทำเป็น ส่วนใหญ่	นานๆ ทำ ครั้ง	ไม่ ทำ เลย

(โปรดพลิกไปแผนที่ ๖)

ตอนที่ ๘

ให้ท่านแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนตามโครงการโทรทัศน์
เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพมหานครอย่างเสรี ในหัวข้อต่อไปนี้

ก. การจัดรายการสอนทางโทรทัศน์การสอน

ข. การติดตามผลการสอนทางโทรทัศน์การสอน

ค. สิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

ง. อื่นๆ

จบ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ข้อเท็จจริงและความร่วมมือเป็นอย่างดี
(โปรดนำแบบสอบถามส่งที่ศูนย์ใหญ่เพื่อที่จะได้ส่งคืนที่แขวงของท่าน ภายใน๒๕ มกรา ๕๘)

แบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรม
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ต่อโทรทัศน์การสอน
 ตามโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ

ตอนที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัว

ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นรายละเอียดส่วนตัว
 ของนักเรียนเอง

๑. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
๒. อายุ ☐ น้อยกว่า ๑๐ ปี ☐ ๑๒ - ๑๓ ปี
- ☐ ๑๐ - ๑๒ ปี ☐ ๑๓ - ๑๔ ปี
- ☐ มากกว่า ๑๔ ปี
๓. เคยเรียนทางโทรทัศน์การสอนมาแล้ว
- ☐ น้อยกว่า ๑ ปี ☐ ๓ ปี
- ☐ ๑ ปี ☐ ๔ ปี
- ☐ ๒ ปี ☐ มากกว่า ๔ ปี

ตอนที่ ๒

ทัศนคติต่อโทรทัศน์การสอน

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือเพียงช่องเดียวตามความรู้สึกและ
 ความคิดเห็นของนักเรียนเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

เพื่อนที่ขี้ขลาดขี้กลัว ไปในทางที่ดี

เพื่อนที่เลวมักชวนให้เรียนหนังสือ

เพื่อนที่รักกันมักเขียนจดหมายติดต่อกันเดือนละครั้ง

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
✓				✓
		✓		

หมวดทัศนคติต่อโทรทัศน์การสอนโดยทั่วไป

๑. โทรทัศน์การสอนนั้นสอนได้ก็ผู้ครูประจำชั้นไม่ได้
๒. โทรทัศน์การสอนนั้นสอนได้ก็ทุกวิชา
๓. โทรทัศน์การสอนสามารถเลือกเนื้อหา มาสอนได้อย่างเหมาะสม
๔. โทรทัศน์การสอนนั้นถ้าดูหลายๆ แล้วอาจทำให้สายตาสั้นได้
๕. โทรทัศน์การสอนทำให้มีความรู้กว้างขวาง เท่าทันเหตุการณ์
๖. โทรทัศน์การสอนทำให้การ เรียนของนักเรียนลดลง
๗. โทรทัศน์การสอนเป็นอุปกรณ์การสอนที่มีคุณค่าประโยชน์ต่อการเรียนมากที่สุด เมื่อเทียบกับอุปกรณ์อื่นๆ
๘. โทรทัศน์การสอนควรจะทำออกอากาศในขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้านด้วย
๙. โทรทัศน์การสอนเป็นสิ่งที่ใช้เวลาของนักเรียนโดยไม่มประโยชน์

หมวดทัศนคติต่อการที่สอนทางโทรทัศน์และเนื้อหาวิชาที่สอนทาง

บทคัดย่อ

๑. ครูที่สอนทางโทรทัศนการสอนได้ดีเหมือนกันทุกคน
๒. ครูที่สอนทางโทรทัศนสอนเร็วเกินไป
๓. ครูที่สอนทางโทรทัศนพูดเร็วเกินไป
๔. ครูที่สอนทางโทรทัศนไม่ได้อสอนด้วยใจรัก

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

๕. ครูที่สอนทางโทรทัศน์ให้นักเรียนฝึกมากเกินไป
๖. อยากให้ทางเทศบาลเลิกสอนทางโทรทัศน์
๗. อยากเรียนวิชาอื่นๆจากโทรทัศน์การสอนเพิ่มขึ้นอีก
๘. อยากให้ขยายเวลาสอนทางโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอีก
๙. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน
๑๐. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
๑๑. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นมากเกินไปสำหรับเวลาที่สอนในครั้งหนึ่งๆ
๑๒. เนื้อหาวิชาที่สอนทางโทรทัศน์นั้นยากเกินไป
๑๓. อยากให้ใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอนทางโทรทัศน์ให้มากขึ้น เพราะจะทำให้เข้าใจได้ง่าย
๑๔. เนื้อหาที่สอนทางโทรทัศน์ควรนำไปออกข้อสอบด้วย

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

(ยังมีตอนที่ ๓ ในแผ่นที่ ๔ อีก)

หมวดการติดตามบทเรียนทางโทรทัศน์การสอน

เมื่อนักเรียนเรียนอยู่ชั้นป. ๗ นี้ นักเรียนเรียนวิชาต่อไปนี้ทางโทรทัศน์
การสอนอย่างไร (ตอบทุกข้อ)

- ก. ภาษาอังกฤษ
- ข. ภาษาไทย
- ค. วิทยาศาสตร์
- ง. คณิตศาสตร์
- จ. สังคมศึกษา
- ฉ. ศิลปศึกษา

เรียน ทุก ครั้ง	เรียน เป็น ส่วนใหญ่	นานๆ เรียน ครั้ง เลย	ไม่ เรียน

ตอนที่ ๔

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์การสอนในหัวข้อต่อไปนี้
การสอนทางโทรทัศน์มีผลดีหรือผลเสียอย่างไร และทำอย่างไรจึงจะทำให้การเรียนทางโทรทัศน์ได้ผลดี

จงเรียงลำดับวิชาที่นักเรียนชอบเรียนทางโทรทัศน์จาก มากที่สุด ไปหา น้อยที่สุด

เพราะว่า (เหตุผล)

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

(ขอให้นักเรียนทุกคนจงโชคดี และสอบไล่ได้ในปลายปีนี้.)

บทคัดย่อ

A STUDY OF RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE AND BEHAVIOR
CONCERNING THE USE OF INSTRUCTIONAL TELEVISION
PROGRAMS OF THE PRINCIPALS, TEACHERS AND
STUDENTS INVOLVING IN THE EDUCATIONAL
T-V PROGRAMS OF BANGKOK MUNICIPALITY

ABSTRACT

BY

DHONGCHAI MULCHUNARKORN

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree
at the College of Education

August 26, 1971

A STUDY OF RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE AND BEHAVIOR
CONCERNING THE USE OF INSTRUCTIONAL TELEVISION
PROGRAMS OF THE PRINCIPALS, TEACHERS AND
STUDENTS INVOLVING IN THE EDUCATIONAL
T-V PROGRAMS OF BANGKOK MUNICIPALITY

The investigation was conducted in order to study attitude and behavior of persons involving in the use of instructional television lessons in schools . It also intended to investigate the relationship between them. 63 Bangkok Municipal schools using instructional television programs since 1965 were randomly selected as sources of the sample. These sources included 63 principals, 63 classroom teachers who used instructional television lessons and 372 students of prathom 7 partly learned through them.

As a result, it was found that the principals, classroom teachers had a positive attitude towards instructional television programs. These persons indicated that the instructional television lessons could bring a variety into the ordinary teaching atmosphere. As for the students, they liked to learn from television and showed the desire to attend more television lessons while being at home. Most of the principals approved the use of instructional television programs and the most popular program was the English instruction. Before television lessons began the teachers always prepared for their utilization. The students did not

have much chance to participate in such a preparation. However, they like to learn from television lesson and learned them intentionally.

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของครูใหญ่ ครู และนักเรียน
ผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนต่อโครงการ
โทรทัศน์เพื่อการศึกษาของเทศบาล
นครกรุงเทพ

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในโรงเรียน โดยได้ทำการศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายมาตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๐๔ จำนวน ๒๓ โรงเรียน ข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าได้จากครูใหญ่ ๒๓ คน ครูประจำชั้นผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ๒๓ คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียน ๓๘๒ คน ปรากฏว่าครูใหญ่ ครูประจำชั้น มีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์การสอน คือเห็นว่า โทรทัศน์การสอนสามารถช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนได้ ส่วนนักเรียนนั้นต้องการที่จะเรียนบทเรียนทางโทรทัศน์ขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้านด้วย

ในการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาที่โรงเรียนนั้น ครูใหญ่ส่งเสริมการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา และรายการที่นิยมใช้กันมากคือรายการบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะสอนด้วยโทรทัศน์นั้นครูผู้สอนจะเตรียมตัวล่วงหน้า นักเรียนมีความตั้งใจเรียน แต่ไม่ได้มีโอกาสช่วยครูในการเตรียมอุปกรณ์เพื่อการเรียนจากบทเรียนโทรทัศน์อย่างจริงจัง .

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ว่าที่ ร.ต.ชงชัย มัญจนากร

กำเนิด บุตรคนที่ ๑ ของนายกิมกี นางจอม มัญจนากร

เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๔๔ ที่บ้านเลขที่ ๔๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลเนินค้อ

อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

การศึกษา

พ.ศ. ๒๔๔๘ สำเร็จชั้นประถมปีที่ ๔ จากโรงเรียนประชาบาลวัดหนองแพ้ว พวย ตำบลเนินค้อ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

พ.ศ. ๒๔๖๔ สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนแกลง "วิทยสถาวร" อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

พ.ศ. ๒๔๖๕ สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษาแผนกวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๔๖๘ ได้รับพระราชทานปริญญาบัตรการศึกษามัธยมศึกษา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พ.ศ. ๒๔๖๒ เข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาสัตตัตถศึกษา ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

การงาน

พ.ศ. ๒๔๖๘ เข้ารับราชการตำแหน่งครูตรีโรงเรียน วัดสภานารถธรรมาราม อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

พ.ศ. ๒๔๖๙ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนบ้านหนองน้ำขุ่น อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

พ.ศ. ๒๔๗๐ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนบ้านเจริญสุข อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

พ.ศ. ๒๔๗๒ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนวัดสภานารถธรรมาราม อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ถึงปัจจุบัน

สิงหาคม ๒๕๑๔